

ΚΟΝΤΡΑ

Αντιστασιακός Αρμαγεδδώνας
σε μια Ελλάδα-προτεκτοράτο
[ΣΕΛΙΔΕΣ 8-9](#)

Οι κάλπες της ντροπής
[ΣΕΛΙΔΑ 3](#)

Εκλογές με τις ευλογίες
των Μερκολάντ
[ΣΕΛΙΔΑ 16](#)

ΣΥΡΙΖΑ-ΛΑΕ

Κολιός και κολιός από
το ίδιο βαρέλι
[ΣΕΛΙΔΑ 12](#)

Η λογική του
μικρότερου κακού είναι
η λογική της παραίτησης
[ΣΕΛΙΔΑ 7](#)

Slaves welcome!

[ΣΕΛΙΔΑ 5](#)

Μνημόνιο-3

Μαύρα μαντάτα για την
εκπαίδευση
[ΣΕΛΙΔΑ 10](#)

Ξανά για το σκάνδαλο
Στέγγου
[ΣΕΛΙΔΑ 11](#)

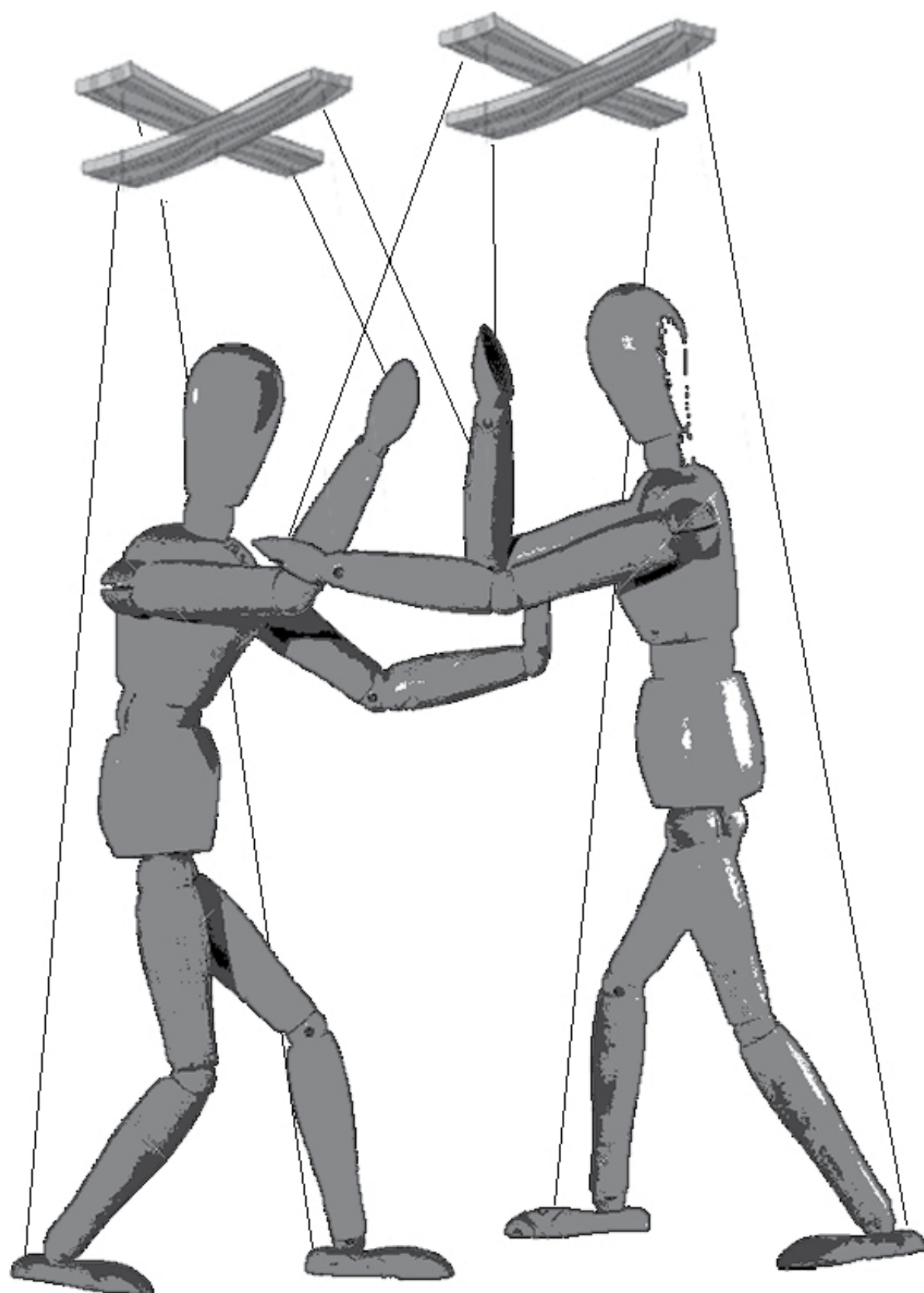
1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

αρ. φύλλου 834 - 5 Σεπτέμβρη 2015

www.eksegersi.gr

Η ΨΗΦΟΣ ΣΤΗΡΙΖΕΙ ΤΑ ΜΝΗΜΟΝΙΑ

ΣΥΖΗΤΗΣΗ
Παρασκευή
11 Σεπτέμβρη
8μμ
στα γραφεία
της Κόντρας

Αγώνες
Ταξικοί
ΑΠΟΧΗ

Scripta... Verba...

Εγώ δεν εγκλώ τη ΝΔ ή το ΠΑΣΟΚ γιατί υπέγραψαν μνημόνια, εγώ εγκλώ τη ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ ότι οδήγησαν την Ελλάδα και κατέστρεψαν την οικονομία της, την απομύζησαν, την έδωσαν βορά σε κάποιους κρατικοδίαιτους καπιταλιστές όπως τους λέω και διέλυσαν όλο το κοινωνικό, οικονομικό και φυσικό κεφάλαιο της χώρας τα τελευταία 60 χρόνια.

Γιάννης Τσιρώνης

Ολοι μνημονιακοί είμαστε, ρε παιδιά, οπότε ας κοιτάξουμε τι έγινε τα τελευταία 60 χρόνια, που δεν κυβερνούσαμε εμείς, αλλά οι άλλοι.

Η χώρα έχει ανάγκη από μια κυβέρνηση που θα αποφασίζει. Και δυστυχώς τέτοια κυβέρνηση δεν έχει. Εμείς ξέρουμε, εμείς μπορούμε!

Σταύρος Θεοδωράκης

Σαν διαφήμιση απορρυπαντικού δεν ακούγεται; Και καλά ο «επικεφαλής», αυτός μόνο από διαφημίσεις ξέρει, οι άλλοι όμως;

Μακροπρόθεσμα, το εργατικό δυναμικό της Ευρώπης πρέπει να αυξηθεί. Αυτός είναι μόνο ένας λόγος για τον οποίο οι Ευρωπαίοι θα πρέπει να σταματήσουν να αντιμετωπίζουν τους μετανάστες ως απειλή και να αρχίσουν να τους βλέπουν ως ευκαιρία.

Γιόσκα Φίσερ

Πάνω απ' όλα, ας σκεφτούμε ως πολιτικοί εκπρόσωποι του ιμπεριαλισμού.

Θα μείνω πολιτικά ενεργός, ίσως περισσότερο από πριν, σε ευρωπαϊκό επίπεδο, προσπαθώντας να εγκαθιδρύσω ένα ευρωπαϊκό δίκτυο κατά της αδιέξοδης λιτότητας που θα εξελιχθεί σε πανευρωπαϊκό κόμμα.

Ιωάννης Βαρουφάκης

Χέστηκε η Μέρκελ, κατουρήθηκε ο Ολάντ, έκτακτη σύσκεψη του υπουργικού συμβουλίου συγκάλεσε ο Κάμερον...

Η συνθηκολόγηση είναι προσωρινή, ο αγώνας όμως μεγάλος, οι ελπίδες βάσιμες.

ΝΕ Χανίων ΣΥΡΙΖΑ

Για μπάτσες, για φτύσιμο, για ό,τι τραβά η ψυχή σας.

Απαιτείται πολιτική σταθερότητα και για να έχουμε πολιτική σταθερότητα δεν γίνεται να έχουμε δυο-τρεις φορές το χρόνο εκλογές. Πρέπει να βρούμε τις συνθέσεις, τις συναινέσεις, τις συνεργασίες, να πούμε όχι στα διχαστικά παιχνίδια και στις πολιτικές μεθοδεύσεις. Με μια κουβέντα, απαιτείται η ΝΔ να είναι πρώτο κόμμα, να έχει κεντρικό λόγο στη διαπραγμάτευση της πολιτικής.

Ευάγγελος Μειμαράκης

Ποιος θα το 'λεγε ότι κάποια στιγμή η ΝΔ θα εμφανιζόταν με το σύνδρομο της ΔΗΜΑΡ.

ΡΙΠΕΣ

♦ Δεν μπορούμε να την καταλάβουμε μερικές (λέμε τώρα) φορές τη Ζωίτσα ♦ Διαμαρτυρήθηκε γιατί ο Τσίπρας ενημέρωσε τον Γιούνκερ ότι πηγαίνει σε εκλογές και όχι την ίδια ♦ Μα αν δεν ενημέρωνε τον Γιούνκερ δε θα μπορούσε να πάει σε εκλογές ♦ Εσένα τι να σε κάνει; ♦ Από την άλλη, κάπου δεν μας βγαίνει η εξίσωση της θεσμολαγνείας ♦ Εντάξει με όλα τα θεσμολαγνικά που έλεγε η Ζωίτσα, αλλά εκείνη η απαρτία της Διάσκεψης των Προέδρων με παρόντες μόνο την ίδια και εφτά βαριεστημένους Λαφαζανικούς, σε σύνολο 22 που έχει το όργανο, πώς ακριβώς προέκυψε; ♦ Τι караγκιόζης αυτός ο κοιτιάς των Rodemos ♦ Πρώτα έβγαλε από το twitter τη φωτογραφία του με τον Τσίπρα και έβαλε μία μόνο με τη φάτσα του ♦ Όταν όμως είδε ότι Μέρκελ και σία υποστηρίζουν τον Τσίπρα, ξαναέβαλε την αρχική φωτογρα-

φία ♦ Όπως καταλάβατε, η διερευνητική εντολή είναι μια «βίζιτα» που ως «νταβατζής» χορηγεί ο πρόεδρος της Δημοκρατίας και την κάνουν βόλτα επί τριήμερο οι «τυχεροί» αρχηγοί, χωρίς δικαίωμα να την αγγίζουν ♦ Ο Τσίπρας, όμως, δεν τόλμησε να διαμαρτυρηθεί, γιατί είναι ο πρώτος διδάξας ♦ Το Μάη του 2012 πήρε τη «βίζιτα» επί τριήμερο για να του κάνει παρέα σε συναντήσεις με τη ΓΣΕΕ, την ΑΔΕΔΥ και λοιπές «κοινωνικές» δυνάμεις ♦ Ο Μπαρούφ δηλώνει ότι θα μπορούσε να ξαναγίνει υπουργός σε μια κυβέρνηση Τσίπρα ♦ Αν ιδρυθεί υπουργείο Επιθεώρησης και Γελοτοποιών ♦ Και επειδή δεν τον παίζουν πια στην Ελλάδα -κι αυτό ένας νάρκισσος δεν το αντέχει με τίποτα- ανακοίνωσε τη δημιουργία πανευρωπαϊκού κόμματος! ♦ «Ο τύπος την κοπανάει» είπε για τον Τσίπρα ο Βαγγέλας ♦ Για να δούμε αν θα του

βγει σε καλό (εκλογικά) ο κουτσαβακισμός ♦ Που είναι εν μέρει αυθόρμητος και εν μέρει φτιαχτός ♦ «Συνεδριάζει η Επιτροπή Προγράμματος του ΣΥΡΙΖΑ», έγραφε το σούπερ στην οθόνη της τηλεόρασης ♦ Επιτέλους, βρήκαν χρόνο να μελετήσουν το Μνημόνιο που ψήφισαν ♦ Η «σοβαρή» Φωτίου δεν μπορούσε ν' αντιμετωπίσει την «ασόβαρη» Μακρή και σκηνοθέτησε επεισόδιο και μια ακόμη αποχώρηση από τηλεοπτική εκπομπή ♦ Ο Τσίπρας αισθανόταν, λέει, σαν τον Προμηθέα με τον Λαφαζάνη και τη Ζωή να του τρώνε το συκώτι ♦ Ρε συ Τσέκερη, μη γελοιοποιείς και τους αρχαίους τραγικούς τώρα ♦ Βρες τίποτ' άλλο να του πεις να λείει ♦ Πρώτα βγήκε ο Ψινάκης, άνοιξε το στόμα-βόθρο και έλουσε τους αρχαιολόγους που δεν του επέτρεψαν να βρομίσει τον τύμβο του Μαραθώνα ♦ Μετά βγήκε η υπουργός Τουρισμού και τραγούδησε

μες στην καλή χαρά ♦ Νομίζουμε ότι ο Sakis θα ήταν καλύτερη επιλογή (για το υπουργείο) ♦ Και η Iskra στο κόλπο με τα στημένα γκάλοι; ♦ Γιατί να περιμένουμε τίποτα το διαφορετικό από τους Λαφαζανικούς; ♦ Ξεχάσαμε τι δι-αβεβαίωναν μέχρι προχθές, ως καλοί συριζαίοι; ♦ Κάποιοι, βέβαια, πρέπει σώνει και καλά να δικαιώσουν το «όχι» στο δημοψήφισμα ♦ Και σέρνονται πίσω από τους Λαφαζανοστρατούληδες ♦ Μη τυχόν και δεν κάνουν πιο βαρύ το νέο ψευτοαριστερό βαρίδι ♦ Το κίνημα δεν συγχωρεί ♦ Καλώς σας βρήκαμε και μην ξεχνάτε τι ψηφίζουμε στις 20 Σεπτέμβρη ♦ Ψηφίζουμε αυτούς που θα εφαρμόσουν τον εφιάλη του Μνημόνιου-3 ♦ Το είπε κι ο Τσίπρας ♦ Γι' αυτό εμείς δεν... ♦ Το ίδιο προτείνουμε και σε σας ♦ Αν είναι να στείλουμε ένα μήνυμα, ας στείλουμε το σωστό μήνυμα και με το σωστό τρόπο ♦

ΕΠΙΤΟΥΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Κ «Ετσι ώστε η νέα κυβέρνηση που θα προκύψει από τις εκλογές να μπορέσει **πατώντας στις κατακτήσεις της θητείας του Ευκλείδη Τσακαλώτου** να κατανείμει με τρόπο δικαιότερο το κόστος της προσαρμογής της ελληνικής οικονομίας και να επιταχύνει τους ρυθμούς μεγέθυνσης». Το είπε ο «υπηρεσιακός» (στην πραγματικότητα γκαουλάιτερ της τρόικας) υπουργός Οικονομικών Γ. Χουλιαράκης, παραλαβάνοντας το υπουργείο. Τον Μπαρουφάκη τον έσβησαν από τα τεφτέρια τους και δεν τον μνημονεύουν ούτε για λόγους αστικής αβρότητας.

Κ «Τελικά δεν κατέστη δυνατόν να φτιαχτούν οι λίστες διότι είναι πολλοί αυτοί που επιμένουν για πρωτιές και εκλόγιμες θέσεις. Επίσης, τα οικονομικά είναι εξαιρετικά δύσκολα και το “ρεφενέ” δεν απέδωσε. Για το τι θα πράξει η ΤΕΛΕΙΑ από εδώ και πέρα θα το αποφασίσουν τα όργανα».

Πλακώθηκαν οι μυριάδες των υποψηφίων για τις πρωτιές στις λίστες του Γκλέτσου και το... κόμμα αποφάσισε να τους τιμωρήσει μην συμμετέχοντας στις εκλογές! Έβαλε... τελεία στον εαυτό του.

Κ Στις 27 Αυγούστου έκλεισε η Βουλή, από τις 20 που παραιτήθηκε η κυβέρνηση ουσιαστικά δε λειτουργούσε, αλλά στις 26 ο Στρατούλης και άλλοι τρεις βουλευτές της ΛΑΕ κατέθεσαν ερώτηση προς τους υπουργούς Εργασίας και Οικονομίας, με θέμα «Κίνδυνος κατάρρευσης των σιδηροδρομικών λειτουργιών με τη συνεχιζόμενη απαξίωσή τους και επείγουσα ανάγκη προσλήψεων τακτικού προσωπικού σε όλες τις υποδομές των σιδηροδρόμων της χώρας». Μιλάμε για μαυρογιαλουρισμό της κακίας ώρας.

Κ Υπάρχει, όμως, και χειρότερος μαυρογιαλουρισμός. Σαν αυτόν του παραιτη-

θέντα αναπληρωτή υπουργού ΠΑΠΕΝ (με αρμοδιότητα την αγροτική πολιτική) Β. Αποστόλου, που ανακοίνωσε με υπερηφάνεια ότι «παρέδωσε μεταξύ άλλων» στον υπηρεσιακό Δ. Μελά, δυο νομοσχέδια (βοσκοτόπια και αγροτικοί συνεταιρισμοί) και το νέο Πρόγραμμα Αγροτικής Ανάπτυξης (2014-2020). Τι να τα κάνει ο υπηρεσιακός υπουργός αυτά; Μήπως θα υπάρχει Βουλή να τα ψηφίσει; Ο Αποστόλου, όμως, έπρεπε να κάνει το «κομμάτι» του. Σκεφθείτε να διεκδικούσε και σταυρό για την εκλογή του...

Κ Κάτω τα χέρια από τον (τέως πλέον) υφυπουργό Παυλάρα. Και τι έγινε, δηλαδή, που είχε μια off shore και δεν τη δήλωσε στο «πόθεν έσχες»; Είχε ξεχάσει την ύπαρξή της ο άνθρωπος. Γι' αυτό ξεχασε και να την κλείσει! Και καλά θα κάνει ο Καμμένος να μην προσπαθήσει να τον κόψει από τις λίστες, εκδικούμενός τον για

τα χουνέρια που του έχει κάνει τα τελευταία δυο χρόνια.

Κ «Εκφυλιστικά φαινόμενα όπως προσωπικές στρατηγικές, κατάχρηση των πολιτικών ρόλων, αξιοποίηση των διερευνητικών εντολών, κωλυσιεργία και ακρότητες για προσωπικά και εκλογικά οφέλη, αντίκεινται στη θέληση και στα συμφέροντα του λαού και της κοινωνίας. Η βούληση της ισχυρής πλειοψηφίας της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ και της κοινωνίας είναι ξεκάθαρη. Η δημοκρατία δε φοβάται την ελεύθερη έκφραση των πολιτών, αντίθετα την επιδιώκει όποτε χρειάζεται. Εμείς δηλώνουμε παρού-

σες και παρόντες με όλες μας τις δυνάμεις στην επόμενη ημέρα της πατρίδας μας!». Ανάμεσα στους 50 δευτεροκλασάτους βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ που υπέγραψαν τη φλογερή ανακοίνωση στήριξης του Τσίπρα και καταγγελίας των Λαφαζανικών και η Θοδώρα Τζάκρη. Πού να τρέχεις τώρα με τις Λουμπουτέν γόβες να μαζεύεις ψήφους για αμφίβολα εγχειρήματα, που μπορεί να σ' αφήσουν εκτός Βουλής; Κάτσε στα σίγουρα και κάνε αυτό που τόσο καλά ξέρεις: χειροκρότησε τον αρχηγό.

Κ Χάντρες και καθρεφτάκια μοιράζει ο Τσίπρας μέσω ΔΕΗ. Μετά θα 'ρθει η ληψητερή.

“

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Ως κυβέρνηση δεν έχουμε άλλη επιλογή από το να εφαρμόσουμε το Μνημόνιο, ψάχνοντας τον τρόπο του σταδιακού απεγκλωβισμού. Αν είμαστε αντιπολίτευση, θα δίνουμε τη μάχη προκειμένου να πετύχουν οι στόχοι.

Αλέξης Τσίπρας

”

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

5/9: Σουαζιλάνδη: Ημέρα ανεξαρτησίας (1968), Πακιστάν: Ημέρα άμυνας **5/9/1944: Εκτέλεση Ηρώς Κωνσταντοπούλου και άλλων 49 αγωνιστών (σκοπευτήριο Καισαριανής)** 5/9/1947: Απελευθέρωση 3.000 από τους εκτοπισμένους της Ικαρίας 5/9/1955: Επεισόδια Κωνσταντινούπολης **5/9/1967: Δολοφονία Γιάννη Χαλκίδη (ΔΕΘ)** 5/9/1972: Επίθεση «Ομάδας Αρης» με χειροβομβίδες στο Ε' ΑΤ Αθήνας 5/9/1977: Απαγωγή Χανς Μάρτιν Σλάγκερ (RAF) **5/9/2002: Παραδίδεται στη ΓΑΔΑ ο Δημήτρης Κουφοντίνας** 5/9/2003: Πρώτη εμφάνιση Επαναστατικού Αγώνα, διπλή βομβιστική επίθεση στα δικαστήρια της Ευελπίδων 6/9/1961: Αποτυχημένη δολοφονική απόπειρα εναντίον της βασίλισσας Αμαλίας από τον φοι-

τητή Αριστείδη Δόσιο (πλατεία Συντάγματος) 6/9/1941: Ιδρυση ΕΔΕΣ 7/9: Βραζιλία: Ημέρα ανεξαρτησίας (1822) **7/9/1941: Ιδρυση ΕΑΜ** 7/9/1942: Επταήμερη απεργία 60.000 εργαζομένων σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη με αιτήματα αύξηση μισθών και σταμάτημα εκτελέσεων πατριωτών 8/9: Ημέρα για εξάλειψη αναλφαβητισμού, φιλολογική ημέρα, ημέρα φυσικοθεραπείας, Γουνιέα-Μπισσάου: Ημέρα ανεξαρτησίας (1974), Ανδόρα: Εθνική γιορτή, Ουγκάντα: Ημέρα δημοκρατίας (1967), Νότια Κορέα: Ημέρα ευχαριστιών 8/9/1934: Η Κου Κλουξ Κλαν ανακοινώνει ότι τάσσεται υπέρ των ναζι 8/9/1947: Ιδρυση CIA **8/9/1962: Αγροτικές ταραχές στο Ξηρόμερο (Αγρίνιο), με ένα διαδηλωτή νεκρό και ένα παιδί τραυματία**

από αδέσποτη σφαίρα 9/9: Βόρεια Κορέα: Εθνική γιορτή, Βουλγαρία, Λουξεμβούργο: Ημέρα απελευθέρωσης (1944) 9/9/1969: Ανακάλυψη αυτοσχέδιου εκρηκτικού μηχανισμού στην αίθουσα «Γαλαξίας» του Χίλτον 9/9/1984: Ενοποίηση σωματών ασφαλείας, δημιουργία ΕΛΑΣ 10/9: Ημέρα κατά αυτοκτονίας, Μπελίζ: Εθνική γιορτή 10/9/1948: Αντεπίθεση ανταρτών διαλύει τη 22η ταξιαρχία του στρατού και εξουδετερώνει άλλες τρεις ταξιαρχίες 10/9/1957: Βόμβα καταστρέφει σχολείο που δέχτηκε μαύρους στο Νάσβιλ (ΗΠΑ) 10/9/1976: Απόπειρα εμπρησμού (βόμβα) κτιρίου ΣΕΒ (ΕΛΑ) **11/9/1929: Συγκρούσεις καπνεργατών-χωροφυλακής στο Αγρίνιο** 1976: Χτύπημα στα γραφεία Σκαλιστήρη (ΕΛΑ) **2001: Χτύπημα «Δίδυμων Πύργων» (ΗΠΑ).**

Οι κάλπες της ντροπής

Πόσο μακρινή μοιάζει η εποχή που οι νέοι έτρεχαν στις κάλπες να ψηφίσουν ΣΥΡΙΖΑ, πεπεισμένοι ότι θα παίρνουν τουλάχιστον 751 ευρώ και οι μεγαλύτεροι τους ακολουθούσαν πεπεισμένοι ότι θα απαλλαγούν τουλάχιστον από το χαράτσι του ΕΝ-ΦΙΑ; Μπορεί να μην πίστευαν ότι θα απαλλαγούν απ' όλο το άχθος των Μνημονίων, αλλά θα ήταν ευχαρίστημένοι αν ο ΣΥΡΙΖΑ έκανε «το 10% από αυτά που τους υπόσχονταν». Κι όμως, δεν έχουν περάσει ούτε οχτώ μήνες από τότε. Και τώρα καλούνται στην κάλπη για να επικυρώσουν τη διάψευση των ελπίδων τους, αποδεχόμενοι ότι η πολιτική των Μνημονίων είναι ένα είδος μοίρας που θα τους βαραίνει εσαεί. Καλούνται να ψηφίσουν αυτόν που υπόσχεται το καλύτερο αναλογητικό για τα αναπόφευκτα άλγη των Μνημονίων (που έγιναν τρία, ζωή να 'χουν).

Τα όσα συνέβησαν αυτό το οχτάμηνο εξηγούν τα όσα συμβαίνουν σ' αυτή την «παράξενη» προεκλογική περίοδο. Μπορεί ο Σακελλαρίδης να διατυμπάνισε την «αριστερή-μελαγχολία» του, πριν ανακοινώσει ότι θα είναι ξανά υποψήφιος του ΣΥΡΙΖΑ (και υπουργός, αν ξανασηματίσουν κυβέρνηση), αυτή η «μελαγχολία» όμως είναι ριζικά διαφορετικού χαρακτήρα από την κοινωνική μελαγχολία, που αναγκάζει τον Τσίπρα να πηγαίνει στην Κρήτη και να κάνει μικροσυγκεντρώσεις σε κωποπόλεις Κισάμου και Ανωγείων (ίσα-ίσα για να εξασφαλιστούν τηλεοπτικά πλάνα) και να μην αποτολμά συγκέντρωση στο Ηράκλειο (εκεί όπου είχε προαναγγείλει ότι οι αγορές θα χορεύουν πεντοζάλι στο ρυθμό της λύρας και του νταουλιού) ή στα Χανιά. Ακόμη κι αυτοί που θα προσέλθουν στις κάλπες της ντροπής και θα ψηφίσουν τον ΣΥΡΙΖΑ, με τη λογική του «μικρότερου κακού», δεν είναι διατεθειμένοι (στο μεγαλύτερο μέρος τους) να μετατραπούν σε χειροκροτητές εκείνου που τους έταξε απαλλαγή από τα Μνημόνια και σε εφτά μήνες τους αλυσόδεσε με νέο Μνημόνιο, χωρίς να τους απαλλάξει στο παραμικρό από τα προηγούμενα Μνημόνια.

Αυτή η κατάσταση εξηγεί ενδεχομένως και την εικόνα ντέρμπι που καταγράφουν τα γκάλοπ. Όσο και να τα «τσιμπάνε» (που τα «τσιμπάνε») οι δημοσκοπικοί, για να ενισχύσουν το νέο δικομματισμό και την προοπτική του «μεγάλου συνασπισμού», δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η εικόνα του «διπλού σκορ», με το οποίο ο Τσίπρας πικάριζε τον Μείμαρράκη από το βήμα της Βουλής, μόλις στα τέλη του Ιούλη, εικόνα επίσης «πειραγμένη», πλέον

δεν υπάρχει.

Γιατί μιλάμε για κάλπες της ντροπής; Γιατί το πρόγραμμα που θα εφαρμόσει η επόμενη κυβέρνηση είναι δεδομένο, υπογεγραμμένο από τη μεγάλη πλειοψηφία της απελθούσας Βουλής. Είναι το Μνημόνιο-3, με τον εμπροσθοβαρή χαρακτήρα του. Δηλαδή, με τα περισσότερα μέτρα να ψηφίζονται εντός του επόμενου εξαμήνου (μέχρι την άνοιξη του 2016). Γι' αυτό και δε γίνεται καμιά συζήτηση γι' αυτό το πρόγραμμα. Πετάνε μόνο μαρούφες για «ανώδυνη εφαρμογή» και «επαναδιαπραγμάτευση» κάποιων μέτρων. Μόνο που αυτή τη φορά ουδείς διανοείται να μιλήσει για σκέτη «επαναδιαπραγμάτευση», όπως μιλούσαν ο Σαμαράς, ο Βενιζέλος κι ο Κουβέλης του 2012, πολλώ δε μάλλον για «κατάργηση», όπως μιλούσε ο Τσίπρας μέχρι και το Γενάρη του 2015. Όλοι μιλούν για «επαναδιαπραγμάτευση μέσω ισοδυνάμων», σε μια προσπάθεια να παραμυθιάσουν κάποιον κόσμο για να πάει να τους ψηφίσει. Ποντάρουν στη ριζωμένη στις λαϊκές μάζες αντίληψη του «κοινοβουλευτικού κρετινισμού», η οποία τροφοδοτείται από την απογοήτευση και την ηττοπάθεια. Δεν είναι τυχαίο ότι το κεντρικό σύνθημα του ΣΥΡΙΖΑ και της ΝΔ είναι το ίδιο. «Μόνο μπροστά» του ΣΥΡΙΖΑ, «Η Ελλάδα μπροστά» της ΝΔ. Πλακώθηκαν και στις αλληλοκατηγορίες, μάλιστα, για το ποιος έκλεψε τον άλλο.

Γι' αυτό και ουσιαστικά κάνουν πασαρέλα αρχηγών και τον τόνο της προεκλογικής αντιπαράθεσης δίνουν από τη μια οι εξυπνάδες και οι ψευτομαγκιές και από την άλλη η συζήτηση για το ποιος θα συνεργαστεί με ποιον ή με ποιους για να σχηματιστεί μνημονιακή κυβέρνηση μετά τις εκλογές (όλοι αποκλείουν το ενδεχόμενο νέων εκλογών, γιατί αυτό αφαιρεί εκλογική δύναμη). Οι κυρίαρχοι αστικοί κύκλοι, που εκφράζονται μέσα από τα μεγάλα συγκροτήματα των ΜΜΕ, έχουν εκφράσει τη δική τους θέληση: η «μεγάλος συνασπισμός» ΣΥΡΙΖΑ-ΝΔ ή «κυβέρνηση εθνικής ανάγκης» με τη συνεργασία του πρώτου κόμματος με τα μικρότερα μνημονιακά κόμματα.

Ο ΣΥΡΙΖΑ, μάλλον βουτηγμένος στην αλαζονεία των γκάλοπ του Ιούλη, σήκωσε ψηλά το αίτημα της αυτοδυναμίας, δηλώνοντας ότι δε συζητά συνεργασία με κανένα άλλο κόμμα. Δεν υπολόγισε σωστά ούτε την εσωκομματική κρίση, ούτε τη λαϊκή δυσανεμία, ούτε την πίεση της «οικουμενικής κώτητας» που θα ασκούσαν τα αστικά ΜΜΕ. Όταν είδαν ότι αυτό δεν «πουλάει» και τόσο,

διατήρησαν μεν το αίτημα της αυτοδυναμίας (αναγκαστικά σ' ένα βαθμό, γιατί η συσπείρωση των ψηφοφόρων του ΣΥΡΙΖΑ εμφανίζεται εξαιρετικά χαμηλή), άρχισαν όμως να το «γλυκαίνουν», εστιάζοντας κυρίως στην άρνηση κυβερνητικής συνεργασίας με τη ΝΔ. Για τους υπόλοιπους (Ποτάμι, ΠΑΣΟΚ) υπάρχει ένα μικρό κλείσιμο του ματιού, που όσο θα πλησιάζουμε προς την κάλπη, ανάλογα και με τα γκάλοπ, μάλλον θα γίνει μεγαλύτερο. Η πλάκα είναι πως ο Τσίπρας, στο one man show που δίνει, δεν μιλάει πλέον για το «μπλοκ του Μνημονίου», αλλά για το «παλιό πολιτικό σύστημα»! Λες και ο συνεταιίρος του στη συγκυβέρνηση του τρίτου Μνημονίου, Καμμένος, αντιπροσωπεύει το νέο και το φρέσκο ή λες και η πλειοψηφία των συριζαίων (και ο ίδιος ο Τσίπρας) μπορούν πλέον να εμφανίζονται ως φορείς του νέου και του άφθαρτου. Και στο κάτω-κάτω, αυτά τα έλεγε και εξακολουθεί να τα λέει ο Θεοδωράκης, που έχει και το... copyright.

Η ΝΔ, με τον Βαγγέλα να δίνει το δικό του σόου «να 'ουμ», πήρε το μήνυμα των μιντιαρχών και από το πρωί μέχρι το βράδυ ορκίζεται στις κυβερνήσεις συνεργασίας, από τις οποίες δεν απορρίπτει ούτε τον ΣΥΡΙΖΑ. Έτσι, ο Βαγγέλας ζητά την πρωτιά για να γίνει αυτός πρωθυπουργός σε μια κυβέρνηση συνεργασίας ακόμη και με τον ΣΥΡΙΖΑ. Το επιχείρημά του είναι απλό και αναπτύσσεται στον αντίποδα του βασικού επιχειρήματος του Τσίπρα: το Μνημόνιο αυτό είναι του Τσίπρα, δεν είναι δικό μας. Εμείς αναγκαστήκαμε να το ψηφίσουμε για να μην καταστραφεί η χώρα. Αν ο Τσίπρας μπορούσε να κάνει κάτι καλύτερο, θα το είχε κάνει. Αν υπάρχει περίπτωση να βελτιωθεί κάτι, αυτό μόνον εμείς μπορούμε να το καταφέρουμε κι όχι ο Τσίπρας, που επί εφτά μήνες έπαιζε, βούλιαξε την οικονομία και στο τέλος μας φέσωσε με επιπλέον 60 δις.

Θεοδωράκης και Φώφη παλεύουν στα μαρμαρένια αλώνια προκειμένου να πείσουν ότι αποτελούν την καλύτερη κυβερνητική τσόντα και γι' αυτό αξίζουν την ψήφο. Ο Θεοδωράκης δε δείχνει καμιά δυναμική. Όλο τα ίδια και τα ίδια, το κουτάκι με τις μαλακίες άδειασε και η «κακιά μάγισσα» που έχει πιάσει στασιδί σε όλα τα κανάλια έχει τον ανθρωποδιώκτη (όταν μιλάμε για απλούς λαϊκούς ανθρώπους και όχι για τα καλόπαιδα που ψήφίζουν Τζήμερο). Αντίθετα, το ΠΑΣΟΚ της Φώφης, χωρίς την πίεση του Γιωργάκη και με λίγη προπαγανδιστική εσάνς από τα ορφανά του κυρ-Φώτη, ενδέχεται να διασωθεί αξι-

οπρεπώς. Έχει, όμως, έναν μεγάλο αντίπαλο που ακούει στο όνομα... Βασίλης Λεβέντης. Είναι η κατάντια του αστικού πολιτικού συστήματος, αλλά ταυτόχρονα και η κατάντια ενός τμήματος του ελληνικού λαού (για να λέμε τα πράγματα με τ' όνομά τους).

Ο Καμμένος δίνει μάχη ζωής και θανάτου. Το σύνθημα «ψηφίστε μας για να ξανακυβερνήσουμε με τον Αλέξη» δεν μπορεί να πιάσει στο ακροδεξιό ακροατήριο, πλην ίσως των καραβανάδων που ενδεχομένως βλέπουν στον Καμμένο τον φύλακα άγγελό τους. Όταν, όμως, βγαίνει και λέει ότι το Μνημόνιο-3 είναι... το τέλος των Μνημονίων, είναι σα να καλεί τους ψηφοφόρους του να χτυπήσουν το κεφάλι τους στον τοίχο και να ψηφίσουν ή ΝΔ ή τους νεοναζί (που... σοβάρεψαν).

Οι Λαφαζανικοί αποτελούν ασφαλώς τον άγνωστο Χ, καθώς δεν έχουν ξαναδοκιμαστεί σε εκλογική μάχη. Σε επίπεδο προεκλογικού λόγου επαναλαμβάνουν όσα έλεγε μέχρι τις τελευταίες εκλογές ο ΣΥΡΙΖΑ, κάπως πιο συμμαζεμένα. Όμως, ούτε οι αερολογίες του Λαφαζάνη ούτε το αφασικό παραλήρημα του Στρατούλη μπορούν να κρύψουν την ουσία και να τους δώσουν κανένα μεγάλο εκλογικό αέρα. Αυτές οι αερολογίες κήκαν στο καμίνι της εφτάμηνης κυβερνητικής θητείας του ΣΥΡΙΖΑ, για την οποία οι Λαφαζανικοί είναι συνυπεύθυνοι. Όσο δε λένε κάτι πειστικό για την «εναλλακτική λύση», που τάχα πρότειναν στον Τσίπρα κι αυτός την απέρριψε, δεν μπορεί να φιλοδοξούν σε τίποτα περισσότερο από τη συγκέντρωση του «γαμώτο» της παλιάς συριζαϊκής βάσης.

Αυτό δε σημαίνει ότι δε δημιουργούν ήδη τεράστιο πρόβλημα στον Περισσό, ο οποίος είδε το 2012 να φεύγει κατά ΣΥΡΙΖΑ μεριά ένα τμήμα της εκλογικής του βάσης και τώρα που ήλπιζε σε κάποιον σχετικό επαναπατρισμό, έχει δίπλα του τον Λαφαζάνη σε ρόλο γιδοβοσκού που προσπαθεί να «μαυλίσει» όποιο «ζωντανό» φεύγει από το συριζαϊκό κοπάδι. Γι' αυτό και η προπαγάνδα του Περισσού εστιάζεται κυρίως στον πόλεμο κατά του Λαφαζάνη και της παρέας του.

Και οι ιμπεριαλιστές δανειστές; Πεπεισμένοι ότι οι εκλογές θα ξεκαθαρίσουν το τοπίο, έδωσαν στον Τσίπρα το ΟΚ να τις κάνει με διαδικασίες fast track και τώρα προσπαθούν να τον στηρίξουν. Πόσες φορές στο παρελθόν είχατε ακούσει εκπροσώπους της γερμανικής κυβέρνησης να μιλούν για «σημαντική απομείωση του ελληνικού χρέους»;

Κακό χωριό τα λίγα σπίτια

Με συντονισμένες κινήσεις, η Φώφη με τον Σκανδαλίδη ξεφορτώθηκαν τον ΓΑΠ, ενώ τα παιδιά του κυρ-Φώτη ξεφορτώθηκαν τον πατέρα τους. Έτσι, στη θέση της Δημοκρατικής Παράταξης προέκυψε η Δημοκρατική Συμπαράταξη, ενώ ο Γιωργάκης αποφάσισε τελικά να μην κατεβάσει στις εκλογές το ΚΙΔΗΣΟ (δεν υπάρχουν φράγκα, ήταν η δικαιολογία) και ο κυρ-Φώτης κάνει απεγνωσμένες ενέργειες να πείσει τον Τσίπρα να τον ξαναβγάλει βουλευτή. Κακό χωριό τα λίγα σπίτια...

Ο ΓΑΠ πιάστηκε κυριολεκτικά κορόιδο. Αρχισε να διαπραγματεύεται κοινή εκλογική κάθοδο με το ΠΑΣΟΚ, είδε τις γραμμές του να φυλλορροούν από τοπικά στελέχη που έσπευσαν να ξαναενταχθούν στο ΠΑΣΟΚ και στο τέλος άκουσε τη Φώφη να του λέει πως δε δέχεται κάθοδο με τη μορφή της συνεργασίας κομμάτων, ούτε δέχεται να είναι υποψήφιος ο ίδιος. Κι όπως αποδείχτηκε, ενόσω διαρκούσαν οι διαπραγματεύσεις Φώφης-ΓΑΠ, διεξάγονταν παρασκηναϊκά άλλες διαπραγματεύσεις με την ΔΗΜΑΡ. Κι όταν ανακοινώθηκε το ναυάγιο των πρώτων διαπραγματεύσεων, με το επιχείρημα από πλευράς ΠΑΣΟΚ ότι δε συζητά κοινή κάθοδο κομμάτων, αλλά μόνο ένταξη στο ΠΑΣΟΚ, ανακοινώθηκε αμέσως κοινή κάθοδος κομμάτων με τη ΔΗΜΑΡ!

Έτσι, ο ΓΑΠ εμφανίστηκε να παρακαλάει το ΠΑΣΟΚ και στο τέλος εισέπραξε τη ρετσινιά του διασπαστή που ενδιαφέρεται μόνο για την πάρτη του. Δεν άκουσε τον Καρχιμάκη που του σύστηνε να μην μπει σε καμιά συζήτηση με το ΠΑΣΟΚ, αλλά να κατεβάσει αυτόνομα το ΚΙΔΗΣΟ, δοκιμάζοντας την τύχη του για μια ακόμη φορά.

Ο Θεοχαρόπουλος της ΔΗΜΑΡ είχε τη στήριξη των άλλοτε στενότερων συνεργατών του κυρ-Φώτη, Μαργαρίτη, Τσουνάλη και Χατζησωκράτη, οι οποίοι σιχάθηκαν τον άλλοτε αρχηγό τους και τα παιχνίδια που εδώ κι ένα χρόνο κάνει με τον ΣΥΡΙΖΑ. Εκλείσε τη συμφωνία με τη Φώφη, κατάφερε να την περάσει οριακότατα από την ΚΕ της ΔΗΜΑΡ (36 υπέρ, 31 κατά, 2 λευκά και 1 παρών), απέρριψε την πρόταση να γίνει συνέδριο (φοβήθηκε ότι θα χάσει) και άφησε τον κυρ-Φώτη να σκουίζει και να ανακοινώνει ότι θα συγκαλέσει συνδιάσκεψη στελεχών και μελών της ΔΗΜΑΡ. Δεν είναι καθόλου βέβαιο, όμως, ότι οι Τσιπραίοι ενδιαφέρονται σήμερα για ένα εντελώς φθαρμένο προϊόν (ή υποπροϊόν, αν θέλετε), όπως ο Κουβέλης.

Οι απέμεινε από το παλαιό κραταιό ΠΑΣΟΚ και τα ανθυπολείμματα της ΔΗΜΑΡ κατεβαίνουν από κοινού και χωρίς μεγάλες προσδοκίες, ποντάροντας σ' ένα ποσοστό που θα τους βάλει στη Βουλή και ενδεχομένως και στην επόμενη κυβέρνηση. Φιλοδοξίες για σημαντική ανάκαμψη δεν έχουν, ούτε μπορούν να προβληθούν σαν νέοι. Πολιτικά κανένας τους δεν είναι νέος και το σχήμα τους δεν είναι απαλλαγμένο από το άχθος της συγκυβέρνησης με τον Σαμαρά. Ο θόρυβος που κάνουν με τις εσωτερικές διαδικασίες τους είναι δυσανάλογος προς τον πολιτικό ρόλο που μπορούν να διαδραματίσουν, όμως το σύστημα τους στηρίζει, γιατί έχει ανάγκη από μικρά κόμματα που θα στηρίζουν κυβερνήσεις συνεργασίας.

Αξιοπιστία... δημοσκοπών

Εντάξει, την περίοδο της «σκληρής διαπραγμάτευσης», που απέδιδε το θέατρο του Τσίπρα, του Μπαρουφάκη και των υπόλοιπων, να δεχτούμε ότι ο ΣΥΡΙΖΑ είχε ακόμη και είκοσι μονάδες διαφορά από τη ΝΔ (για «διπλό σκορ» είχε μιλήσει ο Τσίπρας στη Βουλή, ειρωνευόμενος τον Μείμαρράκη). Μετά τη συμφωνία, όμως, πώς συνέβη το σκορ να διατηρείται στα ίδια επίπεδα; Πάνω από δεκαπέντε μονάδες διαφορά έδιναν στον ΣΥΡΙΖΑ ακόμη και στα τέλη Ιούλη, όταν η συμφωνία είχε υπογραφεί και είχαν ψηφιστεί οι δύο νόμοι με τα προαπαιτούμενα. Θα ξεχάσουμε, μήπως, αυτά που έγραφαν τότε οι φυλλάδες; Ότι ο Τσίπρας είναι ο μόνος δημοφιλής πολιτικός στην Ελλάδα και πως αν έκανε εκλογές θα έπαιρνε αυτοδυναμία;

Οι εκλογές προκηρύχθηκαν στις 20 Αυγούστου, το μόνο που μεσολάβησε ήταν η ψήφιση του Μνημονίου-3 (που αλίμονο αν πήρε κανείς χαμπάρι τι ακριβώς περιλαμβάνει, έτσι όπως ψηφίστηκε) και ξαφνικά το «διπλό σκορ» υπέρ του ΣΥΡΙΖΑ μετατράπηκε σε «ντέρμπι κορυφής». Ο ΣΥΡΙΖΑ «ξεφούσκωσε» και η ΝΔ «φούσκωσε», ενώ στους Λαφαζανικούς δίνουν ένα 4%-5%, που δε δικαιολογεί το «ξεφούσκωμα» του ΣΥΡΙΖΑ.

Για μια ακόμη φορά επιβεβαιώνεται πως τα γκάλοπ που δημοσιοποιούνται (γιατί υπάρχουν και τα κρυφά, που δίνονται μόνο στις κομματικές ηγεσίες) δεν αποτυπώνουν το πολιτικό και κοινωνικό κλίμα, αλλά προσπαθούν να «φτιάξουν» αυτό το κλίμα. Στα τέλη Ιούλη και μέχρι τα μέσα Αυγούστου έπρεπε να στηριχτεί ο Τσίπρας για ν' αντιμετωπίσει την εσωκομματική κρίση στον ΣΥΡΙΖΑ. Να φανεί πως έχει τεράστια λαϊκή αποδοχή και πως οι Λαφαζανικοί δεν είναι παρά μια φράζα με επιρροή μόνο στον κομματικό μηχανισμό και όχι στην κοινωνία. Από τη στιγμή που προκηρύχθηκαν οι εκλογές και το εσωκομματικό τοπίο στον ΣΥΡΙΖΑ ξεκαθαρίστηκε, στόχος είναι να δημιουργηθεί ένας νέος δικομματισμός (ΣΥΡΙΖΑ-ΝΔ). Η εικόνα του «ντέρμπι» βοηθάει και τον Τσίπρα και τον Μείμαρράκη.

Συρία

Ο εφιάλτης του ISIS πίσω από τη διπλωματική κινητικότητα

Την ώρα που χιλιάδες σύριοι πρόσφυγες εξακολουθούν να εγκαταλείπουν την ερειπωμένη από τον πόλεμο χώρα τους, παρατηρείται, κυρίως από τις αρχές Αυγούστου, έντονη διπλωματική κινητικότητα των ΗΠΑ, της Ρωσίας και των περιφερειακών δυνάμεων που εμπλέκονται στον πόλεμο της Συρίας, με συναντήσεις υψηλόβαθμων αξιωματούχων και παρασκηνακές διαβουλεύσεις.

Την Παρασκευή 4 Σεπτεμβρίου (χθες), ο Λευκός Οίκος έστειλε στη Μόσχα τον Ειδικό Απεσταλμένο για τη Συρία Μάικλ Ράτνεϊ, με στόχο, σύμφωνα με ανακοίνωση του αμερικανικού υπουργείου Εξωτερικών, οι δύο πλευρές «να εργαστούν προς μια μεγαλύτερη σύγκλιση απόψεων μεταξύ των ξένων κυβερνήσεων και των ιδίων των Σύριων για μια πολιτική μετάβαση στη Συρία». Είχε προηγηθεί στις αρχές Αυγούστου σειρά συναντήσεων του αμερικανού υπουργού Εξωτερικών Τζον Κέρι με το ρώσο ομόλογό του Σεργκέι Λαβρόφ και το σαουδάραβα υπουργό Εξωτερικών Αντέλ αλ-Τζουμπέιρ, κατά τη διάρκεια των επισκέψεών του σε Μέση Ανατολή και Ασία.

Στις αρχές Αυγούστου, επισκέφτηκε τη Μόσχα αντιπροσωπία του Συριακού Εθνικού Συνασπισμού, της βασικής δύναμης της πολιτικής αντιπολίτευσης, που αναγνωρίζεται από τη Δύση, καθώς και του συριακού κομμοδονό κόμματος της Δημοκρατικής Ένωσης (PYD). Ακολούθησαν οι επισκέψεις στη Μόσχα του βασιλιά Αμπντάλα της Ιορδανίας, του σαουδάραβα υπουργού Εξωτερικών Αντέλ αλ-Τζουμπέιρ και του ιρανού υπουργού Εξωτερικών Τζαβάντ Ζαρίφ.

Το νέο στοιχείο στη διπλωματική κινητικότητα είναι ο ρόλος του Ιράν. Μετά την υπογραφή της συμφωνίας για το πυρηνικό πρόγραμμα του Ιράν, στην οποία η Ρωσία έπαιξε σημαντικό μεσολαβητικό ρόλο, το ιρανικό καθεστώς βγαίνει από το διπλωματικό περιθώριο και συνεπώς δεν μπορεί να αγνοηθεί ο ρόλος που μπορεί να διαδραματίσει ως βασικός υποστηρικτής του καθεστώτος Ασσαντ στις διαπραγματεύσεις για τη Συρία, παρόλο που ο Λευκός Οίκος μέχρι στιγμής δεν έχει εκφράσει τη θέση του για το ζήτημα αυτό, ενώ μέχρι πρόσφατα επέμενε ότι το Ιράν δεν έχει καμιά θέση στις διαπραγματεύσεις για τον πόλεμο στη Συρία. Ωστόσο, για την αλλαγή της στάσης των δυτικών ιμπεριαλιστικών δυνάμεων απέναντι στο Ιράν προιδέαζει η απάντηση της Μέρκελ σε συνέντευξη Τύπου που έδωσε στις 31 Αυγούστου στο Βερολίνο, η οποία σε ερώτηση αν εκτιμά ότι το Ιράν μπορεί να παίξει εποικοδομητικό ρόλο στις διαπραγματεύσεις για τη Συρία απάντησε ότι «το Ιράν έχει μεγάλη επιρροή σ' αυτά που συμβαίνουν στη Συρία και καθένας που μπορεί να συμμετέχει εποικοδομητικά στις διαπραγματεύσεις είναι καλοδεχούμενος».

Τη διπλωματική κινητικότητα ήρθε να ενισχύσει η απόφαση του Συμβουλίου Ασφάλειας του ΟΗΕ στις 19 Αυγούστου, η οποία υποστηρίζει το σχέδιο του μεσολαβητή του ΟΗΕ Στάφαν ντε Μιστούρα να εργαστεί

για μια «πολιτική μετάβαση» με βάση την ανακοίνωση της Γενεύης, η οποία υιοθετήθηκε από την πρώτη διεθνή διάσκεψη για τον πόλεμο της Συρίας το 2012 και επικυρώθηκε αργότερα από το Συμβούλιο Ασφάλειας του ΟΗΕ. Η ανακοίνωση καλούσε στη συγκρότηση ενός μεταβατικού κυβερνητικού σώματος, με εκτελεστική εξουσία, που θα αποτελείται από μέλη της συριακής κυβέρνησης, της αντιπολίτευσης και από άλλες ομάδες, το οποίο θα οδηγήσει με βάση συμφωνημένες αρχές και οδηγίες στη συριακή πολιτική μετάβαση, αφήνοντας αδιευκρίνιστο το ρόλο και την τύχη του Ασσαντ.

Κοινός στόχος το ISIS

Υπάρχουν πολλοί λόγοι πίσω από την πρόσφατη διπλωματική κινητικότητα για τη Συρία. Πέρα από τα ιδιαίτερα συμφέροντα των δυνάμεων που εμπλέκονται στον πόλεμο, υπάρχουν κρίσιμα ζητήματα στα οποία συγκλίνουν οι θέσεις και τα συμφέροντά τους. Το πρώτο και σημαντικότερο είναι η επιτακτική ανάγκη να αντιμετωπισουν την απειλή των τζιχαντιστών του Ισλαμικού Κράτους.

Η αμερικανική στρατηγική έχει αποδειχτεί μέχρι στιγμής αναποτελεσματική και αδιέξοδη. Τον Αύγουστο συμπληρώθηκε ένας χρόνος από τότε που ξεκίνησε ο ακήρυκτος αμερικανικός πόλεμος εναντίον του ISIS, για τον οποίο κυβερνητικοί αξιωματούχοι παραδέχονται δημόσια ότι θα διαρκέσει επ' αόριστο. Και το αποτέλεσμα; Δισεκατομμύρια δολάρια έχουν δαπανηθεί, χιλιάδες βόμβες έχουν πέσει, εκατοντάδες οι απώλειες αμάχων, και το ISIS δεν έχει αποδυναμωθεί καθόλου σε σχέση με τον Αύγουστο του 2014 που ξεκίνησαν οι βομβαρδισμοί. Σύμφωνα με ρεπορτάζ του «Associated Press» στις αρχές Αυγούστου, οι Υπηρεσίες Πληροφοριών των ΗΠΑ συμφωνούν στην εκτίμηση ότι το ISIS είναι το ίδιο ισχυρό όσο πριν από ένα χρόνο και ότι μπορεί να αντικαθιστά τους μαχητές του με ρυθμό ταχύτερο από το ρυθμό που σκοτώνονται.

Καθαρή αποτυχία αποδεικνύεται και το περιβόητο πρόγραμμα του Πενταγώνου εκπαίδευσης και εξοπλισμού κοσμικών σύριων ανταρτών που θα αποτελέσουν τον πυρήνα των αποκαλούμενων Νέων Συριακών Δυνάμεων, με πρωταρχικό στόχο να πολεμήσουν το ISIS. Η πρώτη ομάδα μόλις 54 ανταρτών σε προβλεπόμενο σύνολο

50.000 (το κόστος εκπαίδευσης και εξοπλισμού της οποίας έφτασε στα 41 εκατομμύρια δολάρια), γνωστή ως Division 30, λίγες μέρες αφότου μήκε στο έδαφος της Συρίας δέχτηκε επίθεση από μαχητές του Μετώπου Νούσρα της Αλ Κάιντα, με αποτέλεσμα να σκοτωθούν τρεις και να συλληφθούν αιχμάλωτοι δεκατρείς. Οι επτά από τους αιχμαλώτους απελευθερώθηκαν από το Νούσρα στα μέσα Αυγούστου, ως «χειρονομία καλής θέλησης», και αμέσως μετά η Division 30, οι υποτιθέμενοι κοσμικοί αντάρτες, εξέδωσαν ανακοίνωση στην οποία εγκωμιάζουν τους «αδελφούς» του Μετώπου Νούσρα και δηλώνουν ότι «βρίσκονται στην ίδια πλευρά με όλους τους ιερούς πολεμιστές στη Συρία».

Κεντρικό μεσολαβητικό ρόλο στον τελευταίο διπλωματικό γύρο για τη Συρία και τη συγκρότηση ενός μετώπου εντός και εκτός Συρίας ενάντια στο ISIS έχει αναλάβει η Ρωσία. Όχι

μόνο γιατί το ISIS αποτελεί υπαρξιακή απειλή για το καθεστώς Ασσαντ, το βασικό σύμμαχό της στη Μέση Ανατολή, αλλά και γιατί στις περιφέρειες της Ρωσικής Ομοσπονδίας με μουσουλμανικό πληθυσμό το ISIS στρατολογεί ήδη μαχητές, οι οποίοι αποτελούν εν δυνάμει απειλή για την ασφάλεια και τη σταθερότητά της.

Μεγάλο πονοκέφαλο αποτελεί το ISIS και για το Ιράν. Όχι μόνο γιατί συνιστά σοβαρότατη απειλή για το καθεστώς Ασσαντ, στενό σύμμαχό του στην περιοχή, αλλά και γιατί απειλεί τα ιρανικά συμφέροντα στο Ιράκ και δημιουργεί σοβαρά εμπόδια στο δρόμο που οδηγεί στο στενό σύμμαχό του στο Λίβανο, τη σιιτική Χεζμπολά.

Στο στόχαστρο του ISIS, το οποίο έχει απλώσει τα πλοκάμια του σε όλη τη Μέση Ανατολή και όχι μόνο, βρίσκεται και η Σαουδική Αραβία, όπου πρόσφατα έχει πραγματοποιήσει πολύνεκρες επιθέσεις.

Σε δύσκολη θέση το καθεστώς Ασσαντ

Το δεύτερο κρίσιμο ζήτημα πίσω από την πρόσφατη διπλωματική κινητικότητα για τη Συρία είναι οι αποτυχίες του συριακού στρατού και η αποδυναμωση του καθεστώτος Ασσαντ. Εξαντλημένος από τον τετράχρονο πόλεμο, ο κυβερνητικός στρατός έχει χάσει την πρωτοβουλία των κινήσεων, έχει υποστεί τους τελευταίους μήνες μια σειρά ήττες από το ISIS και το Μέτωπο Νούσρα και βρίσκεται σε άμυνα. Ενδεικτικά, στις αρχές Αυγούστου, ο κυβερνητικός στρατός στη βορειοδυτική Συρία τράβηξε τις δυνάμεις του πίσω, σε μια νέα αμυντική γραμμή γύρω από την κοιτίδα

των Αλεβιτών, απ' όπου προέρχεται η οικογένεια Ασσαντ, ενώ τις τελευταίες μέρες, σύμφωνα με το Συριακό Παρατηρητήριο για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα, το ISIS, ύστερα από σκληρές οδομαχίες με άλλους ισλαμιστές αντάρτες στη συνοικία Ασάλι, τμήμα της νότιας περιφέρειας Καντάμ της πρωτεύουσας, κατάφερε να απωθήσει τους τελευταίους από τμήμα της συνοικίας και να φτάσει πιο κοντά από ποτέ στο κέντρο της Δαμασκού.

Η Ρωσία και το Ιράν παρακολουθούν με μεγάλη ανησυχία να περιορίζεται η επιρροή και ο έλεγχος του καθεστώτος Ασσαντ στη χώρα (ελέγχει ακόμη την πρωτεύουσα και τις πόλεις στο δυτικό τμήμα της Συρίας), γεγονός που μπορεί να ικανοποιεί το Λευκό Οίκο και τους συμμάχους του στη Μέση Ανατολή, αλλά ταυτόχρονα τους ανησυχεί. Γιατί γνωρίζουν ότι σε περίπτωση που καταρρεύσει πλήρως το καθεστώς Ασσαντ, θα επικρατήσει γενικό χάος που πιθανότατα θα επιτρέψει στο ISIS να επεκτείνει τον έλεγχό του σε όλη τη χώρα.

Ο εφιάλτης αυτός είναι η βασική αιτία της πρόσφατης διπλωματικής κινητικότητας για τη συγκρότηση ευρύτερου μετώπου εντός και εκτός Συρίας και την αναζήτηση πολιτικής μεταβατικής λύσης στη χώρα. Ωστόσο, οι διαφορές μεταξύ των εμπλεκόμενων πλευρών δεν είναι εύκολο να γεφυρωθούν. Και το σημαντικότερο: αυτοί που πολεμούν για να κερδίσουν έδαφος και θα παίξουν τελικά τον καθοριστικό ρόλο στις εξελίξεις είναι εκτός της διπλωματικής διαδικασίας. Στο μεταξύ, ο πόλεμος και η καταστροφή της χώρας και του λαού της θα συνεχίζονται επ' αόριστο.

Λίβανος

Η σταγόνα που ξεχείλισε το ποτήρι

Οξύνεται η κρίση των σκουπιδιών στην πρωτεύουσα του Λιβάνου Βηρυτό, όπου τα σκουπίδια συνεχίζουν να συσσωρεύονται στους δρόμους, ενώ οι διαδηλώσεις που ξεκίνησαν στα μέσα Αυγούστου έχουν πάρει πλέον βίαιο χαρακτήρα. Το βασικό αίτημα των διαδηλωτών είναι να δοθεί λύση στο πρόβλημα των σκουπιδιών, όμως πολλοί διαδηλωτές καλούν πλέον την κυβέρνηση να παραιτηθεί. Οι τελευταίες εκλογές έγιναν το 2009, ενώ η χώρα αυτή τη στιγμή έχει βυθιστεί σε πολιτική κρίση.

Οι τραυματίες από τις συγκρούσεις ήταν εκατοντάδες, ανάμεσά τους και πολλοί άντρες των λιβανέζικων MAT, ενώ η αστυνομία όρθωσε ένα τσιμεντένιο τείχος γύρω από τη βουλή προκειμένου να την προστατέψει από την οργή των διαδηλωτών. Η κατακραυγή ενάντια στην αστυνομική θηριωδία ήταν τέτοια που το υπουργείο Εσωτερικών έδωσε εντολή στην αστυνομία να αφαιρέσει το τείχος γύρω από τη βουλή και ανακοίνωσε τη διενέργεια έρευνας σε βάρος των δυνάμεων καταστολής για το μακέλεμα των διαδηλωτών.

Οι διαδηλώσεις ανακοινώνονται στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, ενώ βασι-

κός διοργανωτής των κινητοποιήσεων είναι η νεολαιίστικη οργάνωση με τον αλληγορικό τίτλο «Βρωμάτε», ο οποίος, σύμφωνα με δηλώσεις μελών της, δεν αναφέρεται μόνο στα αμάζευτα σκουπίδια αλλά γενικά στους πολιτικούς της χώρας. Την πολιτική κρίση έρχονται να οξύνουν καταγγελίες αντιπάλων της κυβέρνησης ότι η διαδικασία σύναψης

συμβολαίου με την ιδιωτική εταιρία που θα αναλάμβανε τη διαχείριση των σκουπιδιών είναι στημένη, που οδηγούν στην ακύρωση της διαδικασίας.

Η κρίση των σκουπιδιών ήταν η σταγόνα που ξεχείλισε το ποτήρι και οδήγησε στις μαζικές λαϊκές διαδηλώσεις των τελευταίων ημερών. Η πραγματική αιτία είναι η εκτεταμένη διαφθορά

Για να καταλάβουμε πόσο υποκριτική είναι η «ευαισθησία» που έδειξαν οι δυτικοευρωπαϊκές χώρες για το μεταναστευτικό ρεύμα που πλημμυρίζει την Ευρώπη το τελευταίο διάστημα αρκεί να απαντήσουμε σ' ένα απλό ερώτημα: θα ήταν ίδια η στάση τους αν οι πρόσφυγες δεν ήταν στην πλειοψηφία τους Σύριοι αλλά Αφγανοί, Πακιστανοί ή Αφρικανοί; Δεδομένης της αντίθεσής τους στο καθεστώς Ασαντ, οι δυτικοευρωπαίοι ιμπεριαλιστές δεν μπορούσαν να μη δεχτούν τους πρόσφυγες του πολέμου που οι ίδιοι ενίσχυσαν προκειμένου να θέσουν στο άρμα τους και την Συρία, όπως ακριβώς έκαναν με το Ιράκ.

Όσο ο Ασαντ εξακολουθεί να βρίσκεται στην εξουσία και να μάχεται για το σαρκίο του, όσο δεν επιτυγχάνεται ένας συμβιβασμός που να ικανοποιεί τις απαιτήσεις των αμερικανών και δυτικοευρωπαίων ιμπεριαλιστών, τόσο οι τελευταίοι θα αποδέχονται ως φυσικό γεγονός το μεταναστευτικό ρεύμα. Το ότι το αποδέχονται δε σημαίνει φυσικά ότι θα ικανοποιήσουν τις ανάγκες αυτών των ανθρώπων, ένα μεγάλο μέρος των οποίων δεν έχει καμία σχέση με τους εξαθλιωμένους μετανάστες που έχουμε συνηθίσει να βλέπουμε, αλλά προέρχεται από μικροαστικά στρώματα που είδαν τη χώρα τους να μετατρέπεται σε συντρίμια και αποφάσισαν να την εγκαταλείψουν.

Το μόνο σίγουρο είναι ότι οι νέοι πρόσφυγες που τώρα φωνάζουν «μαμά Μέρκελ» θ' αποτελέσουν την πρώτη ύλη για ένα φτηνό και υπάκουο εργατικό δυναμικό, πλάι στους μετανάστες από τις ανατολικές χώρες (Βουλγαρία, Ρουμανία κτλ.), που ήδη έχουν γίνει τα πειραματόζωα της πιο ληστρικής εκμετάλλευσης ακόμα και στις πιο εύρωστες οικονομικά χώρες, όπως η Γερμανία (θυμηθείτε την πε-

στον κρατικό τομέα και η ανικανότητα του κράτους να παρέχει ακόμη και τις ελάχιστες κοινωνικές υπηρεσίες στους κατοίκους της Βηρυτού.

Οι διακοπές ρεύματος στη Βηρυτό είναι καθημερινές και μπορεί να διαρκέσουν μέχρι και τρεις ώρες. Το καλοκαίρι, λόγω της χρήσης των κλιματιστικών, αυξάνονται σε διάρκεια, κάνοντας αφόρητη τη ζωή των κατοίκων ειδικά στις πιο υποβαθμισμένες συνοικίες της Βηρυτού. Πολλές φορές οι άνθρωποι αναγκάζονται να κοιμούνται γυμνοί στο πάτωμα προκειμένου να δροσιστούν λίγο, ενώ το χειμώνα σκεπάζονται με βουνά από κουβέρτες προκειμένου να αντέξουν στο κρύο.

Το 2014, ύστερα από ένα ιδιαίτερα άνυδρο χειμώνα, ιδιωτικές εταιρίες ύδρευσης έβγαλαν τεράστια κέρδη μεταφέροντας νερό με βυτιοφόρα προκειμένου να καλυφθεί η ζήτηση στην πρωτεύουσα, αφού η λειψυδρία οδήγησε σε εκτεταμένες διακοπές νερού, που ξεκίνησαν από την άνοιξη και κορυφώθηκαν τους θερμότερους μήνες του καλοκαιριού. Παράλληλα, το πεπαλαιωμένο δίκτυο ύδρευσης της Βηρυτού πάθαινε συνεχώς βλάβες, με αποτέλεσμα τεράστιες ποσότητες νερού να χύνονται στους δρόμους της πόλης εντείνοντας ακόμα περισσότερο το ήδη εκρηκτικό πρόβλημα.

Συν τοις άλλοις, η άρνηση παροχής περιθάλψης και στέγης στους περισσότερους από ένα εκατομμύριο σύριους

Slaves welcome!

ρίπτωση με τα σφαγεία: <http://www.eksegersi.gr/issue/736/Διεθνή/19551.Κινεζοποιημένοι-σκλάβοι-στα-γερμανικά-σφαγεία>). Από την άλλη, η αποδοχή του κύματος των μεταναστών γίνεται με τρόπο που θυμίζει τη «νομιμοποίηση» των μεταναστών στις ΗΠΑ (<http://www.eksegersi.gr/issue/801/Διεθνή/22866.Φακέλωμα-ξεζούμισμα-και-έλεγχος-της-στρόφιγγας>). Με το πλήρες φακέλωμά τους, ώστε να τους έχουν στο χέρι με την απειλή της απέλασης, αν τολμήσουν και διεκδικήσουν κάτι παραπάνω από τα ψήγματα ελεημοσύνης που θα τους «προσφέρουν» τα δυτικοευρωπαϊκά κράτη.

Μπορεί οι γερμανικές αρχές να έκαναν τα στραβά μάτια στην παραβίαση των κανονισμών του Δουβλίνου από την Ουγγαρία, που έστειλε μερικά τρένα γεμάτα πρόσφυγες χωρίς να έχει κάνει καταγραφή, όμως εκπρόσωπος του γερμανικού υπουργείου Εσωτερικών κατέστησε σαφές την περασμένη Τρίτη ([http://](http://uk.reuters.com/article/2015/09/01/uk-europe-migrants-germany-syria-idUKKCNO13BL20150901)

uk.reuters.com/article/2015/09/01/uk-europe-migrants-germany-syria-idUKKCNO13BL20150901), ότι το Βερολίνο δεν έχει αναστείλει τους κανονισμούς του Δουβλίνου για το άσυλο, ζητώντας από την Ουγγαρία να καταγράψει τους πρόσφυγες και να γίνει εκεί η διαδικασία χορήγησης ασύλου. Οι 2.200 πρόσφυγες που πέρασαν τα γερμανικά σύνορα μέσα σε μία μόνο μέρα (αριθμός ρεκόρ) καταγράφηκαν στο Μόναχο από τη γερμανική αστυνομία και η Ουγγαρία απαγόρευσε στα επόμενα τρένα γεμάτα με πρόσφυγες να φύγουν για την Γερμανία. Με αυτό τον τρόπο, στάλθηκε το μήνυμα ότι κανένας δεν πρόκειται να αποφύγει την καταγραφή, που αποτελεί το πρώτο βήμα για το πλήρες φακέλωμα αυτών των ανθρώπων, ώστε να υπάρξει απόλυτος έλεγχός τους από τις ιμπεριαλιστικές χώρες της Δύσης.

Ταυτόχρονα, η «υποδοχή» των σύριων προσφύγων θα έχει επιπτώσεις στη στάση απέναντι στους υπόλοιπους μετανάστες. Ήδη, στη Βαυαρία άνοιξε το πρώτο γραφείο καταγραφής αιτούντων άσυλο από τις βαλκανικές χώρες. Η κίνηση αυτή αποσκοπεί στον περιορισμό της εισόδου μεταναστών από τις χώρες αυτές, που θεωρούνται «ασφαλείς». Στο Κέντρο (που βρίσκεται στο χώρο ενός παλιού στρατοπέδου) έχουν ήδη φτάσει οι πρώτοι 250 και αναμένεται να δεχτεί συνολικά 1.500 μετανάστες, ενώ άλλα δύο τέτοια κέντρα θα ανοίξουν στο προσεχές διάστημα.

Η γερμανική κυβέρνηση εκτιμά ότι μέχρι το τέλος του χρόνου θα φτάσουν στη Γερμανία 800.000 μετανάστες, δηλαδή τέσσερις φορές περισσότεροι από πέρσι. Αν αναλογιστεί κανείς ότι από το Γενάρη μέχρι τον Ιούλη οι μετανάστες που ζήτησαν άσυλο στη Γερμανία ήταν περίπου 200.000 (με το 15% να προέρχονται από το Κόσοβο, άλλο ένα 15% από την Αλβανία και ένα 6% από τη Σερβία) και ότι ο ρυθμός άφιξης των προσφύγων στην Ουγγαρία ήταν τον Αύγουστο λίγο πάνω από 2.000 την ημέρα, τότε από τον Αύγουστο μέχρι το Δεκέμβρη οι πρόσφυγες που θα φτάσουν στην Ουγγαρία θα είναι γύρω στους 300.000. Ακόμα κι αν όλοι αυτοί πάνε στη Γερμανία, το σύνολο των προσφύγων δε θα ξεπεράσει και πολύ τους 500.000. Για να φτάσουν οι μετανάστες τους 800.000 θα πρέπει όλοι αυτοί που πέρασαν τη Μεσόγειο μέχρι σήμερα (γύρω στους 300.000,

σύμφωνα με την υπηρεσία προσφύγων UNHCR του ΟΗΕ) να πάνε κι αυτοί στη Γερμανία. Είναι προφανές ότι η γερμανική κυβέρνηση φουσκώνει τον αριθμό των μεταναστών που αναμένεται να δεχτεί. Αυτό το κάνει για να πιέσει τις υπόλοιπες χώρες της ΕΕ να δεχτούν περισσότερους πρόσφυγες στο έδαφός τους, βλέποντας μάλιστα ότι οι περισσότερες δεν είναι και τόσο πρόθυμες να το κάνουν.

Η Βρετανία έχει ξεκαθαρίσει ότι δεν πρόκειται να δεχτεί πάνω από 1.000 πρόσφυγες από τη Συρία και έχει το δικαίωμα να το κάνει, αφού όπως σημείωσε η Μέρκελ απαντώντας σε σχετική ερώτηση η Βρετανία, η Ιρλανδία και η Δανία έχουν τη δυνατότητα να μην εφαρμόζουν τα πρωτόκολλα της ΕΕ για τους αιτούντες άσυλο.

Στη Δανία, η κυβέρνηση σπεύδει να κάνει όσο γίνεται πιο δύσκολη τη ζωή των μεταναστών, κόβοντας από την πρώτη Σεπτέμβρη, περίπου στο μισό τα επιδόματα που δίνονται στους πρόσφυγες από το κράτος. Η νέα νομοθεσία προβλέπει τη μείωση κατά 45% των επιδομάτων στους πρόσφυγες που θα έρχονται από τώρα και στο εξής, έτσι ώστε να εξομοιωθούν με τα φοιτητικά επιδόματα της τάξης των 5.945 κορωνών (800 ευρώ) το μήνα.

Από τον ερχόμενο Νοέμβρη, θα κλείσουν 30 Κέντρα διαβίωσης αιτούντων άσυλο στην Ολλανδία. Τα κέντρα αυτά παρείχαν στέγη, διατροφή και στοιχειώδη υγιεινή στους αιτούντες άσυλο. Πλέον θα υπάρχουν μόνο έξι τέτοια Κέντρα, με πιο αυστηρούς όρους για τη διαμονή σ' αυτά, αφού οι αιτούντες άσυλο, των οποίων η αίτηση απορρίφθηκε, θα έχουν τη δυνατότητα να μένουν σ' αυτά μόνο για μερικές εβδομάδες, αν δε δεχτούν να επιστρέψουν οικιοθελώς στις χώρες τους. Η πρόταση του κεντροδεξιού κυβερνητικού κόμματος έχει προκαλέσει ένταση ακόμα και μέσα στον ίδιο τον κυβερνητικό συνασπισμό. Η Επιτροπή κατά των ρατσιστικών διακρίσεων του ΟΗΕ έχει κατηγορήσει αυτή την πολιτική και ζητά οι στοιχειώδεις παροχές στους μετανάστες να δίνονται χωρίς προϋποθέσεις.

Στην Ουγγαρία, συζητιέται νομοσχέδιο για την ανάπτυξη 3.000 στρατιωτών στα σύνορα με τη Σερβία και τη δημιουργία Κέντρων fast-track απέλασης όσων μεταναστών κρίνονται «ακατάλληλοι». Τον περασμένο Ιούλη, το ουγγρικό κοινοβούλιο ενέκρινε ένα νέο νόμο, που ουσιαστικά καταργεί τη χορήγηση ασύλου στους πρόσφυγες που έρχονται στη χώρα και προβλέπει την ανέγερση ενός φράχτη σε όλο το μήκος των 175 χιλιομέτρων των συνόρων της χώρας με τη Σερβία, με στόχο να αποτρέ-

ψει τις μεταναστευτικές ροές προς την Ουγγαρία, που έχουν ως τελικό προορισμό τη Δυτική Ευρώπη (βλ. <http://www.eksegersi.gr/issue/830/Διεθνή/24307.Ουγγαρία-Συνθήκες-ασφυξίας-για-τους-μετανάστες>).

Στη Γερμανία, φουντώνει ο ρατσισμός. Σύμφωνα με το περιοδικό Spiegel (<http://www.spiegel.de/international/germany/spiegel-cover-story-the-new-germany-a-1050406.html>), οι επιθέσεις σε καταλύματα μεταναστών έχουν αυξηθεί σε σοκαριστικό επίπεδο αυτό το χρόνο, έχοντας φτάσει τις 199 μέχρι τις 6 του περασμένου Ιουλίου.

Στον αντίποδα της αντιμεταναστευτικής πολιτικής αναπτύσσεται μια καλή μπίζνα για όλο και περισσότερους ιδιοκτήτες ακινήτων. Η γερμανική εφημερίδα «Φρανκφούρτερ Αλγκεμάινε Τσάιτουνγκ» σε παλαιότερο άρθρο της με τίτλο «Βγάζοντας χρήματα από τους πρόσφυγες» (<http://www.faz.net/aktuell/wirtschaft/menschen-wirtschaft/asyldebatte-wer-verdient-an-den-fluechtligen-13533051.html>), αναφέρει ότι ξενοδόχοι και ιδιοκτήτες ακινήτων ανακατασκευάζουν τα κτίριά τους για να στεγάσουν τους πρόσφυγες. Αυτό δεν το κάνουν από αγάπη για τους πρόσφυγες, αλλά γιατί περιμένουν να πάρουν σίγουρα λεφτά από το γερμανικό κράτος. Χαρακτηριστικό παράδειγμα ξενοδόχος κοντά στην Κολογία, που αποφάσισε να ανακατασκευάσει το ξενοδοχείο του για να στεγάσει πρόσφυγες. Το ξενοδοχείο έχει 48 δωμάτια και ο ξενοδόχος θα παίρνει για κάθε πρόσφυγα 11 με 16 ευρώ την ημέρα από το Δήμο. Αυτό σημαίνει ότι τα χρήματα που θα πάρει θα φτάσουν τα 190.000 με 280.000 ευρώ το χρόνο (με την υπόθεση «ένας πρόσφυγα ανά δωμάτιο, πράγμα μάλλον απίθανο). Γι' αυτό το άρθρο επισημαίνει ότι ο ερχομός των προσφύγων είναι μια καλή ευκαιρία για ξενοδόχους που οι δουλειές τους δεν πάνε καλά, καθώς και για ιδιοκτήτες με ξενοίκιαστα ακίνητα.

Την ερχόμενη βδομάδα αναμένεται το σχέδιο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την κατανομή των προσφύγων στις ευρωπαϊκές χώρες, αλλά και την επιτάχυνση των διαδικασιών απέλασης των «ανεπιθύμητων μεταναστών», έτσι ώστε στις 14 του μήνα οι υπουργοί Εσωτερικών και Δικαιοσύνης της ΕΕ να πάρουν τις αποφάσεις τους για το πώς θα αντιμετωπίσουν το μεταναστευτικό ρεύμα. Στόχος τους θα είναι η αποδοχή του χαμηλότερου δυνατού αριθμού προσφύγων (κυρίως από τη Συρία) και οι μαζικές απελάσεις των υπόλοιπων (από τις «ασφαλείς χώρες») με σύντομες διαδικασίες. Η ΕΕ-φρούριο δείχνει ξανά τα δόντια της.

στο ψαχνό

Να σπάσει το απόστημα

Είναι η πρώτη φορά εδώ και πολλά χρόνια (και ιδίως για την περίοδο μετά το 2009) που σε μια εκλογική μάχη τα πράγματα τίθενται τόσο καθαρά.

Οι τελευταίοι των «αντιμνημονιακών» έχουν γίνει μνημονιακοί και όλος ο θίασος παλιών και νέων μνημονιακών διαγωνίζεται να πείσει τους ψηφοφόρους για το ποιος είναι ο καλύτερος... γιατρός πόνου, ποιος μπορεί να εφαρμόσει λιγότερο επώδυνα το νέο Μνημόνιο (που προστέθηκε στα παλιά, δεν τα αντικατέστησε), ποιος είναι ο ικανότερος να διαμορφώσει γρηγορότερα τους όρους εξόδου από τα Μνημόνια, μέσω της... ανάπτυξης.

Πρόκειται για παραλλαγές προπαγάνδας που την ακούσαμε και μετά την ψήφιση του πρώτου Μνημονίου (κάθε τρεις και λίγο ο Παπανδρέου με τον Παπακωνσταντίνου ανακοίνωναν την ανάπτυξη και το τέλος του Μνημονίου), και πριν τις εκλογές του 2012, και το 2014 από τους Σαμαροβενιζέλους και το 2015 από τους Τσιπροκαμμενολαφαζάνηδες. Η διαφορά είναι πως τώρα πια εξέλιπε ο παλιός διαχωρισμός ανάμεσα σε μνημονιακούς και «αντιμνημονιακούς».

Εχουμε, βέβαια, την απόσχιση των Λαφαζανικών από τον ΣΥΡΙΖΑ, οι οποίοι προσπαθούν να χτίσουν έναν «αντιμνημονιακό» πόλο, επαναλαμβάνοντας όσα έλεγε ο ΣΥΡΙΖΑ μέχρι να γίνει κυβέρνηση. Μόνο που είναι φορτωμένοι με ευθύνες, ενώ και αυτός ο «αντιμνημονιακός» λόγος έχει δοκιμαστεί στην πράξη, είναι ξεθυμασμένος και δεν μπορεί να τους εξασφαλίσει τίποτα περισσότερο από μια «ευπρόσωπη» παρουσία στη Βουλή, όπου μαζί με τον Περισσό θα αποτελούν εκείνο το τμήμα της αντιπολίτευσης που θα καταγγέλλει και θα καταψηφίζει, στοιχείο απαραίτητο για να λειτουργήσει το αστικό κοινοβουλευτικό σύστημα.

Όλα είναι πεντακάθαρα. Το πρόγραμμα που θα εφαρμοστεί είναι δεδομένο: το Μνημόνιο-3. Οι ψηφοφόροι καλούνται να επιλέξουν το κόμμα ή τον συνδυασμό κομμάτων που θα εφαρμόσει αυτό το πρόγραμμα και το μέγεθος των κομμάτων που σαν μαϊντανός θα αρωματίζουν τη Βουλή.

Ολόκληρο το κοινοβουλευτικό σύστημα φαντάζει σαν ένα απόστημα στο κορμί της εργαζόμενης κοινωνίας. Κι αυτό το απόστημα πρέπει να σπάσει. Η ψήφος δεν έχει καμιά αξία, δεν οδηγεί ούτε σε οριακές αλλαγές προς όφελος των λαϊκών συμφερόντων, ενώ στις εκλογές της 20ής Σεπτεμβρίου θα χρησιμοποιηθεί ως ψήφος επικύρωσης του μνημονιακού καθεστώτος.

Η επιλογή του μικρότερου κακού ήταν πάντοτε μια επιλογή ήττας, αλλά σ' αυτές τις εκλογές δεν υπάρχει καν μικρότερο κακό. Υπάρχει μόνο το Μνημόνιο και οι ιμπεριαλιστές δανειστές που έχουν επισήμως αναγορευτεί σε υπερκυβέρνηση.

Μόνο μια στάση μπορεί να στείλει ένα καθαρό μήνυμα αντίστασης σ' αυτές τις εκλογές: η ΑΠΟΧΗ, που βάζει απέναντι όχι το ένα ή το άλλο κόμμα, αλλά το αστικό πολιτικό σύστημα συνολικά.

Καμιά εκλογική στάση δε δίνει από μόνη της λύση. Ούτε η αποχή. Μήνυμα μόνο μπορεί να στείλει. Μήνυμα ρήξης με το αστικό πολιτικό σύστημα, μήνυμα καθολικής αποδοκιμασίας όλων των αστικών κομματικών γραμμών, μήνυμα στράτευσης στον αγώνα για την ταξική ανασύνταξη του εργατικού κινήματος.

Αυτό το μήνυμα πρέπει να στείλουμε, καταπολεμώντας όχι μόνο την εθελοδουλεία, αλλά και την αποστράτευση που υποκρύπτει η λογική του μικρότερου κακού και η λογική της στήριξης νέων αριστερών αναχωμάτων.

Χωρίς σχόλια...

KONTRES

Για την πάρτη του

Το τι θα γίνει μετά τις εκλογές το αποφασίζει ο λαός που διαμορφώνει το εκλογικό αποτέλεσμα, λέει με νόημα ο Ν. Βούτσης. Και με ακόμη περισσότερο νόημα διευκρινίζει πως ο Τσίπρας δε θα είναι πρωθυπουργός συμμαχικής κυβέρνησης αν ο ΣΥΡΙΖΑ δεν είναι πρώτο κόμμα. Αυτονόητο, διότι κανένας (και ιδίως το πρώτο κόμμα) δε θα δεχόταν να γίνει πρωθυπουργός ο αρχηγός του δεύτερου κόμματος. Το ερώτημα είναι τι θα κάνει ο ΣΥΡΙΖΑ αν είναι πρώτο κόμμα, αλλά δεν μπορεί να σχηματίσει κυβέρνηση μόνο με τον Καμμένο. Σ' αυτό απαντά με νόημα (αλλά όχι ρητά) ο Βούτσης, αφήνοντας να εννοηθεί ότι ο ΣΥΡΙΖΑ θα επιδιώξει ευρύτερη κυβερνητική συνεργασία.

Ο Τσίπρας, βέβαια, επιμένει πως δε θα επιλέξει για κυβερνητικούς συμμάχους τη ΝΔ, το Ποτάμι και το ΠΑΣΟΚ. Απολύτως λογικό. Αν έλεγε κάτι τέτοιο, θα ερχόταν αμέσως το ερώτημα: και γιατί δεν την έκανες από αυτή τη Βουλή αυτή τη συμμαχική κυβέρνηση, όταν μάλιστα ΝΔ, Ποτάμι και ΠΑΣΟΚ ψήφισαν μαζί σας το Μνημόνιο και τους πρώτους εφαρμοστικούς νόμους; Η αδυναμία απάντησης σ' αυτό το απλό ερώτημα, θα αποκάλυπτε τον πραγματικό σκοπό των εκλογών, που γίνονται μόνο για να βολέψει ο Τσίπρας την πάρτη του και το κόμμα του. Να εκμεταλλευτεί τη συγκυρία, πριν αρχίσουν να βαραίνουν στην καμπούρα του λαού τα νέα μέτρα (πάνω από τα παλιά που παρέμειναν άθιχτα).

Μ' αυτή την τοποθέτηση, ο Τσίπρας ασκεί έναν παλαιοκομματικού τύπου εκβιασμό πάνω στα πιο φοβιτσιάρικα τμήματα των ψηφοφόρων: ψηφίστε εμάς, για να μην έχουμε περιπέτειες μετεκλογικά και κίνδυνο ακυβερνησίας. Παλιό το κόλπο, αλλά δεν πιάνει πάντοτε (ας θυμηθούμε τις διπλές εκλογές του 2012).

Γελοιότητες (1)

Το πιο γελοιό σόου της Κωνσταντινούπολης ήταν αυτό της περασμένης Τετάρτης. Συγκάλεσε την Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας της Βουλής και ανακοίνωσε την... ανασυγκρότησή της, διότι άλλαξε η σύνθεση της Βουλής με τη δημιουργία της Λαϊκής Ενότητας. Επειδή, όμως, ο ΣΥΡΙΖΑ και η ΝΔ την «έγραψαν» κανονικά και δεν υπέδειξαν βουλευτές, αποφάσισε να διορίσει μόνη της. Ετσι, έβαλε την Κεραμέως από τη ΝΔ και «από τον ΣΥΡΙΖΑ» τους Βαρουφάκη, Βαλαβάνη και Χατζηλάμπρου.

Δηλαδή, τρεις βουλευτές που τυπικά μόνο ανήκαν στην κοινοβουλευτική δύναμη του ΣΥΡΙΖΑ, ενώ ουσιαστικά είχαν αποχωρήσει. Ο Βαρουφάκης, η Βαλαβάνη και η Κεραμέως δεν της έκαναν τη χάρη να πάρουν μέρος ως γλάστρες στο καθημερινό προσωπικό της σόου. Ο ΚΟΕτζής Χατζηλάμπρου, όμως, πήγε και καθόταν και άκουγε σαν χάνος το περίπου δώρο παραλήρημα της Κωνσταντοπούλου και της Μακρή, στην οποία δόθηκε ο λόγος, μολοντί η πρόεδρος είχε διαπιστώσει από την αρχή ότι δεν υπάρχει απαρτία (υπήρχαν μόνο τέσσερις βουλευτές)! Πήρε και το λόγο ο Χατζηλάμπρου για να πει ότι είναι «σε πλήρη διάσταση με την πολιτική του ΣΥΡΙΖΑ», αλλά έκρινε ότι έπρεπε να πάει στην Επιτροπή. Πώς; Διορισμένος από την Κωνσταντοπούλου ως μέλος της ΚΟ του ΣΥΡΙΖΑ!

«Από τα τέσσερα νέα μέλη της Επιτροπής, έχουμε ήδη το ένα παρών, τον κύριο Βασίλειο Χατζηλάμπρου και ελπίζω στην πορεία και τα νέα μέλη, τα υπόλοιπα να προσέλθουν», ανακοίνωσε ατάραχη η απερχόμενη πρόεδρος, εκτινάσσοντας τη γελοιότητα στο ζενίθ. Την επομένη η Βουλή θα διαλυόταν και αυτή εξέφραζε την... ελπίδα ότι θα προσέλθουν τα νέα μέλη που διόρισε στην Επιτροπή!

Γελοιότητες (2)

Αφού έδωσε το σόου της στην Επιτροπή και διέκοψε «για δυο ώρες» για να δημιουργηθεί απαρτία (!), η Κωνσταντοπούλου συνέχισε το σόου στην Ολομέλεια (που ήταν άδεια επίσης), συνεπικουρούμενη από τον Λαφαζάνη, ο οποίος είπε πως «σήμερα η Βουλή είχε συνεδρίαση, πάρα πολύ κρίσιμη συνεδρίαση, για ένα θέμα το οποίο είναι τεράστιο για τη χώρα» (θα συζητούσε, υποτίθεται, το πόρισμα της «Επιτροπής Αλήθειας Δημοσίου Χρέους»). Εβγαλαν και οι δύο τα λογύδριά τους (σε Ολομέλεια που δεν είχε απαρτία!), απένειμαν ο ένας στην άλλη και αντιστρόφως επαίνους, έβγαλαν από ένα λογύδριο και ο Χατζηλάμπρου με τη Μακρή, και ύστερα από το εβδομηντάλεπτο σόου η Κωνσταντοπούλου ανακοίνωσε: «Λύεται η μη πραγματοποιηθείσα συνεδρίαση»!

Η είδηση, όμως, δεν βρίσκεται στο καραγκιοζιλίκι, αλλά στην απουσία του Μανώλη Γλέζου, τον οποίο η Κωνσταντοπούλου είχε καλέσει με ανοιχτή επιστολή της. Μάλλον ήξερε ότι δε θα πάει, γι' αυτό και του έκανε πρόσκληση

με ανοιχτή επιστολή, που δεν είναι ο συνηθισμένος τρόπος να απευθύνουν προσκλήσεις τα θεσμικά πρόσωπα.

Κάνουν τζιζ

Μέσα στο καθημερινό παραλήρημά της, η απερχόμενη πρόεδρος της Βουλής είπε και αλήθειες (άλλο αν με τη συμπεριφορά της θύμιζε τη γελάδα που κλωτσάει την καρδάρα με το γάλα). Γιατί δε δόθηκαν στη δημοσιότητα τα πρακτικά της σύσκεψης των πολιτικών αρχηγών υπό τον πρόεδρο της Δημοκρατίας στις 6 Ιούλη; Ο Τσίπρας, στο διάγγελμα με το οποίο ανήγγειλε τις εκλογές, είπε πως η εντολή που πήρε στις 25 Γενάρη εξαντλήθηκε. Η τυπική έναρξη της εξάντλησης αυτής της εντολής έγινε σ' εκείνη τη σύσκεψη στο προεδρικό μέγαρο, την επαύριο του δημοψηφίσματος, γι' αυτό και

Υποκρισία

Σε τι ακριβώς διαφωνούν οι «53+» του ΣΥΡΙΖΑ με την ηγετική ομάδα; Ενα δικό τους κορυφαίο στέλεχος, ο Τσακαλώτος, έκανε τις διαπραγματεύσεις με το κουρτέτο των δανειστών, κατέληξε στη συμφωνία για το νέο Μνημόνιο και πήρε πάνω του τις εισηγήσεις στη Βουλή. Για να κάνει τη γκεμπελίστικη δουλειά με τα ΜΜΕ, εξαπατώντας τον ελληνικό λαό, πήρε μαζί του τις τελευταίες μέρες και ένα άλλο δικό τους στέλεχος, τον Μιχόπουλο, ο οποίος προηγουμένως ήταν στην «αυλή» του Μαξίμου και έκανε την ίδια δουλειά για τον Τσίπρα. Σε τι λοιπόν συνίσταται η διαφωνία τους;

Οποιος γνωρίζει από εσωκομματικές ίντριγκες στα αστικά κόμματα μπορεί να αντιληφθεί ότι εκείνο που διαπραγματεύθηκαν οι «53+» είναι ο ρόλος τους στο εσωτερικό του ΣΥΡΙΖΑ. Μέχρι τώρα, θεωρούνταν από τους Τσιπραίους τσόντα. Οι Λαφαζανικοί έπαιζαν σημαντικό ρόλο και στη μοιρασιά της εσωκομματικής εξουσίας και στη μοιρασιά των κυβερνητικών πόστων. Μετά την αποχώρησή τους, ήταν η ευκαιρία της φράξιας των «53+», που είχε κι αυτή κάποια προβλήματα αποχωρήσεων, να πάρει τη θέση τους και να διεκδικήσει αναβαθμισμένο ρόλο και στον ΣΥΡΙΖΑ και στην επόμενη κυβέρνηση. Αυτό διαπραγματεύθηκαν με τους Τσιπραίους και όπως όλα δείχνουν η παρασκηνιακή συμφωνία έκλεισε.

οι ψηφοφόροι δικαιούνται να γνωρίζουν τι ακριβώς διαμείφθηκε γύρω από το οβάλ τραπέζι της προεδρίας. Μόνο τον Τσίπρα δεν συμφέρει αυτό και δικό του αίτημα ικανοποιεί ο Παυλόπουλος κρατώντας τα πρακτικά στο συρτάρι του. Ας τα βλέπει αυτά ο Περισσός, που είχε συμφωνήσει τότε στην τήρηση εχεμύθειας, δηλαδή στο κράτημα του ελληνικού λαού στο σκοτάδι.

Απατεωνίσκοι

Παραδίδοντας στον υπηρεσιακό Μανιτάκη, ο παραιτηθείς αναπληρωτής υπουργός Εσωτερικών Βερναρδάκης δήλωσε ότι υπάρχουν δύο νομοσχέδια που είναι έτοιμα και τα οποία «θα αξιολογήσει η επόμενη κυβέρνηση», το νομοσχέδιο για την αξιολόγηση των δημόσιων υπαλλήλων και την επιλογή προϊσταμένων, και το νομοσχέδιο για την κινητικότητα στο Δημόσιο.

Η τρόικα (ή μάλλον το κουαρτέτο) θα τα αξιολογήσει και όχι η επόμενη κυβέρνηση, η οποία απλώς θα τα πάει στη Βουλή για ψήφιση. Αυτό λέει το Μνημόνιο-3. Ο Βερναρδάκης, όμως, «επικοινωνιολόγος» και «δημοσκόπος» το επάγγελμα, έχει σπουδάσει την πολιτική απάτη διά του λόγου. Παλιά κάτι τέτοιους τους αποκαλούσαν Γκεμπελίσκους ή Γεωργαλάδες.

Βιασύνη με νόημα

Η Βασιλική Θάνου-Χριστοφίλου δεν περίμενε την τυπική προκήρυξη των εκλογών και το διορισμό της ως υπηρεσιακής πρωθυπουργού. Πριν ακόμη ολοκληρωθεί η διαδικασία των διερευνητικών εντολών, ο Αρειος Πάγος είχε εκδώσει ανακοίνωση με την οποία τα Δικαστήρια της χώρας καλούνταν να προετοιμαστούν ενόψει της διενέργειας εκλογών «με πιθανή ημερομηνία στις 20 Σεπτεμβρίου 2015». Θα πάθαινε τίποτα αν έβγαζε την ανακοίνωση μια μέρα μετά; Οχι βέβαια, όμως έπρεπε να βρει έναν τρόπο να δείξει την ευγνωμοσύνη της στο Μαξίμου που με μεταμεσονύκτια απόφασή του την όρισε πρόεδρο του Αρείου Πάγου και της άνοιξε το δρόμο για την πρωθυπουργία. Ξέρεις τι είναι να έχεις στο οικοσμή σου και τον τίτλο «πρώην πρωθυπουργός»;

Τα κατάφερε;

Αν ο Αλέξης Μητρόπουλος, που αντιμετωπίζει ποινική δίωξη για φοροδιαφυγή και ξέπλυμα βρόμικου χρήματος, λέει αλήθεια ότι έχει Γνωμοδότηση του ΝΣΚ, μετά από ερώτημα της Σαββαΐδου, που υποστηρίζει ότι η υπόθεσή του είναι παραγεγραμμένη «προ πολλών ετών», καθώς και απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθήνας, σύμφωνα με την οποία «το πρόστιμο που του επιβλήθηκε για δικηγορική αμοιβή που εισέπραξε προ 16 ετών (1999) στο εξωτερικό, εκτός από παραγεγραμμένο, κρίθηκε (σχεδόν στο σύνολό του) και στην ουσία παράνομο», τότε τα κατάφερε. Από την εποχή της συγκυβέρνησης Σαμαρά-Βενιζέλου-Κουβέλη κλαιγόταν στη Βουλή για την υπόθεσή του, υποστηρίζοντας ότι αποτελεί... θύμα πολιτικής δίωξης, αλλά έπρεπε να σχηματιστεί η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου για να «καθαρίσει» (όπως λέει). Τα υπόλοιπα μπορεί να τα σκεφτεί μόνος του ο καθένας.

Πολιτικά μπορεί πλέον να θεωρείται τελειωμένος (αν και ποτέ μην πεις ποτέ), όμως δεν μπορεί να τα θέλει όλα δικά του. Λίγο είναι να γλιτώνεις ένα πρόστιμο σχεδόν ένα εκατομμύριο ευρώ; Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι τη «δουλειά» του την έστησαν οι Τσιπραίои, εκτιμώντας ότι μόνο ζημιά τους κάνει με τα συνεχή πολιτικά τσαλιμάκια και τις απαιτήσεις του. Αυτός αποφάσισε να τα κάνει όλα «που@@να», δείχνοντας τον νεόκοπο στον ΣΥΡΙΖΑ Σπίρτζη και επικαλούμενος συζητήσεις με τον Φλαμπούραρη και τον Νικολούδη, όμως τον άδειασαν όλοι όσους επικαλέστηκε.

Πολιτική... αρχών!

Ο Μελανσόν στη Γαλλία αποτάσσεται τον Τσίπρα και καλεί την ομάδα Λαφαζάνη στο θερινό «πανεπιστήμιο» του Μετώπου της Αριστεράς. Και μιλάει για plan B με αποχώρηση από το ευρώ, αν χρειαστεί. Ετσι, βλέπουμε τον Τσίπρα να κάνει το περιβόητο μέτωπο με τον Ολάντ και τους άλλους σοσιαλδημοκράτες. Για να μην πούμε και με την Μέρκελ.

Πλάκα κάνουμε, φυσικά. Όμως, η συμπεριφορά των διάφορων ψευτοαριστερών κομμάτων τύπου ΣΥΡΙΖΑ καθορίζεται και θα συνεχίσει να καθορίζεται από τους δικούς τους οπορτουνιστικούς υπολογισμούς. Αν ο Τσίπρας κερδίσει τις εκλογές και ξανασχηματίσει κυβέρνηση με πρωθυπουργό τον ίδιο, τότε τα μεγαλύτερα απ' αυτά τα κόμματα θα κάνουν φιλίες με τον ΣΥΡΙΖΑ, για να ενισχύσουν το δικό τους προφίλ «κυβερνησιμότητας». Οι Rodemos για παράδειγμα, που στα γκάλοπ έρχονται τρίτο κόμμα, θα ξαναζεστάνουν τα κολλητιλίκια με τον ΣΥΡΙΖΑ, για να περάσουν το μήνυμα: «όπως νίκησε και κυβερνά ο ΣΥΡΙΖΑ, έτσι μπορούμε κι εμείς». Το ίδιο θα κάνει και το λεγόμενο Σοσιαλιστικό Κόμμα στην Πορτογαλία. Αντίθετα, μικρότερα κόμματα, όπως αυτό του Μελανσόν στη Γαλλία, που κινούνται μεταξύ κοινοβουλευτικής φθοράς και αφθαρσίας, έχουν ανάγκη να ενισχύσουν το «ριζοσπαστικό αριστερό» προφίλ τους, προκειμένου να μαζέψουν κάποιες διαρροές από τ' αριστερά της κυβερνώσας σοσιαλδημοκρατίας. Ερώτημα είναι τι θα κάνουν οι διάσπαρτες ομάδες στην Ιταλία, που είχαν συνενωθεί εκλογικά ως «λίστα Τσίπρα». Το πιθανότερο είναι να ξαναδιασπαστούν.

ZOOM

Η λογική του μικρότερου κακού είναι η λογική της παραίτησης

«**Π**οιον αλήθεια θα εμπιστευτεί ο ελληνικός λαός να διαπραγματευτεί αυτά τα μεγάλα ζητήματα; Εκείνους που θεωρούσαν τα μνημόνια κτήμα και προνόμιό τους και υποστήριζαν ότι αν δεν τα επέβαλαν οι δανειστές έπρεπε να τα επιβάλουμε μόνοι μας; Ή εκείνους που έδωσαν σκληρή μάχη, πήραν ρίσκα, οδήγησαν τη διαπραγμάτευση στα όρια της, έβγαλαν το λαό στο προσκήνιο με το δημοψήφισμα και απέδειξαν, αν μη τι άλλο, ότι διαθέτουν τη θέληση και το θάρρος να σταθούν όρθιοι στα δύσκολα;». Αυτό είναι «το δίλημμα της κάλπης στις 20 του Σεπτεμβρίου», όπως το παρουσίασε ο Τσίπρας μιλώντας στη συνδιάσκεψη του ΣΥΡΙΖΑ.

Τα ίδια επανέλαβε στη συνέντευξή του στη Real News της περασμένης Κυριακής, τα ίδια επαναλαμβάνουν, σε διάφορες παραλλαγές, τα ηγετικά στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ στις προεκλογικές εμφανίσεις τους. Επιζητώντας την υποστήριξη των ιμπεριαλιστών δανειστών, την οποία απέσπασε αναλαμβάνοντας συγκεκριμένες δεσμεύσεις, κυρίως στα μυστικά διαβούλια που είχε μαζί τους, ο Τσίπρας διαβεβαιώνει ότι θα είναι συνεπής στο Μνημόνιο που υπέγραψε, ταυτόχρονα όμως χτίζει τον προεκλογικό μύθο της «συνεχούς διαπραγμάτευσης»:

«Θα είμαστε συνεπείς στις δεσμεύσεις μας, παρά το γεγονός ότι είναι σε όλους γνωστές οι διαφωνίες και ο αγώνας μας. Για μας το μνημόνιο δεν είναι οι δέκα εντολές. Αφήνει αρκετά περιθώρια για διαπραγμάτευση, για αντισταθμιστικά μέτρα, για δικαιότερη κατανομή των βαρών. Υπάρχουν σοβαρά ζητήματα που έμειναν ανοιχτά με τη δική μας πάλη και επιμονή. Παραδείγματος χάρη το εργασιακό καθεστώς. Οι επικουρικές συντάξεις. Η φορολόγηση των αγροτών. Τα κόκκινα δάνεια. Και αρκετά άλλα» (συνέντευξη στη Real News).

Στην ομιλία του στη συνδιάσκεψη του ΣΥΡΙΖΑ είχε το θράσος να πει ότι το «όχι» του δημοψηφίσματος, το οποίο δεν χαρίζει στους Λαφαζανικούς, καταγράφεται και στη συμφωνία με τους δανειστές (!), στην οποία άφησε «ένα βαθύ αποτύπωμα», αφήνοντας ανοιχτά μια σειρά ζητήματα, τα οποία θα χρειαστούν περαιτέρω διαπραγμάτευση, και ο ΣΥΡΙΖΑ είναι αυτός που «θα εμπιστευτεί ο ελληνικός λαός να διαπραγματευτεί αυτά τα μεγάλα ζητήματα»! Τα ανέφερε, μάλιστα, αυτά τα προς διαπραγμάτευση ζητήματα: χρέος, συντάξεις, φορολογία των αγροτών, εργασιακό καθεστώς.

Οποιος έχει μελετήσει στοιχειωδώς τα δυο προηγούμενα Μνημόνια ή έχει σκεφτεί τη χρονική αλληλουχία των αντιλαϊκών και αντεργατικών «πακέτων», μπορεί να καταλάβει χωρίς δυσκολία πως το Μνημόνιο-3 δε διαφέρει σε τίποτα από τα δύο προηγούμενα. Το Μνημόνιο είναι ένας «οδικός χάρτης», που περιλαμβάνει «σταθμούς», οι οποίοι συμπίπτουν με τις τριμηνιαίες επιθεωρήσεις (αξιολογήσεις, όπως ονομάζονται στη μνημονιακή γλώσσα) της τρόικας (που έχει γίνει κουαρτέτο). Όλες οι μέχρι τώρα μνημονιακές κυβερνήσεις προσπάθησαν να «παίξουν καθυστέρηση» στα πιο επαχθή μέτρα.

Πολλές φορές η διαπραγμάτευση για να κλείσει μια αξιολόγηση τράβηξε καιρό. Η τέταρτη αξιολόγηση ξεπέρασε το εφτάμηνο, ενώ την πέμπτη δεν την έκλεισε ποτέ η συγκυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου και την έκλεισε η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου, με τους δύο νόμους που αναγκάστηκε να ψηφίσει για να ξεκινήσει η διαπραγμάτευση για το Μνημόνιο-3. Ποτέ, όμως, μέχρι τώρα δεν υπήρξε εκτροχιασμός από τον «οδικό χάρτη». Η πορεία συνεχίζεται, τότε πιο γρήγορα και τότε πιο αργά.

Επομένως, αν ο ΣΥΡΙΖΑ ξανασχηματίσει συγκυβέρνηση με μικρότερα κόμματα (πολύ περισσότερο αν υπάρξει «μεγάλος συνασπισμός» ΣΥΡΙΖΑ-ΝΔ), δεν πρόκειται να γίνει τίποτα το διαφορετικό απ' αυτό που γίνεται από το Μάη του 2010, δεν πρόκειται να υπάρξει παρέκκλιση από τον οδικό χάρτη. Τα παραμύθια περί «κατάργησης του Μνημονίου και των εφαρμοστικών του νόμων, με ένα νόμο, σε ένα άρθρο» έλαβαν τέλος τις πρωινές ώρες της 13ης Ιούλη, όταν ο Τσίπρας υπέγραψε τη συμφωνία στην Ευρωσύνοδο. Εκτοτε, ο ΣΥΡΙΖΑ, με τη συνδρομή της ΝΔ, του Ποταμιού και του ΠΑΣΟΚ, ψήφισε τρία πολυνομοσχέδια και το Μνημόνιο, που προβλέπει ότι δεν πρόκειται να καταργηθεί κανένας εφαρμοστικός νόμος των προηγούμενων Μνημονίων και ότι ο «οδικός χάρτης» επεκτείνεται, με μια σειρά σταθμούς. Θα πρέπει να είναι εξαιρετικά αφελής κανείς για να πιστέψει ότι τα επόμενα τρία χρόνια θα γίνει τίποτα το διαφορετικό απ' αυτό που έγινε από τις 12 Ιούλη μέχρι τις 14 Αυγούστου. Η βαρβαρότητα των μέτρων που ήδη ψηφίστηκαν με τα τρία πολυνομοσχέδια του ΣΥΡΙΖΑ προδιαγράφει το περιεχόμενο των μέτρων που θ' ακολουθήσουν.

Τότε πώς ο ΣΥΡΙΖΑ προκάλεσε εκλογές θέτοντας ως «διακύβευμα» το ότι αυτός μπορεί να εφαρμόσει πιο ανώδυνα και πιο δίκαια το Μνημόνιο-3; Η εύκολη (και όχι λαθεμένη) απάντηση είναι ότι δεν είχε άλλη επιλογή. Αργότερα τα πράγματα θα ήταν χειρότερα, αφού τον Οκτώβρη θα πρέπει να ψηφιστεί ένα ακόμη εφιαλτικό μνημονιακό πακέτο, που θα περιλαμβάνει και το Ασφαλιστικό. Κανείς δεν μπορεί να πει με σιγουριά αν η «σιγουριά» με την οποία προκήρυξε εκλογές ο Τσίπρας (τα γκάλοπ έδιναν ακόμη και μετά τη συμφωνία διαφορές ΣΥΡΙΖΑ-ΝΔ της τάξης του 20%) θα μετατραπεί σε «ζαριά», όμως πέρα από την πρώτη ανάγνωση υπάρχει κάτι βαθύτερο, στο οποίο ποντάρουν ο Τσίπρας και η παρέα του.

Είναι η λογική του μικρότερου κακού, που έρχεται ως απότοκο της ηττοπάθειας που έχει επικρατήσει. Κι αυτό, πάνω στην εδραιωμένη βάση του «κοινοβουλευτικού κρετινισμού». Για ευρύτατα λαϊκά στρώματα η ψήφος εξακολουθεί να έχει αξία, στους μαζικούς αγώνες δεν υπάρχει καμιά εμπιστοσύνη και ο ΣΥΡΙΖΑ μπορεί να πάρει την πρωτιά, ως το μικρότερο κακό μεταξύ όλων των αστικών κομμάτων εξουσίας.

Πέρα απ' αυτούς που αυτοπροσδιορίζονται ως ψηφοφόροι και το πολύ να

συμμετάσχουν σε καμιά απεργία, όταν κρίνουν ότι κάτι μπορεί να βγει απ' αυτή, στη λογική αυτή κινείται και κόσμος που αυτοπροσδιορίζεται ως αριστερός. Ακούς πράγματα «τρελά» από πρώτη άποψη: δεν συμφωνώ ιδεολογικά με τον ΣΥΡΙΖΑ, αισθάνομαι πιο κοντά σ' αυτά που λέει ο Λαφαζάνης, όμως θα ψηφίσω τον ΣΥΡΙΖΑ γιατί εξασφαλίζει το μικρότερο κακό σε επίπεδο εξουσίας! Ακόμη και στο εσωτερικό του ΣΥΡΙΖΑ υπάρχει κόσμος που δεν έχει περάσει στην κατηγορία των καθαρμάτων ή των λαμόγιων και αυθυποβάλλεται πολιτικά με την ιδέα του μικρότερου κακού.

Στην πολιτική, βέβαια, τα πράγματα δεν πρέπει να προσεγγίζονται ηθικολογικά. Γι' αυτό και πρέπει να χαρακτηρίσουμε αυτή τη στάση, ακόμη και όταν προέρχεται από ηθικά αkéραιους ανθρώπους, ως στάση παραίτησης. Παραίτησης από την ταξική πάλη, παραίτησης από την ελπίδα, υποταγής σε μια πραγματικότητα την οποία διαμορφώνει ο ταξικός αντίπαλος. Το ίδιο ισχύει και για εκείνους τους «ακροαριστερούς» που σπεύδουν να συσπειρωθούν γύρω από το λαφαζανικό μόρφωμα, θεωρώντας ότι έτσι θα χτιστεί ο «καλός» ΣΥΡΙΖΑ.

Σε κάθε περίπτωση, όλες αυτές οι πολιτικές συμπεριφορές αρχίζουν και τελειώνουν στο έδαφος της κοινοβουλευτικής δράσης. Είτε πρόκειται για παραίτηση από κάθε αυτόνομη δράση και επιλογή, διά της ψήφου, αυτού που φαίνεται ως το μικρότερο κακό είτε πρόκειται για ενεργό συμμετοχή στο χτίσιμο ενός νέου «αριστερούτσικου» πολιτικού μορφώματος, ο πυρήνας είναι ο ίδιος. Ο κοινοβουλευτικός αγώνας αναδεικνύεται σε ανώτατη μορφή αγώνα. Μπορεί κάποιοι να σκίζουν τα ρούχα τους όταν ακούν αυτή την κριτική, μπορείς να τους ακούσεις να φλυαρούν για «εργαλείο προσέγγισης των μαζών», στην πραγματικότητα όμως όλη η δράση τους περιστρέφεται γύρω από την ενίσχυση της κοινοβουλευτικής έκφρασης του φορέα στον οποίο συμμετέχουν.

Συχνά, οι φορείς αυτής της ηττοπάθειας επικαλούνται τη γενικότερη κοινωνική κατάσταση, το «κάθισμα» του μαζικού κινήματος, για να δικαιολογήσουν τη δική τους επιλογή. Πώς όμως συνδράμουν στην αλλαγή της κοινωνικής κατάστασης, όταν βοηθούν αστικές πολιτικές δυνάμεις να εκμεταλλευτούν αυτή την κατάσταση και να καθήσουν πιο καλά στο σβέρκο του λαού; Οποιος διαπιστώνει πως ο ΣΥΡΙΖΑ θα συνεχίσει τη μνημονιακή πολιτική, ενώ δεν έχει καμιά εμπιστοσύνη σε Λαφαζανικούς και σία, οφείλει αυτό να το δείξει και με την εκλογική συμπεριφορά του. Να το δείξει με τον πιο χαρακτηριστικό τρόπο. Ακόμα κι αν δεν έχει το κουράγιο για κάτι περισσότερο, οφείλει να σταθεί συνεπής ενώπιον της κάλπης, **απέχοντας** απ' αυτό το σημείο παιχνιδι και βοηθώντας μ' αυτή τη συμπεριφορά του να σταλεί ένα όσο γίνεται πιο ηχηρό μήνυμα. Αλλιώς, θα γίνει συνυπεύθυνος σε όσα θ' ακολουθήσουν μετά τις εκλογές.

Πέτρος Γιώτης

«**Για την επιτυχία θα απαιτηθεί η συνεχής εφαρμογή των συμφωνημένων πολιτικών επί πολλά έτη**». Από το προοίμιο του κιώλας, με έντονα γράμματα, για να δοθεί η αναγκαία έμφαση, το Μνημόνιο-3 ξεκαθαρίζει ότι δεν πρόκειται για ένα έκτακτο πρόγραμμα μιας τριετίας, μετά την οποία Ή αρχίσουν ν' αποκαθίστανται οι κοινωνικές αδικίες, αλλά για ένα μακράς πνοής πρόγραμμα που έχει ως στόχο, από τη μια να κατοχυρώσει τη μετατροπή της Ελλάδας σε προτεκτοράτο των ιμπεριαλιστών δανειστών, με κυβερνήσεις-Κουίσιλινγκ που απλώς θα εκτελούν εντολές και θα διαχειρίζονται το λαό, και από την άλλη να βαθύνει την κινεζοποίηση του ελληνικού λαού, ώστε να δημοιογρηθεί στην καρδιά της Ευρώπης ένα πρότυπο Ελευθερής Οικονομικής Ζώνης, όπως ανοιχτά λένε πια οικονομολόγοι των ιμπεριαλιστικών κρατών.

Παρά ταύτα, την ίδια μέρα που με τη μορφή νόμου, συνοδευόμενου από ένα εριαιτικό πακέτο προαπει-πομένων, το Μνημόνιο-3 κατετίθετο στη Βουλή για super fast track ψήφιση, ο Τσίπρας οργάνωσε φέιστα στο υπουργείο Υποδομών, όπου δήλωνε μεταξύ των άλλων: «Θα διαψεύσουμε τις Κασσάνδρες και θα είναι στο χέρι μας να δημιουργήσουμε τους όρους και τις προϋποθέσεις μιας μακράς διαδικασίας ανά-καμψης, ανάπτυξης και ανοικοδόμησης της χώρας!».

Αυτό το μοτίβο αποτελεί και τον καμβά της προ-εκλογικής εκστρατείας του ΣΥΡΙΖΑ: το Μνημόνιο-3 αφηγεί μεγάλα περιθώρια ευελξίας και μόνο εμείς μπορούμε να τα διαπραγματευθούμε προς όφελος του λαού, λέει ο ΣΥΡΙΖΑ. Πρόκειται για τον απύλοτο πολιτικό αμοραλισμό. Ο τύπος αυτός και η κλίκα του, που λειάζουν τις έννοιες αριστερά και αριστερό, με τον ίδιο ακριβώς τρόπο που έταξαν όσα έταξαν προ-εκλογικά, υπόσχονται τώρα ανάκαμψη, ανάπτυξη και ανοικοδόμηση, την ίδια στιγμή που έχουν υπογράψει την πιο επαίσχυντη δωσιολογική συμφωνία που υπέ-γραψε αστική κυβέρνηση μετά την πτώση της χού-ντα. Μια συμφωνία που θα σωρεύσει περισσότερα δεινά πάνω στον ήδη χειμαζόμενο ελληνικό λαό, ενώ ταυτόχρονα θα ξεπουλήσει ό, τι μπορεί να ξεπουληθεί από την κρατική περιουσία, ακίνητη και κινητή.

Το μόνο που ενδιαφέρει τον Τσίπρα και την κλίκα του είναι να παραμείνουν όσο γίνεται περισσότερο στην εξουσία και να κατοχυρώσουν το μελλοντικό τους ρόλο στο αστικό πολιτικό σύστημα. Γι' αυτό και πλέον λένε «ναι σε όλα», ακόμη κι αν αυτό οδηγεί στο δικό τους εξευτελισμό, όπως συνέβη με τον εξανα-γκασμό τους να πάρουν πίσω κι αυτά τα ελάχιστα που ψήφισαν στο πρώτο εξάμηνο της θητείας τους.

Είναι τόσο αδίστακτοι πολιτικά, όμως, που δε δίστασαν, ως Γκεμπελισκοί, να βαφτίσουν το Μνη-μόνιο «Συμφωνία δημοσιονομικών στόχων και δι-αρθρωτικών μεταρρυθμίσεων», προσθέτοντας σε παρένθεση την επεξηγητική MoU (Memorandum of Understanding), ενώ όποιος διαβάσει τη δανειακή σύμβαση θα διαπιστώσει ότι γίνεται συνεχώς λόγος για «Μνημόνιο Συνεννόησης» και έτσι επιγράφεται το σχετικό έγγραφο που ψήφισε η Βουλή!

Δεν είναι, όμως, διαφοροferenz η στάση των υπολοί-πων αστικών κομμάτων. Αλλιώςτε, όλοι μαζί, ΣΥ-ΡΙΖΑ, ΑΝΕΛ, ΝΔ, Ποτάμι, ΠΑΣΟΚ, ψήφισαν το Μνη-μόνιο-3 και τους τρεις πρώτους εφαρμοστικούς του νόμους (δύο ως προαποσπόμενα για να ξεκινήσει η διαπραγμάτευση του Μνημόνιου-3 και έναν πακέ-το με το Μνημόνιο). Όλοι ζήτηυν την ψήφο για να εφαρμόσουν... καλύτερα το Μνημόνιο, για το περι-εχόμενο του οποίου δε γίνεται σχεδόν καμιά συζή-τηση προεκλογικά. Η συζήτηση αφορά μόνο το πώς θα διαμορφωθεί το διαχειριστικό σχήμα: θα είναι αυτοδυναμνος ο ΣΥΡΙΖΑ, θα υπάρχει σχήμα ΣΥΡΙΖΑ με κάποιους μικρούς, ή μήπως θα σχηματιστεί «με-γάλος συνασπισμός»;

Αν πρέπει να συζητήσουμε για κάτι, όμως, αυτό είναι το περιεχόμενο και οι κατευθύνσεις του Μνημό-νιου-3. Και σ' αυτό θα εστιάσουμε εμείς, ξεκινώντας από την αναδημοσίευση μιας πρώτης ανάλυσης, που δημοσιεύτηκε στην ιστοσελίδα μας την Πέμπτη 13 Αυγούστου. Για να αναλύσουμε το περιεχόμενο του Μνημόνιου-3, του πρώτου εφαρμοστικού του νόμου κι αυτών που θα ακολουθήσουν, θα χρειαστεί κόλλαι και να επανέλθουμε, λοιπόν, πολλές φορές με τεχνικές αναλύσεις των επιμέρους πτυχών του, για να φανούν καθαρά οι συνέπειες που θα έχουν στον ελληνικό λαό και στο μέλλον του τόπου μας.

Συνεχίζει και βαθαίνει

Η κυβέρνηση που θα καταργούσε τα Μνημόνια και τους εφαρμοστι-κούς τους νόμους «με ένα νόμο σε ένα άρθρο» έρχεται να χαϊρετείσει εκ προοιμίου τη μνημονιακή πολι-τική της τελευταίας πενταετίας. Το δεύτερο κεφάλαιο του Μνημόνιου-3 ξεκινά ως εξής: «Για τη διόρθωση των ακραίων ανισορροπιών στα δημόσια οικονομικά κατά τα τελευταία χρόνια απαιτήθηκε μια άνευ προηγουμένου προσαρμογή και θυσίες από την Ελ-λάδα και τους πολίτες της. Τα δημόσια ελλείμματα έχουν μειωθεί σημαντικά σε σύγκριση με την προ κρίσης περί-οδο».

Δεν πρόκειται για μια τυπική ανα-φορά, που τη ζήτησαν οι δανειστές για να δικαιώσουν την ως τα τώρα πο-λιτική τους (μολονότι και αυτό θα είχε τη σημασία του, αν ισχύε). Η αναφο-ρά στην αναγκαιότητα της πολιτικής που ακολουθείται είναι απαραίτητη για να υποδηλώθει ότι **το Μνημόνιο-3 δεν έρχεται να διορθώσει τα προη-γούμενα, αλλά έρχεται ως συνέχεια και συμπληρώμά τους**.

Πέρα από αυτή τη γενική αναφο-ρά, υπάρχουν αναφορές και σε επιμέ-ρους τομείς, με τις οποίες δηλώνεται ότι η ακολουθούμενη πολιτική πρέπει να συνεχιστεί και να βαθύνει.

Για παράδειγμα, στο Ασφαλιστικό χαϊρετίζονται οι αντισφαλιστικοί νόμοι του 2010 (κύριες συντάξεις) και του 2012 (επικουρικές συντάξεις και εφάπαξ): «Οι συνταξιοδοτικές με-ταρρυθμίσεις του 2010 και του 2012, **εάν εφαρμοστούν πλήρως, θα βελτι-ώσουν σημαντικά την μακροπρόθε-ση διατηρησιμότητα του συνολικού συνταξιοδοτικού συστήματος**»!

Αμέσως μετά, η πολιτική που θα ακολουθηθεί από τώρα και πέρα περι-γράφεται ως **συνέχιση και βάθε-μα της προηγούμενης αντισφα-λιστικής πολιτικής**: «Οστόσο, το συστηοδοτικό σύστημα παραμένει κατακερματισμένο και διασπαστό και απαιτεί σημαντικές ετήσιες μεταβιβά-σεις από τον κρατικό προϋπολογισμό». Ως εκ τούτου, **απαιτούνται πολύ πιο φιλόδοξα μέτρα** για την αντιμετώπιση των υφιστάμενων διαρθρωτικών προ-κλήσεων, καθώς και των πρόσθετων πιέσεων στο σύστημα λόγω της οικο-νομικής κρίσης».

Επίσης, στον τομέα των εργασια-κών σχέσεων, χαϊρετίζεται η πολιτι-κή που ακολουθήθηκε ως τώρα: «Τα τελευταία έτη έχουν συντελεστεί μεζίνες αλλαγές στους ελληνικούς θεσμούς της αγοράς εργασίας, που διαμορφώθηκαν σε ένα συνεπές και σταθερό πλαίσιο διαπραγμάτευσης των μισθών, ώστε να καταστεί η αγο-ρά εργασίας πιο ευέλικτη».

Αυτό όμως δεν κρίνεται αρκετό. Επειδή το δίδυμο Σκουρλέτη-Στρα-τούλη έκανε δημαγωγικά παιχνιδά-κια, η κυβέρνηση υποχρεώνεται να καταργήσει «ως προαποσπόμενον» την επαναφορά της επενέργειας στους έξι μήνες (την έκανε μόλις τον Ιούλη) και για να σφίξουν οι κώλοι και να μη διανοηθεί κανείς στο μέλλον να κάνει ανάλογα παιχνιδάκια, ξεκα-θαρίζεται ρητά και κατηγορηματικά ότι **τίποτα απ' όσα ισχύαν παλιά δεν**

πρόκειται να επανέλθει: «Οι αλλαγές στις πολιτικές για την αγορά εργασίας **δεν θα πρέπει να συνεπαγονται την επιστροφή σε παλαιότερα πλαίσια πολιτικής**, ασύμβατα με τους στόχους της προώθησης μιας βιώσιμης και χω-ρίς αποκλεισμούς ανάπτυξης».

Το ίδιο συμβαίνει με τις περιβόη-τες εργαλειοθήκες I και II του ΟΟΣΑ, που προβλέπουν μέτρα-πλήγματα κατά των εργαζόμενων μικροαστών (εμπόρων και επαγγελματιών), ώστε να διευκολυνθεί η συγκέντρωση της παραγωγής και του εμπορίου στα χέ-ρια του μεγάλου κεφαλαίου. Ο, τι δεν μπόρεσε ή δεν πρόλαβε να νομοθε-τήσει ο νεοφιλετтерος Χατζηδάκης το νομοθετεί άμεσα ή δεσμεύεται ότι θα το νομοθετήσει [...] αντιμνημονια-κή συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου. Μιλάμε κυριολεκτικά για σκούπα...

Τα πρατήρια άρτου που έχουν τα μεγάλα σουπερ μάρκετ εξομοιώνο-νται με τα αρτοποιεία, το ψωμί θα μπορεί να πουλιέται πια ακόμα και στα... ψαράδικα (πίδαε μισό κιλό γαύ-ρο κι ένα καρβελάκι χωριάτικο, μά-στορα), οι Κυριακές του Γακουμάτου θα θεσπιστούν οπωσδήποτε μετά την απόφαση του Σ.Σ.Ε, όποια κι είναι αυτή, οι εκπώσεις θα μπορούν να γίνουντα οπωτεδήποτε, το παστεριωμένο γάλα θα έχει πλέον όση διάρκεια θέλουν οι γαλακτοβιομηχανίες (με δική τους αποκλειστικά ευθύνη) κτλ, κτλ.

Ακόμη και τον αριθμό των νέων με-λών της Επιτροπής Ανταγωνισμού τον καθορίζει το Μνημόνιο-3!

Στην περίπτωση του γάλακτος έχουμε μια ακόμη εκδήλωση ουρι-ταϊκής αλητείας. Με περισσό θρά-σος οι Τσιπραίτοι αναφέρουν στην αιτιολογική έκθεση του νομοσχέδιου: «Η ρύθμιση στοχεύει στην πλήρη εν-σωμάτωση στην ελληνική νομοθεσία του σχετικού ενωσιακού δικαίου, και προβλέπεται να δώσει νέα ώθηση στην αγορά του παστεριωμένου γάλα-κτος, ενισχύοντας τις ροές εισαγωγών και εξαγωγών, μέσω της παροχής με-γαλύτερης χρονικής ευελξίας στους παραγωγούς. Ταυτόχρονα, δεν διακιν-δυνεύεται η προστασία των καταναλω-τών και της δημόσιας υγείας».

Τόσες συζητήσεις έχουν γίνει τα τε-λευταία δέκα χρόνια γι' αυτό το θέμα. Ακόμη και οι μη ασχολούμενοι με τον κτηνοτροφικό τομέα γνωρίζουν ότι οι εταιρίες θέλουν μεγαλύτερη διάρκεια για να μπορούν να φέρνουν γάλα από το εξωτερικό και για να έχουν μικρό-τερες εισπροσές, λόγω λήξης, από τα ράφια. Και οι ειδικοί έχουν προει-δοποιήσει ότι αυτό θα έχει συνέπειες στην υγεία (πέρα από τη μείωση των θρεπτικών συστατικών του γάλακτος, που φέρνει η υψηλότερη παστεριο-ση). Κι όμως, οι αλήτες μιλούν για ενίσχυση των εξαγωγών, όταν είναι γνωστό ότι η Ελλάδα εισάγει και δεν εξάγει γάλα! Απλά, **υπέγραψαν το τέλος της ελληνικής κτηνοτροφίας**.

Προτεκτοκτοποίηση

Μέχρι τώρα γνωρίζαμε τις αν ά-τρίμηνο επιθεωρήσεις της τρόικας, που ολοκληρώνονταν κάθε φορά που έπρεπε να εκταμιευθεί μια δανειακή να μη διανοηθεί κανείς στο μέλλον να κάνει ανάλογα παιχνιδάκια, ξεκα-θαρίζεται ρητά και κατηγορηματικά ότι **τίποτα απ' όσα ισχύαν παλιά δεν**

και όπως τη γνωρίσαμε τελειώσε», συμφώνησε σε ένα πλέγμα ελέγχων και επιτήρησης που μπισοστά του οι τριμηνιαίες επισκέψεις της τρόικας θυμίζουν χαρούμενη φοιτητική εκ-δρομή.

Οι τριμηνιαίες επιθεωρήσεις της τρόικας (που πλέον έχει γίνει κουαρ-τέτο) θα συνεχιστούν κανονικά καθ' όλη τη διάρκεια του τρίτου Μνημονί-ου (μέχρι και τον Αύγουστο του 2018). Παράλληλα, θα υπάρχει ισχυρότατη επιτήρηση από τον ESM (Ευρωπαϊ-κός Μηχανισμός Σταθερότητας). **Για όλη τη διάρκεια αποπληρωμής του δανείου (32,5 χρόνια) καμιά κυβέρνη-ση δε θα μπορεί να νομοθετήσει ουσιώδη, αν δεν έχει την έγκριση από τον ESM!**

Ακόμη και με μια πρόχειρη ματιά στη δανειακή σύμβαση, βλέπεις κα-νείς ότι αυτή δεν διέπεται μόνο από τους γενικούς όρους που προβλέπει το καταστατικό του ESM, αλλά έχουν προστεθεί **πρόσθετες δεσμεύσεις**, έτσι που ο ESM να κάνει κουμάντο στα πάντα.

Θα υπάρχει ακόμη πρόσθετος έλεγχος από την Κομισιόν, αλλά και ένα πολυδαίδαλο πλέγμα «ανεξάρ-τητων επιτροπών», «ομάδων δρά-σης» και «ανεξάρτητων εμπειρογνο-μών», στον ορισμό των οποίων θα έχουν τον πρώτο λόγο οι δανειστές και οι οποίοι θα κάνουν τις εισηγήσεις για όσα θα πρέπει να νομοθετηθούν.

Ρόλο θα παίζουν επίσης η Παγκόσμια Τράπεζα και ο ΟΟΣΑ.

Επί τροχάδην αναφέρουμε ότι ο ESM θα ορίσει τοποτηρητή στο ελ-ληνικό ΤΧΣ, που παίζει πλέον και το ρόλο του Ταμείου Ανακεφαλαιοποί-ησης. «Η ανεξαρτησία του ΤΧΣ θα είναι πλήρως σεβαστή ενώ θα ενι-σχυθεί η δομή της διακυβέρνησής του, με σκοπό την **πρόληψη πολιτι-κών παρεμβάσεων** στη διαχείριση ή τις δραστηριότητες του», αναφέ-ρει το νέο Μνημόνιο. Τα μέλη της εκτελεστικής επιτροπής του ΤΧΣ θα επιλεγούν από εξαμελή επιτρο-πή, στην οποία τρία μέλη (συμπερι-λαμβανόμενου του προέδρου που θα έχει διπλή ψήφο σε περίπτωση ισοψηφίας) θα οριστούν από τα θεσμικά όργανα της ΕΕ και τρία μέλη από την ελληνική κυβέρνηση! «Κάθε, νομοθετικό ή άλλο, μέτρο που λαμβάνεται κατά τη διάρκεια της περιόδου του προγράμματος, το οποίο ενδέχεται να έχει αντίκτυ-πο στις τραπεζικές συναλλαγές, τη φερεγγυότητα, τη ρευστότητα, την ποιότητα των περιουσιακών στοιχεί-ων κ.λπ., θα πρέπει να λαμβάνεται **σε στενή διαβούλευση** με την ΕΕ/ την ΕΚΤ/ το ΔΝΤ και, κατά περίπτωση, τον ΕΜΣ», αναφέρει ρητά και κατη-γορηματικά το Μνημόνιο!

Οι τράπεζες, που ανακεφαλαιο-ποιήθηκαν με δάνεια που πληρώνει ο ελληνικός λαός και των οποίων το πλειοψηφικό πακέτο κατέχει το Ελληνικό Δημόσιο, παραδίδονται στους τραπεζίτες για να τις διοι-κήσουν για λογαριασμό των ιμπε-ριαλιστών δανειστών. «Το πλαίσιο ανακεφαλαιοποίησης θα αναπτυ-χθεί με σκοπό τη διατήρηση της ιδι-ωτικής διαχείρισης των τραπεζών που ανακεφαλαιοποιήθηκαν και τη διευκόλυνση ιδιωτικών στρατηγικών

επενδύσεων (...). **Η κυβέρνηση δεν θα παρεμβαίνει στη διαχείριση, τη λήψη αποφάσεων και τις εμπορικές πράξεις των τραπεζών που θα συ-νέχισουν να λειτουργούν αυστηρά βάσει των αρχών της αγοράς. Τα μέλη των διοικητικών συμβουλίων και τα ανώτατα διευθυντικά στελέ-χη των τραπεζών θα διορίζονται χωρίς κρατική παρέμβαση**. Οι διο-ρισμοί αυτοί θα γίνονται με βάση τη νομοθεσία της ΕΕ και τις βέλτιστες διεθνείς πρακτικές, λαμβάνοντας υπόψη τους ειδικούς κανόνες που περιλαμβάνονται στον νόμο για το ελληνικό ΤΧΣ όσον αφορά τα δικαιώματα των ιδιωτών μετόχων που συμμετείχαν στην αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου των τραπεζών βάσει του υφιστάμενου πλαισίου».

Τα μεγάλα λόγια που λέγονταν προεκλογικά (αλλά και μετεκλογι-κά, τους πρώτους μήνες της συγκυ-βέρνησης Τσίπρα-Καμμένου), περί ελέγχων των τραπεζών και άσκησης των πλειοψηφικών δικαιωμάτων του Ελληνικού Δημοσίου, έπεσαν στο κουτί με τα ψέματα. Οπότε εύκολα μπορούμε να αντιληφθούμε σε ποιο κουτί θα πέσει άλλη μια βροντερή προεκλογική εξαγγελία του ΣΥΡΙ-ΖΑ: η «νέα σεναρχία», στην οποία ήλιπαι υπερχρεώσαμε νοικοκυριά και μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Τα «κόκκινα δάνεια» θα ρυθμιστούν όπως θ' αποφασίσουν οι ιμπεριαλι-στές δανειστές, οι Αι και πώλησή τους στα περίφημα distress funds όχι μόνο δεν αποκλείεται από το Μνη-μόνιο (όπως ψευδώς ανέφερε το non paper του Τσακαλώτου), αλλά πρέπει να θεωρείται σίγουρη (αυτή τη στιγμή είναι απλώς ανοιχτή). Στους ιμπεριαλιστές δανειστές δεν υποθηκεύεται μόνο η κρατική, αλλά και η ιδιωτική περιουσία.

Κατόπιν των παραπάνω, που εντελώς περιληπτικά (σε τίτλους σχεδόν) αναφέραμε, αναρωτιέται κανείς τι ακριβώς θα κάνουν οι ελ-ληνικές κυβερνήσεις από τώρα και μετά: Θα παίζουν το ρόλο του ύπα-του αρμοστή αποίκιας και θα φρο-γνίζουν, είτε με την εξαπάτηση της συνείδησης είτε με την καταστο-λή, να εξασφαλίζουν την περηχάρια του ελληνικού λαού στο καθεστώς εργασιακής και κοινωνικής δουλεί-ας του προτεκτοράτου.

Η κυβέρνηση που διά του πρω-θυπουργού και των στελεχών της δηλώνει υποκριτικά ότι συμφωνήσει εκβιαζόμενη και ότι δεν πιστεύει σ' αυτή το πρόγραμμα, υπέγραψε τα εξής στο Μνημόνιο-3: «**Για την επι-τυχία απαιτείται ο ενστερνισμός του προγράμματος μεταρρυθμί-**

σεων από τις ελληνικές αρχές. Επο-μένως, η κυβέρνηση είναι έτοιμη να λάβει οποιαδήποτε μέτρα ενδέχεται να κριθούν κατάλληλα για τον σκοπό αυτόν, καθώς οι περιστάσεις μετα-βάλλονται. Η κυβέρνηση δεσμεύεται να διαβουλεύεται και να συμφωνεί με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο για όλες τις ενέργειες που αφορούν την επίτευξη των στόχων του Μνημονί-ου Συνεννόησης, πριν από την ορι-στοποίηση και τη νομική έγκρισή τους». Τα έντονα γράμματα είναι τυπωμένα στο Μνημόνιο, δεν είναι δικά μας! Με έντονα γράμματα τυ-πώθηκε ο εξευτελισμός του Τσίπρα και της κλίκας του, που εξακολου-θούν παρολινά τα λένε τα ίδια παραμύθια στον ελληνικό λαό.

Το πιο ουσιαστικό, όμως, βρίσκε-ται στη συνέχεια της παραγράφου. **Η κυβέρνηση δηλώνει πλήρη υπο-ταγή στους ιμπεριαλιστές δανει-στές** και δεσμεύεται όχι μόνο να παίρνει όποια συμπληρωματικά μέτρα της υποδεικνύει η τρόικα των εκπροσώπων τους, αλλά και να μην νομοθετεί αν προηγουμένως δεν έχει την έγκριση αυτής της τρόικας!

Οι δανειστές «θα μας φτιάξουν κράτος!» Αυτοί θα αποφασίζουν και μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Τα «κόκκινα δάνεια» θα ρυθμιστούν όπως θ' αποφασίσουν οι ιμπεριαλι-στές δανειστές, οι Αι και πώλησή τους στα περίφημα distress funds όχι μόνο δεν αποκλείεται από το Μνη-μόνιο (όπως ψευδώς ανέφερε το non paper του Τσακαλώτου), αλλά πρέπει να θεωρείται σίγουρη (αυτή τη στιγμή είναι απλώς ανοιχτή). Στους ιμπεριαλιστές δανειστές δεν υποθηκεύεται μόνο η κρατική, αλλά και η ιδιωτική περιουσία.

Κατόπιν των παραπάνω, που εντελώς περιληπτικά (σε τίτλους σχεδόν) αναφέραμε, αναρωτιέται κανείς τι ακριβώς θα κάνουν οι ελ-ληνικές κυβερνήσεις από τώρα και μετά: Θα παίζουν το ρόλο του ύπα-του αρμοστή αποίκιας και θα φρο-γνίζουν, είτε με την εξαπάτηση της συνείδησης είτε με την καταστο-λή, να εξασφαλίζουν την περηχάρια του ελληνικού λαού στο καθεστώς εργασιακής και κοινωνικής δουλεί-ας του προτεκτοράτου.

Εμπρακτη μετάνοια

Για να φανεί «ποιος κυβερνά αυ-τό τον τόπο», η συγκυβέρνηση των... σχεδόν) αναφέραμε, αναρωτιέται κανείς τι ακριβώς θα κάνουν οι ελ-ληνικές κυβερνήσεις από τώρα και μετά: Θα παίζουν το ρόλο του ύπα-του αρμοστή αποίκιας και θα φρο-γνίζουν, είτε με την εξαπάτηση της συνείδησης είτε με την καταστο-λή, να εξασφαλίζουν την περηχάρια του ελληνικού λαού στο καθεστώς εργασιακής και κοινωνικής δουλεί-ας του προτεκτοράτου.

Είναι χαρακτηριστικό αυτό που έγινε με τον ΦΠΑ στο βόειο κρέ-ας. Η κυβέρνηση τον πήγε στο 23%, που προσαπάθα να ψιλοστρίξει τη ντόπια παραγωγή που δραστι-οποιείται κυρίως σε χοιρινό-αι-τουποβάτα-κοτόπουλα. Ελα, όμως, που οι κεντροευρωπαϊκές χώρες (Γαλλία και Βέλγιο προς το παρόν)

αντιμετωπίζουν προβλήματα με τους κτηνοτρόφους τους που κά-νουν μπλόκα. Η Γαλλία εξάγει το 10% της παραγωγής της σε βόειο κρέας στην Ελλάδα δήλωσε προ-ημερών ο υπουργός Ντεζίρ, που ήρ-θε και βίζιτα στην Ελλάδα. Και για να μην πέσει η κατανάλωση βόειου κρέατος και πληγούν οι γαλλικές, γερμανικές, ολλανδικές και βελγι-κές εξαγωγές, η συγκυβέρνηση της «πρώτη φορά Αριστεράς» υποχρε-ώθηκε να επαναφέρει άρον-άρον τον ΦΠΑ στο βόειο κρέας στο 13%.

Και πώς θα εξισορροπηθεί η απώ-λεια ΦΠΑ; Θα πάνε στο 23% και τα δίδακτρα των ιδιωτικών σχολείων (πλην νηπιαγωγείων). Αλλά και με εξαίρεσεις, πμ φωτογραφίζουν «μαγαζιά όπως το Αρσάκειο, αλλά που εκπαιδευτικά παραρτήματα των ιμπεριαλιστικών χωρών, που εμ-φανίζονται ως «μη κερδοσκοπικά».

Ακόμη και στη ρύθμιση για τις 100 δόσεις έγιναν αλλαγές, όπως ακριβώς απαιτούσαν οι δανειστές. Οσοι μπήκαν στη ρύθμιση θα δουν τα επιτόκια αποπληρωμής να αυξά-νονται αιφνιδιαστικά.

Ποιο πακέτο Γιούνκερ;

Τα κυβερνητικά στελέχη, με πρό-τον και καλύτερο τον ίδιο τον Τσί-πρα, εξακολουθούν να μιλούν για το ανύπαρκτο «πακέτο Γιούνκερ», το οποίο όρθεν συνοδεύει το Μνη-μόνιο-3 και είναι το μεγάλο κέρδος (μαζί με τη ρύθμιση του χρέους, που θα έρθει μετά την πρώτη αξιο-λόγηση), γιατί θα εξασφαλίσει την ανάπτυξη. Για τη γκεμπελιστικού τύπου γατιά που γίνεται μ' αυτό το «πακέτο» είχαμε γράψει αναλυτικά στην «Κόντρα». Πλέον, έχουμε και την τυπική επιβεβαίωση από το ίδιο το Μνημόνιο-3, που δεν κάνει κα-μιά αναφορά σε «πακέτο Γιούνκερ».

Αντίθετα, αναφέρει, με τεχνοκρατι-κή ακριβεία (οι εμφράσεις είναι στο κείμενο του Μνημόνιου: «Για την επιτυχία θα απαιτηθεί η συνεχής εφαρμογή των συμφωνη-μένων πολιτικών επί πολλά έτη (...). Η Ελλάδα πρέπει να βασιστεί στη συμφωνημένη στρατηγική ανάκα-μψης και να επεξεργαστεί μια γνήσια στρατηγική ανάπτυξης, την οποία δε ενστερνιστεί και θα καθοδηγή-σει η ίδια. Στη στρατηγική αυτή θα πρέπει να ληφθούν υπόψη οι μεταρ-ρυθμίσεις που περιλαμβάνονται στο παρόν Μνημόνιο Συνεννόησης, συ-ναφείς πρωτοβουλίες της Ευρωπαϊ-κής Ένωσης, η συμφωνία εταιρικής σχέσης για την υπολοποίηση του ΕΣΠΑ και άλλες βέλτιστες πρακτικές. Η Ελ-λάδα πρέπει να επωφεληθεί πλήρως από τους σημαντικούς πόρους που είναι διαθέσιμοι από τον προϋπολο-γισμό της ΕΕ και από την ΕΤΕπ για τη στήριξη των επενδύσεων και των μεταρρυθμιστικών προσαπειών. Για την περίοδο 2007-2013, η Ελλά-δα ήταν επιλέξιμη για να λάβει 38 δισεκατομμύρια ευρώ με τη μορφή επιχορηγήσεων από τις πολιτικές της ΕΕ και θα πρέπει να επωφελη-θεί από τα ποσά που απομένουν επί του παρόντος από τα κονδύλια αυ-τά. Για την περίοδο 2014-2020 είναι διαθέσιμα για την Ελλάδα περισσό-

τερα από 35 δισεκατομμύρια ευρώ από τα κονδύλια των ταμείων της ΕΕ. Προκειμένου να μεγιστοποιηθεί η απορρόφηση τους, το πρόγραμμα επενδύσεων της Ευρωπαϊκής Επι-τροπής για την Ευρώπη θα αποτε-λέσει επιπλέον πηγή επενδύσεων, καθώς και τεχνικής βοήθειας προς τους δημόσιους και ιδιώτες επενδυ-τές, προκειμένου να εντοπίσουν, να προωθήσουν και να επεξεργαστούν υψηλής ποιότητας και εφικτά έργα προς χρηματοδότηση».

Πρόκειται, λοιπόν, για τα κονδύ-λια που είναι ήδη **εγκεκριμένα** από τα λεγόμενα διαρθρωτικά ταμεία και την ΚΑΠ για την προγραμμα-τική περίοδο 2014-2020, τα οποία μάλιστα (λεπτομέρεια, αλλά χαρα-κτηριστική) είναι χαμηλότερα απ' αυτά της προγραμματικής περιό-δου 2007-2013. Κι όμως, εμφανί-ζουν αυτά τα «μπαγιάντικα» κονδύ-λια ως νέο «πακέτο Γιούνκερ», που δόθεν συνοδεύει το Μνημόνιο-3! Οι άνθρωποι είναι αδιότακτοι στο γκεμπελισμό. Εμείς απλά σημει-ώνουμε, ότι πλέον η εκταμίευση και αυτών των προ-εγκριμένων κονδυλίων τίθεται πλέον υπό την αίρεση της αυστηρής εφαρμογής των όρων του Μνημόνιου-3.

Ακόμη και στη ρύθμιση για τις 100 δόσεις έγιναν αλλαγές, όπως ακριβώς απαιτούσαν οι δανειστές. Οσοι μπήκαν στη ρύθμιση θα δουν τα επιτόκια αποπληρωμής να αυξά-νονται αιφνιδιαστικά.

Τα πάντα στο σφυρί

Πωλούνται τα πάντα, κινητά και ακίνητα, με αποφάσεις που θα ελέγχονται κατευθείαν από τους δανειστές (ESM και Κομισιόν). Η συμφωνία της 20ής Φλεβάρη, που υποτίθεται ότι κατηγοριοποιούσε κάπως τις ιδιωτικοποιήσεις, επιτρέ-ποντας στην κυβέρνηση να κάνει καλύτερη διαπραγμάτευση (ή και επανοδιαπραγμάτευση σε κάποιες περιπτώσεις) των όρων πετάχτηκε στα σκουπίδια. Ο οδοστρωτήρας των δανειστών ισοπέδωσε τον Τσί-πρα και την κλίκα του, που είχαν και πάλι «ναι σε όλα». Τους ανάγκασαν μάλιστα να δεχτούν τέτοιες εξευτε-λιστικές διατυπώσεις στο σώμα του Μνημόνιου:

«Σύμφωνα με τη Δήλωση της Συνόδου Κορυφής της Ζώνης του Ευρώ, η ρευστοποίηση των περιου-σιακών στοιχείων θα αποτελέσει μία από τις πηγές για την πραγματοποίη-ση της προγραμματισμένης εξόφλη-σης του νέου δανείου του ΕΜΣ και θα αποφέρει κατά τη διάρκεια του νέου δανείου επιδωκόμενο συνολι-κό ποσό 50 δισ. ευρώ, εκ των οποίων τα 25 δισ. ευρώ θα χρησιμοποιηθούν για την επιστροφή της ανακεφαλι-οποίησης των τραπεζών και άλλων περιουσιακών στοιχείων και το 50% κάθε εναπομείνοντος ευρώ (τουτέστιν, 50% των 25 δισ. ευρώ) θα χρησιμοποιηθεί για τη μείωση της αναλογίας χρέους/ΑΕΠ, το δε υπόλοιπο 50% θα χρησιμοποιηθεί για επενδύσεις. Η Ομάδα Δράσης θα εντοπίζει εναλλακτικές δυνατό-τητες και θα διατυπώνει συστάσεις ως προς τον τρόπο επιχειρησιακής εφαρμογής».

Το πρόγραμμα που είχε ξεκινήσει το ΤΑΙΠΕΔ θα επανεκκινεί με τα-χείες διαδικασίες, με στόχο να συ-γκεντρωθούν «1,4 δισ. ευρώ, 3,7 δισ. ευρώ και 1,3 δισ. ευρώ αντιστοίχως τα έτη 2015, 2016 και 2017».

Η κυβέρνηση θα εξαγγείλει δε-σμευτικές ημερομηνίες για ΟΛΠ, ΟΛΘ, ΤΡΑΙΝΟΣΕ και ROSCO «χωρίς ουσιώδεις αλλαγές στους όρους του διαγωνισμού».

«Οι αρχές θα λάβουν μη ανα-στρέψιμα μέτρα για την πώληση των περιφερειακών αερολιμένων υπό τους ισχύοντες όρους προς τους ήδη επιλεγέντες προσφέ-ροντες» (δηλαδή, τη γερμανική διαθέσιμα για την Ελλάδα περισσό-

- «Οι αρχές θα ολοκληρώσουν περίπου 20 επιλεγείσες δράσεις του ΤΑΙΠΕΔ που βρίσκονται σε εκ-κρεμότητα».

Αυτές οι ιδιωτικοποιήσεις θα ελέγχονται σε τριμηνιαία βάση από το κουαρτέτο.

Το νέο Ταμείο Ιδιωτικοποιήσεων δε θα έχει τη μορφή και το χαρα-κτήρα που έλεγαν τα γκεμπελιστικά non paper του Μιχόπουλου, αλλά: «Πρωταρχικός στόχος του Ταμείου είναι να διαχειρίζεται ελληνικά περι-ουσιακά στοιχεία σημαντικής αξίας και να προσταθεί, να δημιουργεί και εν τέλει να μεγιστοποιεί την αξία τους την οποία **θα ρευστοποιεί** με ιδιωτικοποιήσεις και άλλα μέσα».

Την επιχειρησιακή πολιτική του Ταμείου δε θα επεξεργαστεί η κυ-βέρνηση, αλλά «ανεξάρτητη Ομά-δα Δράσης» (task force). «Η Ομά-δα Δράσης θα υποβάλει αναφορά έως τον Δεκέμβριο του 2015 και η κυβέρνηση, σε συμφωνία με τους θεσμούς, θα λάβει μέτρα για την εφαρμογή των συστάσεων έως τον Μάρτιο του 2016 (**Βασικό παρὰδο-τέρο**). Η εντολή και η σύνθεση της Ομάδας Δράσης θα καταρτισθούν από τις αρχές σε συμφωνία με τους ευρωπαϊκούς θεσμούς και σε δια-βούλευση με την Ευρωομάδα».

Και βέβαια, τα λεφτά απ' αυτό το γενικό ξεπουλήμα δε θα πάνε για ανάπτυξη, αλλά για την αποπληρω-μή του ESM. Τα πρώτα 25 δισ. (πιο-τεράστια, αν αναλογιστούμε τι μα-ζεύτηκε ως τώρα από τις ιδιωτικο-ποιήσεις) θα πάνε κατευθείαν στον ESM και τα υπόλοιπα 25 δισ. (αν και όταν μαζευτούν) θα πηγαίνουν από μιά στη την αποπληρωμή του χρέους και σε επενδύσεις. Ιδού η σχετική παράγραφος του Μνημόνιου-3:

«Σύμφωνα με τη Δήλωση της Συνόδου Κορυφής της Ζώνης του Ευρώ, η ρευστοποίηση των περιου-σιακών στοιχείων θα αποτελέσει μία από τις πηγές για την πραγματοποίη-ση της προγραμματισμένης εξόφλη-σης του νέου δανείου του ΕΜΣ και θα αποφέρει κατά τη διάρκεια του νέου δανείου επιδωκόμενο συνολι-κό ποσό 50 δισ. ευρώ, εκ των οποίων τα 25 δισ. ευρώ θα χρησιμοποιηθούν για την επιστροφή της ανακεφαλι-οποίησης των τραπεζών και άλλων περιουσιακών στοιχείων και το 50% κάθε εναπομείνοντος ευρώ (τουτέστιν, 50% των 25 δισ. ευρώ) θα χρησιμοποιηθεί για τη μείωση της αναλογίας χρέους/ΑΕΠ, το δε υπόλοιπο 50% θα χρησιμοποιηθεί για επενδύσεις. Η Ομάδα Δράσης θα εντοπίζει εναλλακτικές δυνατό-τητες και θα διατυπώνει συστάσεις ως προς τον τρόπο επιχειρησιακής εφαρμογής».

Το πρόγραμμα που είχε ξεκινήσει το ΤΑΙΠΕΔ θα επανεκκινεί με τα-χείες διαδικασίες, με στόχο να συ-γκεντρωθούν «1,4 δισ. ευρώ, 3,7 δισ. ευρώ και 1,3 δισ. ευρώ αντιστοίχως τα έτη 2015, 2016 και 2017».

Η κυβέρνηση θα εξαγγείλει δε-σμευτικές ημερομηνίες για ΟΛΠ, ΟΛΘ, ΤΡΑΙΝΟΣΕ και ROSCO «χωρίς ουσιώδεις αλλαγές στους όρους του διαγωνισμού».

«Οι αρχές θα λάβουν μη ανα-στρέψιμα μέτρα για την πώληση των περιφερειακών αερολιμένων υπό τους ισχύοντες όρους προς τους ήδη επιλεγέντες προσφέ-ροντες» (δηλαδή, τη γερμανική διαθέσιμα για την Ελλάδα περισσό-

Η διέξοδος θα είναι επαναστατική ή δε θα υπάρξει

Η διέξοδος από την κινεζοποίηση θα είναι επαναστατική ή δε θα υπάρξει. Στο έδαφος του καπιταλισμού δεν υπάρχει σωτηρία για την εργατική τάξη. Μόνο η προλε-ταριακή επανάσταση, για μια Ελλάδα κομμουνιστική, θα μας απαλλάξει από τη βαρβαρότητα, με την αποδέσμευση απ' όλους τους ιμπεριαλιστικούς οργανισμούς (ΕΕ, ΝΑΤΟ, ΔΝΤ), με τη μονομερή διαγραφή όλου του ιμπεριαλιστικού χρέους, με την απαλλοτρίωση των

Μαύρα μαντάτα για την εκπαίδευση φέρνει το

Οσοι εκπαιδευτικοί παραμέρισαν τη λογική που βασίζεται στα πραγματικά δεδομένα της πρόσδεσης της χώρας μας στο άρμα των ιμπεριαλιστών της ΕΕ στη θέση του δούλου και αισθάνθηκαν κάπως ανακουφισμένοι μετά την κατάργηση της αξιολόγησης του εκπαιδευτικού (και όχι της κατάργησης της αξιολόγησης του εκπαιδευτικού έργου, που υποκρύπτει και την αξιολόγηση του εκπαιδευτικού ατομικά) και της επικράτησης κλίματος ηρεμίας στα σχολεία, πολύ γρήγορα θα πέσουν από τα σύννεφα.

Γιατί αυτά που συμφώνησε η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου με τους δανειστές όχι μόνο γυρίζουν την εκπαίδευση και τους ανθρώπους της στα δεδομένα του πρόσφατου παρελθόντος, αλλά φέρνουν και νέα δυσβάσταχτα και επώδυνα μέτρα.

Συγκεκριμένα στο πρώτο πεδίο («Αγορά εργασίας και ανθρώπινο κεφάλαιο») της υποπαραγράφου 4 («Διάρθρωτικές πολιτικές για την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας και της ανάπτυξης») της παραγράφου Γ «Συμφωνία δημοσιονομικών στόχων και διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων» αναφέρονται τα εξής:

Για την Αξιολόγηση

«Οι αρχές θα διασφαλίσουν τον περαιτέρω εκσυγχρονισμό του τομέα της εκπαίδευσης σύμφωνα με τις βέλτιστες πρακτικές της ΕΕ και αυτό θα τροφοδοτήσει την προγραμματισμένη ευρύτερη στρατηγική ανάπτυξης. Οι αρχές, σε συνεργασία με τον ΟΟΣΑ και ανεξάρτητους εμπειρογνώμονες, θα επικαιροποιήσουν, έως τον Απρίλιο του 2016, την αξιολόγηση του ελληνικού εκπαιδευτικού συστήματος που εκπόνησε ο ΟΟΣΑ το 2011.

Η εν λόγω επανεξέταση θα καλύπτει όλα τα επίπεδα εκπαίδευσης, συμπεριλαμβανομένων των δεσμών μεταξύ έρευνας και εκπαίδευσης και της συνεργασίας μεταξύ πανεπιστημίων, ερευνητικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων με σκοπό την ενίσχυση της καινοτομίας και της επιχειρηματικότητας (βλ. επίσης ενότητα 4.2).

...Η αξιολόγηση των εκπαιδευτικών και των σχολικών μονάδων θα συνάδει με το γενικό σύστημα αξιολόγησης της δημόσιας διοίκησης.

Δηλαδή η αξιολόγηση σε όλα τα επίπεδα (και του εκπαιδευτικού ατομικά) θα εφαρμοστεί και στην εκπαίδευση σε όλες τις βαθμίδες και θα συνάδει με αυτή που θα εφαρμοστεί γενικά στον δημόσιο τομέα. Τούτο σημαίνει ότι βαδίζουμε στην κατεύθυνση της μη ακώλυτης βαθμολογικής και μισθολογικής εξέλιξης και στη σύνδεση αξιολόγησης (το παλιό σλόγκαν για την «παραγωγικότητα»)-βαθμού-μισθού. Εξ ου και η επίμονη άρνηση της κυβέρνησης να ξεπαγώσει τη βαθμολογική και μισθολογική εξέλιξη των εκπαιδευτικών όλο το προηγούμενο διάστημα.

Το σύστημα αξιολόγησης θα εκπονήσει ο ΟΟΣΑ μαζί με ανεξάρτητους εμπειρογνώμονες, θα βασιστεί στην έκθεση που έκανε ο ΟΟΣΑ το 2011 για το ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα και θα φορεθεί «καπέλο» στην ελληνική κυβέρνηση.

Οσον αφορά τα πανεπιστήμια και τα ερευνητικά κέντρα, η αξιολόγηση θα εξετάζει το βαθμό σύνδεσής τους με τις επιχειρήσεις, διότι έτσι νοείται η ανάπτυξη της «επιχειρηματικότητας»

και της «καινοτομίας». Το σημείο αυτό έχει και τις σχετικές «ουρές», όπως είναι στη συνέχεια και η χρηματοδότηση των πανεπιστημίων και η διαχείριση από μέρους τους του ανθρώπινου δυναμικού τους.

Για το «Νέο Σχολείο» και την τριτοβάθμια εκπαίδευση

«Μεταξύ άλλων, η επανεξέταση θα αξιολογήσει την υλοποίηση της μεταρρύθμισης του «Νέου Σχολείου», το περιθώριο περαιτέρω εξορθολογισμού (των τάξεων, σχολείων και πανεπιστημίων), τη λειτουργία και διακυβέρνηση των ιδρυμάτων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, την αποδοτικότητα και αυτονομία των δημόσιων εκπαιδευτικών μονάδων και την αξιολόγηση και διαφάνεια σε όλα τα επίπεδα. Η επανεξέταση θα προτείνει συστάσεις σύμφωνα με τις βέλτιστες πρακτικές των χωρών του ΟΟΣΑ. Με βάση τις συστάσεις της επανεξέτασης, οι αρχές θα εκπονήσουν επικαιροποιημένο εκπαιδευτικό σχέδιο δράσης και θα υποβάλουν προτάσεις για δράσεις το αργότερο έως τον Μάιο του 2016, οι οποίες θα εγκριθούν έως τον Ιούλιο του 2016, και εφόσον είναι δυνατόν, τα μέτρα θα πρέπει να τεθούν σε ισχύ πριν από το ακαδημαϊκό έτος 2016-2017».

Δηλαδή, ο ΟΟΣΑ και οι ανεξάρτητοι εμπειρογνώμονες θα εξετάσουν το βαθμό υλοποίησης του «Νέου Σχολείου» της Διαμαντοπούλου και θα προτείνουν περαιτέρω «εξορθολογισμό», προφανώς σε χειρότερη κατεύθυνση.

Θυμίζουμε ότι το «Νέο σχολείο» δεν είναι παρά ένα σχολείο που στην πραγματικότητα προωθεί την αμορφωσιά και τον αυταρχισμό. Οι στόχοι του είναι: 1) Η «βελτίωση των ικανοτήτων για τον 21ο αιώνα» και όχι η ολόπλευρη μόρφωση, δηλαδή η καλλιέργεια και ανάπτυξη μόνο των απαραίτητων δεξιοτήτων για την αγορά εργασίας (λίγα ελληνικά, λίγα αγγλικά, βασικές γνώσεις μαθηματικών και φυσικών επιστημών και χρήση των νέων τεχνολογιών). 2) Η «προώθηση της διά βίου μάθησης», που παραπέμπει στη σκόπιμη ταύτιση της εκπαίδευσης με την κατάρτιση. Πρόκειται για χυδαία άποψη που σηματοδοτεί τη γενίκευση της αμορφωσίας. Χρήσιμη γνώση είναι αυτή που μπορεί να πουληθεί, αυτή που έχει ανάγκη η καπιταλιστική αγορά εργασίας. Είναι φθηνή και ευέλικτη, γρήγορα αποχτιέται και γρήγορα χάνεται, γεννώντας την ανάγκη για επανакατάρτιση και συνδυάζεται με το προφίλ του «απασχολήσιμου». 3) Τα αναλυτικά προγράμματα σπουδών αντικαθίστανται από ένα minimum εκπαιδευτικών στόχων έμπνευσης ΕΕ και είναι «ανοικτά, ευέλικτα και διαφοροποιημένα». Δημιουργούνται έτσι σχολεία πολλών ταχυτήτων με εμφανέστερες τις ταξικές διαφορές, ενώ ανοίγει πεδίο δόξης λαμπρόν για την παρέμβαση στο σχολείο των λεγόμενων «τοπικών κοινωνιών» και των επιχειρήσεων. 4) Στα κριτήρια αξιολόγησης των σχολείων, μεταξύ των «μετρήσιμων» κριτηρίων περιλαμβάνονται και οι επιδόσεις των μαθητών, σε σχέση με τους στόχους της ΕΕ για την εκπαίδευση και την κατάρτιση (κατηγοριοποίηση μαθητών - σχολείων - εκπαιδευτικών), η εφαρμογή «καινοτόμων» προγραμμάτων, η εξεύρεση πόρων (οικονομικών και ανθρώπινων) για τη στήριξη της υλικοτεχνικής υποδομής, πέρα από την κρατική χρηματοδότηση, η υλοποίηση του προγράμματος χωρίς απώλεια διδακτικών ωρών, που στοχο-

ποιεί τα σχολεία στα οποία οι μαθητές έκαναν καταλήψεις ή οι εκπαιδευτικοί απεργίες. 5) Ο «επαναπροσδιορισμός της σχέσης του εκπαιδευτικού με την εκπαίδευση», δηλαδή διορισμοί μόνο μετά από διαγωνισμό του ΑΣΕΠ, με ευθύνη των Διευθύνσεων σε επίπεδο νομού, ώστε να γίνονται προσλήψεις με το σταγονόμετρο, εφαρμογή του θεσμού του «δόκιμου εκπαιδευτικού», που είναι στην κατεύθυνση της άρσης της μονιμότητας, ταχύρυθμες επιμορφώσεις, κ.λπ.

Οσον αφορά το Λύκειο, η αξιολόγηση των μαθητών γίνεται βαρύν πέλκυσης και εκτείνεται σε όλες τις τάξεις. Προκρίνεται η επιλογή της Τράπεζας θεμάτων που μετατρέπει τις προαγωγικές και απολυτήριες εξετάσεις σε όλες τις τάξεις, σε εξετάσεις πανελλαδικού τύπου. Ο στόχος είναι προφανής: ο δραστηστικός περιορισμός των αποφοίτων της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης που επιζητά μια θέση στα πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ.

Το Μνημόνιο-3 έχει και ειδική αναφορά στη «λειτουργία και διακυβέρνηση» των ιδρυμάτων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, «δείχνοντας» προς την κατεύθυνση των κακόφημων Συμβουλίων διοίκησης, που είναι οι θεματοφύλακες του επιχειρηματικού πανεπιστημίου, τα οποία η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου, παρά τις εξαγγελίες και το έτοιμο πολυνομοσχέδιο-κουρελού (που δεν πρόλαβε να ψηφίσει λόγω της «σκληρής διαπραγμάτευσης» με τα αφεντικά και το βέτο της ΝΔ) δεν κατήργησε.

Όλα τα παραπάνω πρέπει να έχουν τελειώσει μέχρι τον Ιούλιο του 2016 και να εφαρμοστούν πριν το ακαδημαϊκό έτος 2016-2017.

Για τον αριθμό των μαθητών ανά τάξη και το διδακτικό ωράριο των εκπαιδευτικών

«Ειδικότερα, οι αρχές δεσμεύονται να ευθυγραμμίσουν τον αριθμό διδακτικών ωρών ανά μέλος του προσωπικού, καθώς και την αναλογία μαθητών ανά τάξη και ανά εκπαιδευτικό, με τις βέλτιστες πρακτικές των χωρών του ΟΟΣΑ, το αργότερο έως τον Ιούνιο του 2018».

Όπως θα δούμε παρακάτω, στην έκθεση του ΟΟΣΑ για την εκπαίδευση στην Ελλάδα, επισημαίνεται ως αρνητικό στοιχείο το γεγονός ότι οι έλληνες εκπαιδευτικοί έχουν λιγότερες διδακτικές ώρες από τους συναδέλφους τους των χωρών της ΕΕ (μέγα ψέμα σύμφωνα με τα στοιχεία που δημοσίευσε στο παρελθόν η ΟΛΜΕ) και ότι η Ελλάδα έχει μικρότερες σε αριθμό μαθητών τάξεις.

Προοιωνίζεται, λοιπόν, και νέα αύξηση των διδακτικών ωρών (ήδη έχουν αυξηθεί κατά δύο ώρες στη δευτεροβάθμια, ενώ ο Μπαλτάς μιλούσε το καλοκαίρι και για νέα αύξηση, όπως είδαμε όχι τυχαία), ενώ θα συνεχιστούν και οι καταργήσεις-συγχωνεύσεις σχολείων και τμημάτων.

Για την εξίσωση του δημόσιου εκπαιδευτικού συστήματος με όλους τους ιδιωτικούς φορείς παροχής εκπαίδευσης

«Οι αρχές θα διασφαλίσουν τη δίκαιη μεταχείριση όλων των φορέων παροχής εκπαίδευσης, συμπεριλαμβανομένων των ιδιωτικών ιδρυμάτων, καθορίζοντας ελάχιστα πρότυπα.

Η εξίσωση της δημόσιας εκπαίδευσης με «όλους» τους ιδιωτικούς φορείς παροχής εκπαίδευσης, στο όνομα της

δίκαιης μεταχείρισης, ασφαλώς και θα γίνει προς τα κάτω, πλήττοντας ιδιαίτερα τις εργασιακές σχέσεις των εκπαιδευτικών του δημόσιου εκπαιδευτικού συστήματος και τους μισθούς τους.

Κοντολογίς, θα έχουμε υποβάθμιση της δημόσιας εκπαίδευσης, ενώ η παραπάνω εκπαιδευτικού θα ωφελήσει και τα κολλέγια, που «αγωνίζονται» να γίνουν πανεπιστήμια.

ΟΟΣΑ: Καλύτερες επιδόσεις και επιτυχείς μεταρρυθμίσεις στην εκπαίδευση - Προτάσεις για την εκπαιδευτική πολιτική στην Ελλάδα

Στην αρχή είδαμε ότι το Μνημόνιο-3 αναφέρει πως η επανεξέταση του ελληνικού εκπαιδευτικού συστήματος, ώστε να γίνουν σχέδια δράσης για την αναμόρφωσή του, θα γίνει από τον ΟΟΣΑ και ανεξάρτητους εμπειρογνώμονες και σημείο αναφοράς θα είναι η έκθεση του ΟΟΣΑ για την εκπαίδευση στην Ελλάδα και οι καλές πρακτικές των χωρών του ΟΟΣΑ.

Ας δούμε, λοιπόν, κάποιες από τις «κακοδαιμονίες» της δημόσιας εκπαίδευσης στην Ελλάδα, σύμφωνα με τον ΟΟΣΑ, που πρέπει να διορθωθούν και ποιες είναι οι καλές πρακτικές που προτείνονται, για να αντιληφθούμε προς τα πού θα κατευθυνθούν οι «μεταρρυθμίσεις», που αποδέχτηκε η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου.

«Κακοδαιμονίες»

- Η μισθολογική δαπάνη ανά μαθητή είναι άνω του μέσου όρου του ΟΟΣΑ, κυρίως επειδή οι έλληνες εκπαιδευτικοί έχουν λιγότερες διδακτικές ώρες και η Ελλάδα έχει μικρότερες σε αριθμό μαθητών τάξεις.

- Σχολικό δίκτυο από χιλιάδες σχετικά μικρά σχολεία, με χαμηλή αναλογία μαθητών/εκπαιδευτικών.

- Οι εκπαιδευτικοί διδάσκουν σημαντικά λιγότερες ώρες ετησίως από όλες σχεδόν τις άλλες χώρες στην Ευρώπη.

- Η δομή του κόστους του συστήματος είναι μη βιώσιμη και μη αποδοτική και είναι συμφορής μιας παρωχημένης αναποτελεσματικής κεντρικής εκπαιδευτικής δομής.

- Συγκεντρωτικά σχεδιασμένο εκπαιδευτικό σύστημα. Οι άλλες χώρες έχουν προχωρήσει στην αποκέντρωση των εκπαιδευτικών συστημάτων, την αύξηση της ευελιξίας και της ανταπόκρισης των σχολείων και των τριτοβάθμιων ιδρυμάτων απέναντι στις ανάγκες των φοιτητών.

- Δεν υπάρχει εξωτερική αξιολόγηση της μάθησης ή εξωτερική αξιολόγηση σχολικών μονάδων και της διδασκαλίας. Δεν υπάρχουν αξιόπιστοι δείκτες που να παρέχουν πληροφορίες σχετικά με την ποιότητα και την αποτελεσματικότητα του συστήματος.

- Οι σχολικοί διευθυντές έχουν την πιο περιορισμένη αρμοδιότητα συγκριτικά με άλλες χώρες σε σχέση με τη διαχείριση των ανθρωπίνων πόρων.

- Μικρότερο ποσοστό φοιτητών που εισάγονται στην τριτοβάθμια εκπαίδευση ολοκληρώνει τις προπτυχιακές σπουδές εντός του προβλεπόμενου χρόνου φοίτησης.

- Ο αριθμός Τμημάτων-Ιδρυμάτων, ιδιαίτερα στα ΤΕΙ, έχει πολλαπλασιαστεί, οδηγώντας σε υψηλά επίπεδα αλληλοεπικάλυψης σε ορισμένους τομείς και τμήματα με ελάχιστους ή καθόλου

φοιτητές.

- Περιορισμένη παράδοση στήριξης σε ιδιωτικούς φορείς για εξυπηρέτηση δημοσίων σκοπών (π.χ. συνταγματική απαγόρευση των ιδιωτικών πανεπιστημίων).

- Ισχυρά εργατικά σωματεία. Συχνές απεργίες, διαδηλώσεις εναντίον διαφαινόμενων απειλών για τα εργασιακά δικαιώματα.

- Ενεργός πολιτική συμμετοχή, που αντικατοπτρίζεται με εκτεταμένη συμμετοχή σε πολιτικές παρατάξεις και ηχηρές διαδηλώσεις.

- Υψηλός ατομικός και οικογενειακός βαθμός αφοσίωσης στην εκπαίδευση. Σημαντικές επενδύσεις της οικογένειας εκτός των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων (σ.σ. π.χ. για τα φροντιστήρια).

- Συνταγματική επιταγή για δωρεάν εκπαίδευση.

- Υψηλό ποσοστό εργασίας στο δημόσιο τομέα με ισχυρότερα προνόμια και εργασιακή ασφάλεια από ό,τι συνηθίζεται στον ιδιωτικό τομέα.

- Οι πανεπιστημιακές εγκαταστάσεις δεν είναι ασφαλείς (σ.σ. φωτογραφίζεται η κατάργηση του πανεπιστημιακού ασύλου, που στη συνέχεια επέβαλε ο νόμος Διαμαντοπούλου, στον οποίο παρμέναν προσηλωμένοι και οι συριζαίοι, παρά την ψευδεπίγραφη αναφορά στο πανεπιστημιακό άσυλο).

- Η πολιτικοποίηση των πανεπιστημίων και συγκεκριμένα η πολιτικοποίηση των φοιτητών είναι «πέρα από τα λογικά όρια». Αυτό συνεισφέρει στην υποβάθμιση της ανώτατης εκπαίδευσης.

Στα θετικά η έκθεση του ΟΟΣΑ πιστώνει το νόμο Διαμαντοπούλου για το «Νέο Σχολείο», την ύπαρξη μέντορα για τους νεοδιοριστούς, τη δημιουργία της Αρχής Διασφάλισης Ποιότητας για την Ανώτατη Εκπαίδευση, την ψήφιση του νόμου-πλαίσιο της Γιαννάκου, το προσχέδιο νόμου της Διαμαντοπούλου για το νέο νόμο-πλαίσιο για τα πανεπιστήμια (σ.σ. η έκθεση είναι του 2011), το «σχέδιο Αθηνά» δραστησικής συρρίκνωσης της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, τη μείωση του αριθμού εισακτέων, το νόμο για τη διά βίου μάθηση και το νόμο για το Πλαίσιο Εθνικών Προσόντων.

Προτεινόμενες δράσεις

- Να αυξηθεί ο φόρτος εργασίας των εκπαιδευτικών. Αύξηση διδακτικών υποχρεώσεων με 4-5 ώρες την εβδομάδα. Οι αλλαγές να εστιάζουν στην αύξηση του φόρτου εργασίας των πιο έμπειρων και καλύτερα προετοιμασμένων εκπαιδευτικών (π.χ. στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση, ο έχων 0-10 χρόνια υπηρεσίας να υποστεί αύξηση στο διδακτικό του ωράριο 1 ώρα, δηλαδή από 24 ώρες να διδάσκει 25 ώρες, ενώ ο έχων από 20 χρόνια και πάνω αντί τις 21 ώρες που διδάσκει τώρα να διδάσκει 25 ώρες. Κάτι αντίστοιχο προβλέπεται και για τη δευτεροβάθμια).

- Προσλήψεις εκπαιδευτικών με διευρυμένες διαδικασίες επιλογής (συνεντεύξεις, προετοιμασία σχεδίων μαθημάτων, επίδειξη προσόντων διδασκαλίας). Ουσιαστικότερος ρόλος στα σχολεία για την επιλογή των εκπαιδευτικών. Αυξημένος ρόλος διευθυντών επ' αυτού.

- Κάθε βαθμίδα του εκπαιδευτικού συστήματος να αναλάβει ευθύνη για την αποδοτική χρήση των πόρων της. Αποτελεσματική αξιοποίηση των δια-

Μνημόνιο-3

θέσιμων πόρων.

- Ενδυνάμωση σχολικής ηγεσίας. Ρόλος αξιολογητή στο διευθυντή.

- Διευκόλυνση των εκπαιδευτικών και του σχολείου να χαράζει στρατηγική και αλλαγές στο πρόγραμμα μαθημάτων και τη διδακτική πρακτική.

- Περισσότερη ανάμειξη των γονέων στα σχολεία.

- Οι νέοι εκπαιδευτικοί, με προϋπηρεσία 1-2 έτη να βρίσκονται υπό εντατική επιτήρηση. Απαιτείται η παρουσία μέντορα και διαρκής θεωρητική επιμόρφωση.

- Η εξέλιξη των εκπαιδευτικών να συνδέεται με τους ευρύτερους στόχους εξέλιξης του σχολείου και με την αξιολόγηση.

- Να γίνεται ανανέωση πιστοποιητικών διδασκαλίας (σ.σ. τορπιλίζεται η μονιμότητα).

- Οι εκπαιδευτικοί να έχουν τη δυνατότητα και τη στήριξη να βελτιωθούν. Αν δεν το κάνουν ενδέχεται να τοποθετηθούν είτε σε άλλες θέσεις είτε εκτός εκπαιδευτικού συστήματος.

- Οι αξιολογήσεις να έχουν «ουσιώδεις συνέπειες» για τους αξιολογούμενους για να αντιμετωπίζεται η αξιολόγηση με «σοβαρότητα».

- Αυτοαξιολόγηση σχολικών μονάδων. Τακτική εξωτερική αξιολόγηση ανά τετραετία (σ.σ. οι ράμπο της εκπαίδευσης).

- Να σχεδιαστεί ένα εθνικό σύστημα αξιολόγησης του μαθητή, κατάλληλο να χρησιμοποιηθεί σε πολλά επίπεδα. Να αξιολογούνται τα μαθησιακά αποτελέσματα. Να υπάρχει εξωτερική αξιολόγηση, δηλαδή τυποποιημένες εξετάσεις που σχεδιάζονται και βαθμολογούνται εκτός των σχολικών μονάδων. Συνδυασμός αξιολόγησης από εκπαιδευτικό και εξωτερική αξιολόγηση. Δημιουργία κεντρικής Τράπεζας θεμάτων, που μπορούν να χρησιμοποιούν οι εκπαιδευτικοί, που να συνδέεται με συγκεκριμένα μαθησιακά αποτελέσματα συγκρίσιμα σε βάθος χρόνου.

- Αποκέντρωση διαχείρισης ανθρωπίνων πόρων, προϋπολογισμού και επενδύσεων.

Για την τριτοβάθμια προτείνονται:

- Αποκέντρωση αρμοδιοτήτων από το υπουργείο Παιδείας στα σώματα διοίκησης των ιδρυμάτων.

- Συμβούλια διοίκησης από εξωτερικά μέλη, με συμμετοχή εκπροσώπων των φοιτητών και του διδακτικού προσωπικού. Βασική ευθύνη του Συμβουλίου να είναι ο διορισμός του πρύτανη.

- Προγραμματικές συμ-

φωνίες των ιδρυμάτων με το κράτος. Αποτίμηση κόστους υπηρεσιών. Τα ιδρύματα να διαθέτουν ευελιξία μέχρι του βαθμού διαμόρφωσης των πακέτων αποδοχών του προσωπικού.

Στις «καλές πρακτικές» αναφέρονται πλείστα όσα αντιδραστικά μέτρα είτε πάρθηκαν από τις προηγούμενες ελληνικές κυβερνήσεις είτε πρέπει να παρθούν και τα οποία υποσκάπτουν το μέλλον του δημόσιου πανεπιστημίου. Θα μπορούσαμε να αναφέρουμε δεκάδες τέτοια μέτρα που σημειώνονται. Ενδεικτικά παραθέτουμε τα παρακάτω:

- Αντικατάσταση του υφιστάμενου συστήματος δωρεάν συγγραμμάτων για τους φοιτητές με κουπόνι συγγραμμάτων για κάθε φοιτητή για κάθε έτος αξίας αισθητά μικρότερης από το κόστος των βιβλίων που θα χρειαζόταν.

- Εναρξη διαλόγου με τις ενώσεις φοιτητών και άλλους ενδιαφερόμενους φορείς αναφορικά με μακροπρόθεσμες εναλλακτικές επιμερισμού κόστους (βλ. Πλαίσιο II.9). Διεύρυνση της διαθεσιμότητας των φοιτητικών δανείων, όπως προτείνεται στο νέο νόμο πλαίσιο, ώστε να βοηθηθούν οι φοιτητές και οι οικογένειες που δεν διαθέτουν τα μέσα να χρηματοδοτήσουν το κόστος της ανώτατης εκπαίδευσης (κατοικία, εκπαιδευτικά υλικά που δεν παρέχονται δωρεάν, κ.λπ.).

- Καθιέρωση βασικών κριτηρίων σχετικά με την παρακολούθηση πανεπιστημιακών μαθημάτων και την ικανοποιητική ακαδημαϊκή πρόοδο. Για παράδειγμα, να είναι προαπαιτούμενο οι φοιτητές να παρουσιάζουν ένα συνεπές πρότυπο συμπεριφοράς ως προς την παρακολούθηση μαθημάτων και τη συμμετοχή τους σε εξετάσεις και να σημειώνουν ικανοποιητική ακαδημαϊκή πρόοδο κατά την ακαδημαϊκή τους πορεία, ώστε να προκρίνονται για το πρώτο πτυχίο. Διακοπή όλων των φοιτητικών προνομίων σε κάθε φοιτητή που αδυνατεί να διατηρήσει ένα συγκεκριμένο ελάχιστο επίπεδο παρακολούθησης. Καθιέρωση νέων κανόνων για τις μετεγγραφές.

- Μείωση των εισακτέων στην ανώτατη εκπαίδευση σε ποσοστά παρόμοια με τον μέσο όρο των χωρών της ΕΕ και σαφέστερη διαφοροποίηση στις προϋποθέσεις εισαγωγής μεταξύ πανεπιστημίων και ΤΕΙ. Αύξηση του ποσοστού των εισακτέων στα ΤΕΙ σε σχέση με τα πανεπιστήμια. Εξέταση ενδεχόμενων περαιτέρω μειώσεων για το 2011-12, με επακόλουθο περαιτέρω κλείσιμο μικρών τμημάτων.

Ξανά για το σκάνδαλο Στέγγου

Στις 16 Αυγούστου, με δημοσίευσή μας στην ηλεκτρονική έκδοση της «Κόντρας», αποκαλύψαμε τη σκανδαλώδη απόφαση του ΣΥΠΟΘΑ (Συμβούλιο Πολεοδομικών Θεμάτων και Αμφισβητήσεων) Χαλκιδικής, με πρόεδρο τον Ι. Λανταβό, να νομιμοποιήσει την οικοδομική άδεια 199/2010 της εταιρίας Πόρτο Καρράς ΑΕ του Κ. Στέγγου, που αφορά την κατασκευή 586 πολυτελών βιλών σε δάσος 17.630 στρεμμάτων στο Νέο Μαρμαρά Χαλκιδικής. Επανερχόμαστε στο τεράστιο αυτό θέμα, γιατί βρήκαμε την κατάπτυστη απόφαση του ΣΥΠΟΘΑ Χαλκιδικής.

Στο αρχικό δημοσίευσή μας αναφέραμε ότι ο Ι. Λανταβός, ως πρόεδρος του ΣΥΠΟΘΑ, αγνόησε την παραπομπή των Θεοχαρίδη (υπάλληλος Πολεοδομίας Πολυγύρου, συνταξιούχος πλέον) και Βασιλάκη (πρώην διευθύνων σύμβουλος της Πόρτο Καρράς) στο Τριμελές Εφετείο Κακουρημάτων Θεσσαλονίκης στις 11 Απρίλη του 2016. Πρέπει να συμπληρώσουμε, ότι είναι **πάγια πρακτική όλων των δημόσιων υπηρεσιών** και των οργάνων τους να απέχουν από τη λήψη αποφάσεων και από γνωμοδοτήσεις για ζητήματα που βρίσκονται υπό δικαστική διερεύνηση, όπως συμβαίνει εν προκειμένω με την παραπομπή για κακούργημα των δύο υπεύθυνων για την έκδοση της παράνομης οικοδομικής άδειας 199/2010. Μάλιστα, αν κάποιος ζητήσει στοιχεία από υποθέσεις που βρίσκονται υπό δικαστική διερεύνηση, ιδιαίτερα όταν αυτές καταλήγουν

σε παραπομπή, οι υπηρεσίες απαντούν ότι δεν μπορούν να δώσουν το παραμικρό στοιχείο μέχρι να ολοκληρωθεί η δικαστική διαδικασία. Η μόνη παρέμβαση που μπορούν να κάνουν οι υπηρεσίες που επελήφθησαν των εξεταζόμενων ζητημάτων είναι στελέχη τους να καταθέσουν ως μάρτυρες κατά τη δικαστική έρευνα.

Το ΣΥΠΟΘΑ Χαλκιδικής, όμως, αγνόησε προκλητικά αυτή την πάγια πρακτική και με δόλο έσπευσε να αποφασίσει για μια ένσταση που είχε υποβληθεί στις 28 Μάη του 2013 από την Πόρτο Καρράς ΑΕ κατά της απόφασης της Πολεοδομίας Πολυγύρου, με την οποία αναστελλόταν η οικοδομική άδεια 199/2010, με την οποία, όπως επανειλημμένα έχουμε αναφέρει, επιδιώκεται η κατασκευή 586 πολυτελών βιλών σε δάσος 17.630 στρεμμάτων! Αποφάσισαν να εξετάσουν την ένσταση λίγο πριν την εκδίκαση της υπόθεσης στο Τριμελές Εφετείο Κακουρημάτων και ενώ είχαν περάσει 26 μήνες και 6 μέρες από την υποβολή της, ενώ στον νόμο 4030/2011 προβλέπεται ως χρόνος εξέτασης των ενστάσεων το δίμηνο. Και, βέβαια, αποφάσισαν ότι η οικοδομική άδεια είναι νόμιμη!

Ο πρόεδρος του ΣΥΠΟΘΑ Ι. Λανταβός ήταν, προφανώς, ο εμπνευστής αυτής της κατάπτυστης απόφασης, με την οποία θέλησε να πετύχει δύο στόχους. Πρώτο, να νομιμοποιήσει την άδεια, προκειμένου ο Κ. Στέγγος είτε να χτίσει ο ίδιος τις 586 πολυτελείς βίλες στο δάσος, είτε να μοσχοπουλήσει την άδεια και την έκτα-

ση σε τρίτους και να βγάλει τεράστια κέρδη. Δεύτερο, να πάνε οι κατηγορούμενοι Θεοχαρίδης και Βασιλάκης (ιδιαίτερα ο δεύτερος) στο Τριμελές Εφετείο Κακουρημάτων με την οικοδομική άδεια νομιμοποιημένη και έτσι να πετύχουν την αθώωσή τους.

Στην απόφασή του το ΣΥΠΟΘΑ εξέτασε ακριβώς τα ίδια ζητήματα που εξέτασε και το Συμβούλιο Εφετών Θεσσαλονίκης για να εκδώσει το Βούλευμα 905/2014, με το οποίο διαπίστωσε τη διάπραξη κακουρημάτων και παρέπεμψε σε δίκη τον αρμόδιο υπάλληλο ως φυσικό αυτουργό και τον διευθύνοντα σύμβουλο της εταιρίας ως ηθικό αυτουργό. Το ΣΥΠΟΘΑ αποφάσισε αντίθετα απ' ό,τι το Συμβούλιο Εφετών Θεσσαλονίκης και γι' αυτό λέμε, ότι υπάρχει άμεση παρέμβαση στην εκκρεμότητα δίκη με στόχο την αθώωση των Θεοχαρίδη και Βασιλάκη.

Παραθέτουμε μερικά χαρακτηριστικά αποσπάσματα από το διατακτικό του Βουλεύματος 905/2014 του Συμβουλίου Εφετών Θεσσαλονίκης, που αφορούν ζητήματα για τα οποία το ΣΥΠΟΘΑ γνωμάτευσε εντελώς αντίθετα:

«ΠΑΡΑΠΕΜΠΕΙ στο ακροατήριο του Τριμελούς Εφετείου Α' Βαθμού (Κακουρημάτων) Θεσσαλονίκης, τους Ευάγγελο Θεοχαρίδη (και) Βασίλειο Βασιλάκη για να δικαστούν ως υπαίτιοι του ότι Α) Ο Ευάγγελος Θεοχαρίδης ως υπάλληλος του Τμήματος Ελέγχου και Έκδοσης Αδειών της Διεύθυνσης Πολεοδομίας Πολυγύρου Χαλκιδικής... υπό την ανωτέρω ιδιότητά του... βεβαίωσε ψευδώς ότι συνέτρεχαν κατά τον έλεγχο της οι νόμιμες προϋποθέσεις για την έκδοσή της... ενώ στην πραγματικότητα τα υποβληθέντα από την εταιρία και ελεγχθέντα από αυτόν στοιχεία του φακέλου της εν θέματι άδειας δεν ήταν νόμιμα. Τούτο, διότι για τρεις εκ των δέκα περιοχών πινακίδων με τα στοιχεία Τ8, Τ9 και Τ10, εντός των οποίων επρόκειτο να ανεγερθεί η μεγάλη πλειονότητα των οικίσκων, περί το 90% περίπου, ενυπήρχε, κατά σαφή παράβαση των διατάξεων του άρθρου 3 περ. 1α του Ν. 998/1979 περί προστασίας των δασών, προηγούμενη πράξη χαρακτηρισμού των εκτάσεων αυτών ως δασικών ή μη... Η κατά τα ως άνω προσκόμιση πράξεων χαρακτηρισμού για τις ως άνω εκτάσεις ήταν απαραίτητη δεδομένου ότι α) σύμφωνα με την ως άνω με αριθμό 164/2003 γνωμοδότηση του Δ' Τμήματος του ΝΣΚ... έπαυσε ο χαρακτηρισμός ως μη δασικής της έκτασης που δεν έχει αξιοποιηθεί, για τον χαρακτηρισμό της οποίας πρέπει να τηρείται η

προβλεπόμενη από τη διάταξη του άρθρου 14 του Ν. 998/1979 διαδικασία... Ιδιαίτερα δε ως προς τις εκτάσεις της περιοχής Τ9, οι οποίες είχαν εκχερσωθεί με άδεια της δασικής υπηρεσίας για μόνιμη γεωργική καλλιέργεια -κατ' άρθρο 102 του Ν. 4173/1929- διατηρούν το δασικό τους χαρακτήρα και δεν επιτρέπεται η περαιτέρω αλλαγή χρήσης τους». (Για τους ίδιους λόγους ο Β. Βασιλάκης παραπέμπεται να δικαστεί σε βαθμό κακουργήματος για ηθική αυτουργία).

Το ΣΥΠΟΘΑ Χαλκιδικής για τις περιοχές των πινακίδων Τ8, Τ9 και Τ10 γνωμάτευσε εντελώς αντίθετα, αγνοώντας αυθαίρετα τόσο τη γνωμοδότηση 164 που εξέδωσε το 2003 το ΝΣΚ όσο και τις πρόσφατες διατάξεις αντιδασικών νόμων, που στις εκχερσωθείσες εκτάσεις επιτρέπουν μόνο τη γεωργική εκμετάλλευση και όχι τη δόμηση. Το έκαναν γιατί είχαν ήδη ειλημμένη την απόφαση να νομιμοποιήσουν την άδεια 199/2010, οπότε έπρεπε να αγνοήσουν προκλητικά όλα όσα αναφέραμε παραπάνω.

Θα πρέπει να παρέμβουν άμεσα η Εισαγγελία Εφετών Θεσσαλονίκης, η γενική γραμματεία Χωροταξίας και Αστικού Περιβάλλοντος Ε. Κλαμπατσέα (είναι και πρόεδρος του Κεντρικού ΣΥΠΟΘΑ), ο αναπληρωτής γενικός γραμματέας Αποκεντρωμένης Διοίκησης Μακεδονίας Θράκης Ν. Φραγκισκάκης και οι υπουργοί Παραγωγικής Ανασυγκρότησης και Εσωτερικών, για να ακυρωθεί η κατάπτυστη αυτή απόφαση του ΣΥΠΟΘΑ Χαλκιδικής και να ασκηθεί πειθαρχική και ποινική δίωξη κατά του προέδρου του Ι. Λανταβού και των μελών του που συμμετείχαν στη συνεδρίαση στις 4 Αυγούστου.

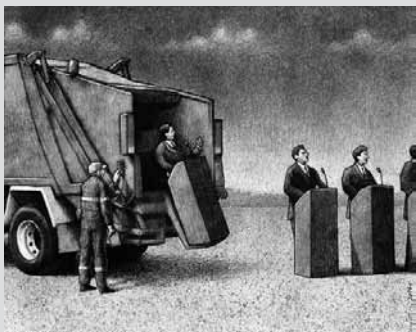
Επιτέλους, πρέπει να μπει ένα τέρμα σ' αυτό το διαρκές σκάνδαλο, που αναπτύσσεται με συνεχή επεισόδια από το 2004 (χρονιά της περιβόητης ντροπολογίας Πάχτα). Ενας ισχυρός καπιταλιστικός όμιλος θέλει να τοιμεντώνσει ένα πανέμορφο δάσος, παραβιάζοντας κάθε έννοια νομιμότητας και χρησιμοποιεί πότε την κεντρική εξουσία και πότε τοπικούς και περιφερειακούς παράγοντες. Ειδικά αυτή η τελευταία φάση του σκανδάλου πρέπει να τελειώσει **άμεσα**.

ΥΓ. Σύμφωνα με πληροφορίες μας, υπήρξε μέλος του ΣΥΠΟΘΑ που υπέγραψε την κατάπτυστη αυτή απόφαση από άγνοια για τα ισχύοντα, σε συνδυασμό με το φόβο να αντιδράσει στην πρόταση που εισήγαγε ο πρόεδρος Ι. Λανταβός. Ας βγει να πει δημόσια τα όσα λέει παρασκηνακά, αν θέλει να ελαφρύνει τη θέση του.

αντικΥΝΩΝΙΚΑ

Αλλο ένα καλοκαίρι κήκε. Οχι τόσο από τις θερμοκρασίες της ατμόσφαιρας όσο από τους Τσιπροκαμμένους, τους καμένους και καημένους που περιφέρουν μασκαρεμένες «ιδεολογίες» για να τις προσφέρουν πρόθυμα στην εξυπηρέτηση του καπιταλισμού.

«Είμαστε σαν τις μικρές τις πεταλούδες που βλέπουμε τα καλοκαίρια γύρω απ' τις λάμπες. Γυρίζουν, γυρίζουν, μέχρι που πέφτουν πάνω τους και καίγονται» (Αλκης Αλκαίος).

Η αυτού κενό-της και ρηχότης αποφάσισε προσφυγή στις κάλπες. Είμαστε όλοι πρόσφυγες. Σε μια ξένη γη, σ' ένα ρημαγμένο τοπίο, ρημαγμένοι και οι ίδιοι. Χωρίς πίστη, χωρίς διάθεση, χωρίς την παραμικρή πολιτική οργάνωση. Παρακολουθώντας τον απίστευτο θίασο να διευρύνει ως το απερίγραπτο κι ακόμη παραπέρα τα σύνορα της πολιτικής πραγματικότητας.

Η Ελενα Κουντουρά παρέδωσε το υπουργείο Πολιτισμού στην Αλ-κυστή Πρωτοψάλτη! «Τα ύστερα του κόσμου» που έλεγε και η γιαγιά της Κοκκινোসκουφίτσας... Κίνηση που εντάσσεται στο πλαίσιο του μέτρου της κοινωφελούς (κοινό-φελούς) εργασίας, των προγραμμάτων και των επιδοτούμενων προσλήψεων. Ετσι, βρήκαν δουλειά για ένα μήνα η Αλκηστη και διάφοροι άλλοι μακροχρόνια ή μη άνεργοι. Το σύστημα έχει λύσεις για όλους, πολλώ δε μάλλον για όσα καλόπαιδα δείχνουν προθυμία και καλό χαρακτήρα.

Την ίδια ώρα τα φυλλοβόλα φυλλορροούν και τα καράβια χάνουν πρώτα -όπως γίνεται πάντα- τα ποντίκια τους. Κατά κοπάδια πηδάνε στο πέλαγος ψάχνοντας για νέα καράβια. Κι είναι σίγουρο ότι τα περισσότερα θα βρουν. Μόνο για τους πρόσφυγες δεν έχει καράβια, μόνο για εκείνους φαντάζει φυσιολογική εξέλιξη το πνίξιμο...

«Τι είναι η “Κοινή Γνώμη”; Στις στήλες των εφημερίδων παρουσιάζεται σα μια οντότητα υπέρτατη, ο ανώτερος διαιτητής και διευθυντής για κάθε αντιγνώμια. Τη γράφουν με κεφαλαία αρχικά. Η “Κοινή Γνώμη” απαιτεί αυτό, η “Κοινή Γνώμη” φρονεί εκείνο. Για τις εφημερίδες είναι πηγή της δύναμης. Αυτές εκπροσωπούν την “Κοινή Γνώμη”. Οχι τη δική τους. Οχι τα συμφέροντα ή τα πάθη των ανθρώπων που γράφουν την εφημερίδα. Οχι τις υστεροβουλίες τους, τις πικρίες τους, τις συμπάθειες ή αντιπάθειές τους, και τις περισσότερες φορές το πλεωρμένο συμφέρο τους. Και οι πιο κομματικές και φαρτσιαστικές εφημερίδες τη θεά αυτή παρουσιάζουν στο κοινό και μιλάνε στ' όνομά της. Υπάρχει όμως η “Κοινή Γνώμη”; Λίγο αν εξετάσει κανείς βαθύτερα το ζήτημα, θα ιδεί πως τέτοιο πράγμα δεν υπάρχει. Πάρετε το πολιτειακό πρόβλημα. Κοινή γνώμη δεν υπάρχει. Άλλοι θέλουν τη Βασιλεία, άλλοι τη Δημοκρατία, άλλοι το Σοβιετικό Σύστημα. Πάρετε το οικονομικό πρόβλημα. Άλλοι θέλουν να φορολογιέται το κεφάλαιο, άλλοι θέλουν την έμμεση φορολογία. Άλλοι θέλουν προστατευτικό δασμολόγιο, άλλοι θέλουν ελεύθερο εμπόριο, οι ενοικιαστές θέλουν ενοικιοστάσιο, οι ιδιοκτήτες δεν το θέλουν. Άλλοι θέλουν μοιρασιά στα χτήματα χωρίς αποζημίωση, άλλοι θέλουν μεγάλα χτήματα ή μεγάλες αποζημιώσεις. Πού είναι η Κοινή Γνώμη; ... Πάρετε το εκπαιδευτικό πρόβλημα. Άλλοι θέλουν πλατεία και μακρόχρονη λαϊκή παιδεία, κοινή για όλα τα παιδιά, άλλοι πάλι θέλουν να χωρίζονται νωρίς τα παιδιά, που θα πάνε στη Μέση Παιδεία... Ίσως όμως θα μπορούσε να πει κανείς, πως η Κοινή Γνώμη είναι η γνώμη των περισσότερων. Μα πρώτα-πρώτα αν ακριβολογήσει κανείς, και η γνώμη της πλειοψηφίας δε μπορεί να ονομαστεί “κοινή”. Και έπειτα ποιος απ' αυτούς που μεταχειρίζονται το είδωλο, εξακριβώνει πρώτα την πλειοψηφία;» (Δημήτρης Γληνός).

Τι άθροισμα μάς δίνει το «συν Αθηνά και χείρα κίνει», τι υπόλοιπο η «φτωχή πλην τίμια κοπέλα», τι γινόμενο οι «επτά επί Θήβαις» και τι πηλίκιο η «μάθηση διά βίου»; Τι αίσθηση αφήνει η επίγευση μιας κολοβωμένης αριστερής φρασεολογίας στην προδοτική υπηρεσία του αδηφάγου συστήματος; Ποιος λογιστής θα μετρήσει τα κουκιά που θα συγκεντρώσει κάθε μαγαζάκι στις 20 του Σεπτεμβρη;

«Όταν για την αδυναμία μας μάς περιγελούν / δεν πρέπει πια να χάνουμε καιρό. / Πρέπει έτσι να το φροντίσουμε / που όλοι οι αδύναμοι να βαδίσουν μαζί. / Και τότε κανείς πια δεν τολμά να μας περιγελάει» (Bertolt Brecht).

Είπα «περιγελάει» και θυμήθηκα τον laugh αζάνη!

Κοκκινোসκουφίτσα

ΣΥΡΙΖΑ-ΛΑΕ

Κολιός και κολιός από το ίδιο βαρέλι

Θα ακούσε η δήλωση του Π. Λαφαζάνη ότι «η επόμενη Βουλή θα είναι γνήσια αντιμνημονιακή» για να τον κατατάξει στη χορεία των γραφικών της αστικής πολιτικής. Ενα είδος αριστερού Λεβέντη, κατά κάποιο τρόπο. Όμως ο καιρός των γραφικών Δελαπατριδιδων έχει παρέλθει (η πολιτική γραφικότητα πάει χέρι-χέρι με τις μπίζνες). Και ο Λαφαζάνης σκόπιμα ενσωματώνει στοιχεία γραφικότητας στον πολιτικό λόγο της Λαϊκής Ενότητας (ΛΑΕ), γιατί αυτά επιτρέπουν στα στελέχη του νεότευκτου πολιτικού μορφώματος να συνεχίσουν την τυχοδιωκτική αστική πολιτική που ασκούν εδώ και χρόνια.

Όλοι γνωρίζομαστε σ' αυτόν τον τόπο, όπως λένε, και ο Λαφαζάνης, ο Στρατούλης, ο Λεουτσάκος, ο Ησυχος δεν είναι χτεσινοί.

Η δήλωση του Λαφαζάνη ότι η επόμενη Βουλή θα είναι γνήσια αντιμνημονιακή, σημαίνει ότι το άθροισμα των ΣΥΡΙΖΑ, ΝΔ, Ποταμιού, ΠΑΣΟΚ και ΑΝΕΛ (αν υποθέσουμε ότι όλα αυτά τα κόμματα θα βρίσκονται στην επόμενη Βουλή) θα είναι κάτω από 50%! Και βέβαια, για να υπάρξει αντιμνημονιακή πλειοψηφία, πρώτο κόμμα θα πρέπει να είναι η ΛΑΕ! Φυσικά, αυτό ακούγεται σαν μια γραφική παπάρα. Αυτή η παπάρα, όμως, περιέχει έναν πραγματικό ιδεολογικό και πολιτικό πυρήνα, κι αυτόν τον πυρήνα θέλει να αναδείξει ο Λαφαζάνης.

Αυτός ο ιδεολογικο-πολιτικός πυρήνας θεωρεί δεδομένο ότι η ύψιστη διαδικασία αλλαγής είναι το κοινοβούλιο κι ότι ο ελληνικός λαός δε χρειάζεται να κάνει τίποτ' άλλο εκτός από το να ψηφίσει γνήσιες αντιμνημονιακές δυνάμεις, διαμορφώνοντας μια κοινοβουλευτική πλειοψηφία που θα του λύσει όλα τα προβλήματα. **Η ΛΑΕ δεν κάνει τίποτ' άλλο από το να επαναλαμβάνει όλα τα αντιδραστικά ιδεολογήματα που χρησιμοποίησε στο παρελθόν ο ΣΥΡΙΖΑ** και κατάφερε, με τη βοήθεια της πολιτικής και κοινωνικής συγκυρίας που διαμορφώθηκε μετά το 2010, να αναδειχτεί σε πρώτη πολιτική δύναμη το 2014 και το 2015. Απ' αυτή την άποψη, η ΛΑΕ προβάλλεται ως ο «γνήσιος ΣΥΡΙΖΑ», σε αντίθεση με την πλειοψηφία που πέρασε σε μνημονιακές θέσεις.

Θα περίμενε κανείς απ' αυτούς που μέχρι προχθές δήλωναν ότι «ο ΣΥΡΙΖΑ δεν πρόκειται να ψηφίσει Μνημόνιο» και μέχρι χθες δήλωναν ότι δε θέλουν να ρίξουν τη συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου, αλλά να την επαναφέρουν στις αντιμνημονιακές ράγες, να δώσουν μια εξήγηση για το τι συνέβη κατά το πρώτο εξάμηνο της «για πρώτη φορά αριστερής» διακυβέρνησης, της οποίας μάλιστα τα ηγετικά στελέχη της ΛΑΕ υπήρξαν διακεκριμένοι υπουργοί. Το γεγονός ότι η φράζια συγκροτήθηκε σε κόμμα χωρίς να επιχειρήσει την παραμικρή αποτίμηση της μέχρι τώρα πορείας της λέει πολλά. Αποκαλύπτει συμπεριφορά ενόχου που κάτι προσπαθεί να κρύψει.

Αφού ο ΣΥΡΙΖΑ ήταν ένα γνήσιο αντιμνημονιακό κόμμα, πώς συνέβη και υπέγραψε το δωσιολογικό τρίτο Μνημόνιο, ως συνέχεια-συμπλήρωμα των δύο προηγούμενων, με την ηγετική του ομάδα να έχει την έγκριση της συντριπτικής πλειοψηφίας των στελεχών του, χωρίς αυτή η «μετάλλαξη» να προκαλεί το παραμικρό ρήγμα στις γραμμές της πλειοψηφίας; Χωρίς ιδιαίτερη δυσκολία οποιοσδήποτε μπορεί ν' απαντήσει, ότι το γεγονός πως από τον ενιαίο ΣΥΡΙΖΑ αποσκήρτησαν συγκεκριμένες οργανωμένες φράξιες (Αριστερή Πλατφόρμα, ΚΟΕ) και μετρημένα στα δάχτυλα στελέχη της πλειοψηφίας (Κων-

σταντοπούλου, Βαλαβάνη κλπ.), ενώ η πλειοψηφία παρέμεινε συμπαγής, δείχνει πως το συγκεκριμένο κόμμα δεν υπέστη καμιά αιφνιδιαστική μετάλλαξη, αλλά συνεχίζει να είναι αυτό που ήταν: ένα αστικό κόμμα εξουσίας, ταγμένο να υπηρετεί τα συμφέροντα του ελληνικού καπιταλισμού.

Η αντιμνημονιακή ρητορεία που μεταλλάχθηκε σε μνημονιακή προσαρμογή δεν υπήρξε ίδιον μόνο του ΣΥΡΙΖΑ. Ο Γιωργάκης Παπανδρέου κέρδισε πανηγυρικά τις εκλογές του 2009 με το σύνθημα «λεφτά υπάρχουν». Όταν ο Καραμανλής προανήγγειλε σκληρά δημοσιονομικά μέτρα, ο Παπανδρέου νανούριζε τους ψηφοφόρους, που του έδωσαν μια περιφανή εκλογική νίκη. Όταν το Μάη του 2010 ο Παπανδρέου υπέγραψε το πρώτο Μνημόνιο, η σκυτάλη του νανουρίσματος πέρασε στον Σαμαρά. Τα «Ζάππεια» συμπύκνωσαν την αντιμνημονιακή ρητορεία της ΝΔ, η οποία θα μεταφραζόταν σίγουρα σ' ένα υψηλό εκλογικό σκορ στις εκλογές του 2012, αν ο Σαμαράς δεν εξαναγκαζόταν από τις περιστάσεις να στηρίξει τη συγκυβέρνηση Παπαδήμου (μαζί με τον Παπανδρέου και τον Καρατζαφέρη) και να βάλει την υπογραφή του κάτω από το δεύτερο Μνημόνιο. Τότε ήταν που άρχισε να λάμπει το άστρο του ΣΥΡΙΖΑ, παρά το «αγκάθι» που άκουγε στο όνομα ΔΗΜΑΡ, ενώ στα δεξιά της ΝΔ έμελλε να γίνει αρχηγός κόμματος ακόμη και ο Καμμένος (και να φουσκώσει η νεοναζιστική συμμορία). Η σκυτάλη της αντιμνημονιακής ρητορείας άλλαξε χέρια και σε δύσμοιρα χρόνια ο ΣΥΡΙΖΑ σχημάτιζε κυβέρνηση παρέα με τον Καμμένο, για να υπογράψει μέσα σε μισό χρόνο το τρίτο Μνημόνιο και ο Τσίπρας να παραδώσει την αντιμνημονιακή σκυτάλη στον έως τότε κομματικό του σύντροφο Λαφαζάνη.

Τι δείχνει η πολιτική ιστορία των τελευταίων έξι χρόνων; Μια θαυμαστή συνέπεια στη χρήση της αντινεοφιλελεύθερης-αντιμνημονιακής ρητορείας όταν τα αστικά κόμματα βρίσκονται στην αντιπολίτευση, και μια ακόμη πιο θαυμαστή κωλοτούμπα και προσαρμογή στις μνημονιακές απαιτήσεις μόλις αναλάβουν και διαχειριστούν την κυβερνητική εξουσία. Εμείς δεν είμαστε το ίδιο, εμείς είμαστε αριστεροί, θα απαντήσουν ο Λαφαζάνης και η παρέα του. Αυτό, όμως, υπήρξε ένα από τα βασικότερα πολιτικά σλόγκαν και των Τσιπραίων (παρέα με τους Λαφαζανικούς), μέχρι να κερδίσουν τις εκλογές και ν' αναλάβουν τη διαχείριση της κυβερνητικής λειτουργίας. Εμείς δεν είμαστε σαν αυτούς, εμάς δεν μας κρατάνε με Χριστοφοράκους και λίστες Λαγκάρντ, έλεγε φουσκώνοντας σαν παγώνι ο Τσίπρας. Κι όταν έγινε πρωθυπουργός... έκανε τα ίδια, τηρώντας πιστά την αστική παράδοση.

Αυτός είναι ο λόγος που τα στελέχη της ΛΑΕ δε δοκιμάζουν να δώσουν μια στοιχειωδώς πειστική εξήγηση γι' αυτό που ονομάζουν «μνημονιακή μετάλλαξη» του ΣΥΡΙΖΑ. Γιατί **στην πραγματικότητα δεν πρόκειται για μετάλλαξη, αλλά για φυσιολογική προσαρμογή, που κάθε αστικό κόμμα είναι αναγκασμένο να κάνει, μόλις βρεθεί από την άνεση της αντιπολίτευσης στα στριμώκωλα της κυβέρνησης. Και σ' αυτό, ο Λαφαζάνης και η παρέα του έχουν τις ίδιες ακριβώς ευθύνες με τον Τσίπρα και τους λοιπούς.** Τους ταιριάζει το γνωστό απόφθεγμα του Μπρεχτ: τι οφείλει να κρατάς τα νύχια των χεριών σου καθαρά, όταν είσαι βουτηγμένος ως το λαιμό μέσα στα σκατά;

Εμείς δικαιούμαστε να το λέμε αυτό, γιατί ποτέ δεν φάγαμε την παπάρα του

ΣΥΡΙΖΑ. Ποτέ δεν τον αντιμετωπίσαμε διαφορετικά από τα υπόλοιπα αστικά κόμματα. Είχαμε προδιαγράψει αυτό που συνέβη, πριν ακόμη από τις εκλογές. Και εξακολουθήσαμε να προειδοποιούμε συνεχώς και κατά το εξάμηνο της υποτιθέμενης σκληρής διαπραγματεύσεως. **Κάθε αστικό κόμμα που καλείται να διαχειριστεί την κυβερνητική εξουσία είναι υποχρεωμένο να υπηρετήσει τα συμφέροντα του ελληνικού καπιταλισμού.** Και τα συμφέροντα του ελληνικού καπιταλισμού δεν μπορούν να υπάρξουν έξω από την ΕΕ, έξω από την ιμπεριαλιστική εξάρτηση, έξω απ' όλα όσα περιγράφουν τη θέση ενός εξαρτημένου, μέσης ανάπτυξης καπιταλισμού στον παγκόσμιο καπιταλιστικό καταμερισμό της εργασίας.

Ο Λαφαζάνης και η παρέα του ποτέ δεν πρόκειται να κάνουν αυτή τη συζήτηση. Οχι μόνο γιατί θα καταδείκνυε και τις δικές τους ευθύνες στην εξαπάτηση του ελληνικού λαού από τον ΣΥΡΙΖΑ (ζήτημα κάθε άλλο παρά αμελητέο), αλλά γιατί θα ξεσκέπαζε την πολιτική τους φύση, όπως αυτή αποκαλύπτεται από τη βασική προγραμματική τους κατεύθυνση, η οποία προβάλλει μόλις κανείς ξύσει λίγο την αντιμνημονιακή τους ρητορεία.

Δείτε τι συμβαίνει με την «επιστροφή στη δραχμή», που ήταν το βασικό σλόγκαν των Λαφαζανικών όταν ο Τσίπρας έκλεισε τη συμφωνία με τους ιμπεριαλιστές δανειστές. Μόλις διαπίστωσαν ότι αυτό το σλόγκαν δεν «πουλάει» και τόσο εκλογικά, αποφάσισαν να το βάλουν στο ράφι οργανώνοντας τη... συντεταγμένη απόσυρσή του. Τώρα, σύμφωνα με τις πρώτες δηλώσεις μετά τη συγκρότηση της ΛΑΕ, η **«συντεταγμένη»** έξοδος από την Ευρωζώνη είναι μια επιλογή που θα χρησιμοποιηθεί **«εφόσον χρειαστεί»**, προκειμένου η ΛΑΕ να εφαρμόσει το πρόγραμμά της. Αρχισαν ήδη να το «γλυκαίνουν», αυτοί που μέχρι χθες υποστήριζαν ότι όλα τα δεινά οφείλονται στο κοινό νόμισμα και αρκεί η επιστροφή σ' ένα εθνικό νόμισμα για ν' αρχίσει η απεμπλοκή από τα Μνημόνια. Τώρα, η επιστροφή στο εθνικό νόμισμα δεν είναι η πρώτη προτεραιότητα, αλλά μια επιλογή, που μπορεί και να μην χρειαστεί να γίνει.

Και μόνο αυτή η κωλοτούμπα, μέσα σε λιγότερο από ένα μήνα, αρκεί για να περιγράψει τον πολιτικό τυχοδιωκτισμό αυτού του μορφώματος, που επιστρέφει απλώς στην εποχή που ο επίσημος ΣΥΡΙΖΑ (διά στόματος Τσίπρα, μάλιστα) διακήρυσσε ότι «το νόμισμα δεν είναι φετίχ». Για την ίδια την επιστροφή σε κάποιο εθνικό νόμισμα έχουμε γράψει αναλυτικά σε προηγούμενα φύλλα ότι θα ήταν για τον ελληνικό λαό εξίσου καταστροφική με τα Μνημόνια.

Πρέπει, όμως, να σημειώσουμε κάτι άλλο σε σχέση με την «προγραμματική» πρόταση της ΛΑΕ: πιθανή έξοδος από την Ευρωζώνη (συντεταγμένη, μάλιστα, όπως την εισήγηθηκε και ο Σόιμπλε), αλλά οπωσδήποτε παραμονή στην ΕΕ! Τι σημαίνει αυτό; Πλήρης αποδοχή του μνημονιακού πλαισίου, το οποίο έχει περάσει αυτούσιο σε αποφάσεις του Συμβουλίου της ΕΕ, στο πλαίσιο της «διαδικασίας υπερβολικού ελλείμματος», καθεστώς υπό το οποίο βρίσκεται η Ελλάδα από το 2010.

Αυτό σημαίνει ότι **η Ελλάδα είναι υποχρεωμένη όχι μόνο να κινείται εντός των δεικτών που καθορίζουν οι συνθήκες, όπως κάθε χώρα μέλος της ΕΕ, αλλά**

επιπλέον είναι υποχρεωμένη να εφαρμόσει τα μέτρα των Μνημονίων, επί ποινή αποκλεισμού της από τα κονδύλια των περιφερειακών ταμείων και της ΚΑΠ. Ο Λαφαζάνης και η παρέα του τα ξέρουν πολύ καλά αυτά, όπως τα ήξερε και ο «όλος» ΣΥΡΙΖΑ όταν παραμύθιαζε τον ελληνικό λαό με την αντιμνημονιακή ρητορεία του. Γι' αυτό λέμε πως, αν ποτέ η ΛΑΕ ερχόταν στην εξουσία, δε θα έκανε τίποτα διαφορετικό απ' αυτό που έκανε ο ΣΥΡΙΖΑ, στον οποίο άλλωστε συμμετείχε.

Δεν «ανέβλεψαν» ξαφνικά και δεν είδαν «το φως το αληθινόν» ο Λαφαζάνης, ο Στρατούλης και οι υπόλοιποι. Συνειδητοποίησαν πως για τον ΣΥΡΙΖΑ άρχισε η αντίστροφη μέτρηση (όπως είχε αρχίσει στο πρόσφατο παρελθόν για όλα τα υπόλοιπα μνημονιακά κόμματα) και έσπευσαν να στήσουν ένα δικό τους πολιτικό μαγαζί, χωρίς να βαρύνονται οι ίδιοι με την υπογραφή του Μνημόνιου-3, και με τη φιλοδοξία ν' αποτελέσουν μια αντιπολιτευόμενη εφεδρεία του συστήματος. Όταν ο Τσίπρας θα πέφτει, εμείς θ' ανεβαίνουμε, και ποιος ξέρει, μπορεί κάποια στιγμή και να κυβερνήσουμε, όταν το σύστημα μας χρειαστεί. Αυτό είναι το μη ομολογούμενο δόγμα που κατευθύνει τα βήματα των στελεχών της ΛΑΕ.

Όταν ο Τσίπρας τους προκαλεί να του πουν ποια είναι η εναλλακτική λύση που πρότειναν, απαντούν με τις συνήθειες αερολογίες. Όταν τους προκαλεί να του πουν από πού θα δανειζόταν το ελληνικό κράτος, όταν ο ίδιος χτύπησε όλες τις πόρτες και τις βρήκε κλειστές, όχι μόνο δεν τολμούν να τον διαψεύσουν, αλλά κάνουν μόκο. Το μόνο που κάνουν είναι να σκευολάρουν ξεστσίπωτα με το θυμικό ενός τμήματος της κομματικής βάσης του ΣΥΡΙΖΑ, επαναλαμβάνοντας την παλιά συριζαϊκή αερολογία: «η ακύρωση των μνημονίων για να μπορέσει η χώρα να βγει από την κρίση, η διαγραφή του μεγαλύτερου μέρους του χρέους, η εθνικοποίηση των τραπεζών για να παίξουν αναπτυξιακό ρόλο, η παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας, οι δημόσιες επενδύσεις, η ρευστότητα και η εγκαθίδρυση μιας νέας σχέσης δημόσιου και ιδιωτικού τομέα» είναι οι βασικοί προγραμματικοί άξονες της ΛΑΕ, όπως τους παρουσίασε ο Λαφαζάνης στην πρώτη συνέντευξη Τύπου που έδωσε. Σα ν' ακούς τον Τσίπρα πριν γίνει πρωθυπουργός, όσο ήταν αρχηγός της αξιωματικής αντιπολίτευσης.

Και πώς θα γίνουν όλ' αυτά τα θαυμαστά, εντός της ιμπεριαλιστικής ΕΕ και με τις καπιταλιστικές σχέσεις παραγωγής κυρίαρχες; Δεν είναι τυχαίο ότι από το λόγο των στελεχών της ΛΑΕ απουσιάζει κάθε αντικαπιταλιστική αιχμή. Μπορεί να προσθέσουν μερικές αντικαπιταλιστικές πινελιές, προκειμένου να διευκολύνουν την ένταξη και κάποιων ομάδων και ατόμων της λεγόμενης εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς, όμως ο ιδεολογικός και πολιτικός λόγος αυτών των πρώτων ημερών, εκφερόμενος με την κεκτημένη της θητείας όλων αυτών των στελεχών στα ηγετικά κλιμάκια του ΣΥΡΙΖΑ και της κυβέρνησής του, είναι άκρως αποκαλυπτικός και δηλωτικός του ταξικού χαρακτήρα αυτού του μορφώματος.

Ποια παραγωγική ανασυγκρότηση προσπάθησε να εφαρμόσει ο Λαφαζάνης στους έξι μήνες που ήταν υπεργουvernός με αρμοδιότητες την ενέργεια, το περιβάλλον, την αγροτική πολιτική; Ούτε την απόφαση για το σταμάτημα των εργασιών στις Σκουριές δεν τόλμησε να υπογράψει, μολονότι την είχε έτοιμη. Ετσι, του πήρε τη μπουκιά από το στόμα ο Σκουρλέτης, ενώ ο Τσίπρας του πετάει τη μπηχτή ότι

δεν είχε την πολιτική βούληση να το κάνει.

Τι τον εμπόδισε να πετάξει την εταιρία του Μελισσανίδη από το ΥΠΕΚΑ, εφαρμόζοντας απλώς τη νομιμότητα; Μήπως τον εμπόδισε ο Διόσκουρος του Στρατούλης, που από την εποχή της συγκυβέρνησης Σαμαρά-Βενιζέλου λειτουργούσε σαν «μπροστινός» του Μελισσανίδη, κλείνοντας μυστική συμφωνία (παρέα με τον Φλαμπουράρη) με το γνωστό καπιταλιστή, την ώρα που αυτός ξαμολούσε τις ορδές του να ματοκυλήσουν τον κόσμο της Φιλαδέλφειας που αντιδρούσε στα καταστροφικά για το Άλσος σχέδιά του; Αφού ο ΣΥΡΙΖΑ αναγκάστηκε -χάρη στους αγώνες των λίγων γενναίων- να κάνει κωλοτούμπα και να αποσύρει την υποστηρίξή του στο σχέδιο Μελισσανίδη, γιατί ο Λαφαζάνης δεν υλοποίησε αυτή την απόφαση ως υπουργός; Δεν είχε καμιά υποχρέωση έναντι της τρόικας, δεν ήταν μνημονιακό ζήτημα το «γήπεδο Μελισσανίδη».

Γιατί ο Λαφαζάνης δεν έκανε δεκτή την πρόταση της συνδικαλιστικής παράταξης του ΣΥΡΙΖΑ στους δασολόγους του Δημοσίου για την άμεση κατάργηση όλων των αντιδασικών ρυθμίσεων που είχαν προωθηθεί τα τελευταία χρόνια; Το μόνο που φρόντισε ήταν να προωθήσει την ακύρωση των προβλέψεων του Νόμου 4277/2014 (Ρυθμιστικό σχέδιο Αθήνας-Αττικής) για το παράκτιο μέτωπο Κερατσινίου-Δραπετσώνας, που είναι η εκλογική του περιφέρεια. Και φεύγοντας από το υπουργείο, αφού έγγειψε πατόκορφα τον Σκουρλέτη, τον παρακάλεσε δημόσια να φροντίσει να ψηφιστεί αυτή η ρύθμιση.

Γιατί ο Λαφαζάνης δεν έκανε τίποτα για να σταματήσει το καταστροφικό σχέδιο του αναπληρωτή υπουργού Β. Αποστόλου για τους βοσκότοπους, που οδηγεί στον αποχαρακτηρισμό 50 εκατομμύρια στρέμματα δασών και δασικών εκτάσεων; Προϊστάμενος υπουργός ήταν, μπορούσε να το σταματήσει, όταν μάλιστα οι δασολόγοι σε όλη τη χώρα είχαν στραφεί δημόσια ενάντια σ' αυτό το νομοσχέδιο.

Αυτοί είναι οι άνθρωποι που θα τα βάλουν με το κεφάλαιο και τον ιμπεριαλισμό; Οι άνθρωποι που στέκονται σούζα μπροστά σ' έναν καπιταλιστή τύπου Μελισσανίδη;

Στο γενικότερο πολιτικό επίπεδο, τι έκαναν ο Λαφαζάνης και η παρέα του μετά τη συμφωνία της 20ής Φλεβάρη; Κατέγραφαν τη διαφωνία τους στα κομματικά όργανα και κατέθεταν τροπολογίες στα κείμενα των αποφάσεων της ΚΕ του ΣΥΡΙΖΑ! Ούτε που διανοήθηκαν να έρθουν σε ρήξη με την ηγεσία της συγκυβέρνησης, δε διανοήθηκαν καν να ζητήσουν έκτακτο συνέδριο του ΣΥΡΙΖΑ. Ηλπιζαν μέχρι το τέλος ότι θα μπορέσουν να σωθούν όλοι μαζί, υπογράφοντας μια κάπως πιο ήπια μνημονιακή συμφωνία που θα μπορούσαν να την «πουλήσουν» πιο εύκολα στο εκλογικό τους ακροατήριο. Τι έκαναν ο Λαφαζάνης και η παρέα του, όταν ο Τσίπρας έστειλε στους ιμπεριαλιστές δανειστές την πρόταση-Μνημόνιο στις 22 Ιούνη; Την υπερασπίζονταν ως συμβιβαστική πρόταση που ανοίγει το δρόμο σε μια αμοιβαία επωφελή συμφωνία. Τι έκαναν όταν τις παραμονές του δημοψηφίσματος ο Τσίπρας υπέβαλε στον ΕSM πρόταση για νέο δάνειο και νέο Μνημόνιο, αποδεχόμενος την πρόταση Γιούνκερ με ελάχιστες τροποποιήσεις; Δεν είπαν κουβέντα και παραμύθιαζαν τον ελληνικό λαό ότι το δημοψήφισμα θα δώσει λύση! Τι έκαναν όταν την ίδια τη βραδιά του δημοψηφίσματος ο Τσίπρας μετέτρεψε το «όχι» σε «ναι» και ανακοίνωσε ότι ζητά από τον Παυλόπουλο να συγκαλέσει την επόμενη κιόλας μέρα

σύσκεψη των πολιτικών αρχηγών, από την οποία βγήκε μια ευρύτατη «εθνική μνημονιακή συμφωνία»; Στήριξαν και πάλι τον πρωθυπουργό που «θα πάει να διαπραγματευθεί».

Πότε «κλατάρισαν» πολιτικά αυτοί οι... ούλτρα αντιμνημονιακοί; Όταν διαπίστωσαν ότι οι ιμπεριαλιστές δανειστές όχι μόνο δεν μαλάκωσαν μετά το δημοψήφισμα, αλλά αντίθετα σκλήρυναν τη στάση τους και τελικά έλιωσαν τον Τσίπρα όπως λιώνει ένα παγωτό κάτω από τις ακτίνες του καλοκαιρινού ήλιου. Μόνο τότε συνειδητοποίησαν ότι έφτασε η ώρα να αποδράσουν από τον κυβερνητικό ΣΥΡΙΖΑ, για να διασώσουν το πολιτικό τους σαρκίο. Βοήθησαν τον Τσίπρα και την υπόλοιπη ηγετική ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ να εξαπατήσουν τον ελληνικό λαό, πουλώντας του αντιμνημονιακά φούμαρα και σεληνιασμένες αγορές που χορεύουν πεντοζάλη υπό τους ήχους της λύρας και του νταουλιού, βοήθησαν τον Τσίπρα και την υπόλοιπη ηγετική ομάδα να δώσουν το εξάμηνο σόου της «σκλήρης διαπραγματεύσεως», με την ελπίδα ότι θα διασωθούν όλοι μαζί, όταν όμως είδαν ότι το σκάφος βυθίζεται και δεν υπάρχει ελπίδα σωτηρίας, αποφάσισαν να το εγκαταλείψουν, σαν τα ποντίκια.

Είναι αρκετοί αυτοί που φλερτάρουν με το νέο συριζο-μόρφωμα, πιστοί στην ιδέα της (ανύπαρκτης) «όλης» Αριστεράς με τις πολλές εκφάνσεις. Όσοι επιλέξουν την ένταξη ή τη συμπόρευση με τη ΛΑΕ απλώς θα πιστοποιήσουν με τον πιο επίσημο τρόπο το διαζυγίο τους από την επαναστατική προοπτική, το οποίο έκρυβαν επιμελώς για χρόνια, συμβιώνοντας σε φιλολογικό επίπεδο με αυτή την προοπτική και τις απαιτήσεις της. Μάλλον σε καλό του κινήματος θα βγει αυτό. Ενα ακόμη αριστερό ανάχωμα θα χτιστεί δίπλα στον Περισσό, παράλληλα όμως θα γίνει ένα καλό κοσμίσιμα για να ξεκαθαρίσει η μικροαστική ήρα από το επαναστατικό σιτάρι.

Ο βάλτος του αστικού κοινοβουλευτισμού έχει μεγάλη χωρητικότητα. Αρκετοί απ' όσους παραμυθιάζονταν με συνθήματα «μετάβασης», τα οποία τάχαμου αναιρούν τη... χιλιαστική αντίληψη για τη μελλοντική επανάσταση (αυτό δεν ήταν το δόγμα του οπορτουνισμού από την εποχή του Μπερνστάιν;), θα συνειδητοποιήσουν ότι αυτού του τύπου οι «μεταβάσεις» οδηγούν νομοτελειακά σε λύσεις αστικού κυβερνητισμού. Ο Λαφαζάνης, ο Στρατούλης, ο Ησυχος και τ' άλλα παιδιά θα τους διδάξουν τον τρόπο.

ΥΓ1: Άλλο ένα κορυφαίο δείγμα πρακτικής πολιτικής αγυρτείας του Π. Λαφαζάνη είναι το παραμύθι με το δήθεν ρωσικό αγωγό. Ο χώρος δεν επιτρέπει να θυμίσουμε αναλυτικά αυτή την υπόθεση, όμως όποιος θέλει περισσότερες πληροφορίες μπορεί να ανατρέξει σε προηγούμενα φύλλα της «Κ».

ΥΓ2: Ο δημοσιογράφος Δ. Λιάτσος, παλιός ανταποκριτής του «Ριζοσπάστη» στη Μόσχα και στη συνέχεια ειδικός στην «εκλαίκευση» της ρωσικής πολιτικής στο ελληνικό αναγνωστικό και ραδιοτηλεοπτικό κοινό, σε τι ακριβώς «συμβούλευε» τον Π. Λαφαζάνη και είχε διοριστεί «εθελοντής άμισθος Ειδικός Σύμβουλος» του; Στην απόφαση διορισμού του, που υπογράφηκε στις 19 Μάη (δηλαδή τέσσερις περίπου μήνες μετά την ορκωμοσία του Λαφαζάνη ως υπουργού), αναφέρεται ότι αυτός «θα υποστηρίζει τα διοικητικά όργανα, τις επιτροπές και τις αρμόδιες υπηρεσίες του ΥΠ.Π.Α.Π.ΕΝ. σε θέματα που άπτονται του αντικειμένου του!» Όχι τίποτ' άλλο, αλλά να μην παραμυθιάζουν τον κόσμο με αναφορές στο αριστερό ήθος...

Επικυρίαρχοι

Αν πριν από μερικά χρόνια ρωτιόταν ο εκπρόσωπος της Κομισιόν για τη σύνθεση της υπηρεσιακής κυβέρνησης που θα διεξάγαγε τις εκλογές στην Ελλάδα ή για τη σύνθεση οποιασδήποτε κυβέρνησης, θα απαντούσε διπλωματικά ότι η σύνθεση της κυβέρνησης είναι καθαρά εσωτερικό ζήτημα, που καθορίζεται από τις συνταγματικές διατάξεις της χώρας, και η Κομισιόν δεν κάνει κανένα σχόλιο. Παρασκηνιακά θα λέγονταν διάφορα, επισήμως όμως θα τηρούνταν η γραμμή της μη ανάμιξης και της αυστηρής ουδετερότητας.

Την περασμένη Δευτέρα, όμως, απαντώντας σε σχετική ερώτηση, ο εκπρόσωπος της Κομισιόν Μ. Σχοινιάς, πήρε θέση, δηλώνοντας ότι τις τοποθετήσεις στα βασικά χαρτοφυλάκια της ελληνικής υπηρεσιακής κυβέρνησης τις βλέπει «ως καλό σημάδι για την εφαρμογή του προγράμματος που συμφωνήσαμε!» Δεν παρέλειψε δε να θυμίσει ότι η πλήρης και ευρεία στήριξη του προγράμματος, καθώς και η έγκαιρη υλοποίησή του είναι αναγκαία για την επιτυχία του.

Ακόμη και οι υπάλληλοι επιπέδου Σχοινιά συμπεριφέρονται σαν αποικιοκράτες έναντι αποικίας, παρεμβαίνοντας σε θέματα για τα οποία η Κομισιόν δεν έχει καμιά αρμοδιότητα. Κατά τα άλλα, ο Τσίπρας ζητάει ψήφο για να... διαπραγματευθεί σκληρά την εφαρμογή του Μνημόνιου που ο ίδιος συμφώνησε και όλοι μαζί ψήφισαν στη Βουλή!

Ανθρωπάρια

Χρειάστηκε να περάσουν δυο μέρες και να προηγηθεί ανακοίνωση του Συλλόγου Ελλήνων Αρχαιολόγων, για να κάνει δήλωση η υπηρεσιακή υπουργός Τουρισμού Α. Πρωτοψάλτη σχετικά με το αλητικό παραλήρημα του Ψινάκη ενάντια στα μέλη του ΚΑΣ, πριν την έναρξη της συναυλίας της. «Διαφωνώ κάθετα με δηλώσεις που καταγράφονται ως προσβλητικές, διαχωρίζω την θέση μου από αυτή τη φρασεολογία που είναι αντίθετη με τον πολιτισμό μου, το ήθος μου και θίγουν την αξιοπρέπεια μου ως γυναίκα και ως Ελληνίδα», είπε η γνωστή τραγουδίστρια. «Για λόγους αποκατάστασης των πραγμάτων και αποτύπωσης της αλήθειας θέλω να διευκρινίσω ότι η δήλωση αυτή δεν έγινε ενώπιόν μου και ήδη έχω διαχωρίσει την θέση μου από νωρίς μιλώντας απευθείας με την Γενική Γραμματέα του Υπουργείου Πολιτισμού», συμπλήρωσε, θεωρώντας ότι απευθύνεται σε ηλίθιους.

Σε ανοιχτό χώρο γινόταν η συναυλία και άκουσε πολύ καλά τον Ψινάκη να παίρνει το μικρόφωνο και να μιλά για «αγάμηντες» του ΚΑΣ, που θα τους στείλει τον Σπαλιάρη. Γιατί δεν είπε τίποτα όταν βγήκε να τραγουδήσει; Εξάλλου, ο Ψινάκης τα είχε ήδη γράψει αυτά στο Instagram (έγραψε για «καμιά 15αριά ξινές οπισθοδρομικές και ανοργανικές που δεν μας άφησαν να την κάνουμε -τη συναυλία- στο χώρο που έπρεπε»).

Η «υπουργός», μολονότι ήξερε, μολονότι άκουσε, δεν αισθάνθηκε την ανάγκη να πει δυο κουβέντες όταν πήρε τη θέση της στην εξέδρα ως τραγουδίστρια. Ο Ψινάκης, βλέπετε, ήταν ο εργοδότης της, αυτός που πλήρωνε (με τα λεφτά του Δήμου, βέβαια) τη συναυλία. Αναγκάστηκε να κάνει δήλωση διαφοροποίησης μόνο όταν η στάση της στηλιτεύτηκε από τον Σύλλογο Ελλήνων Αρχαιολόγων, αλλά και αρθρογράφους του αστικού Τύπου. Βλέπετε, η κυρία Πρωτοψάλτη καλοβλέπει την πολιτική καριέρα, ως συνέχεια του δύοντος τραγουδιστικού της άστρου.

Μαγαζάτορες

Η πλειοψηφία του ΚΣ της νεολαίας ΣΥΡΙΖΑ, με επικεφαλής το γραμματέα της, την έκανε. Η νεολαία λογικά διαλύεται, αν και η σφραγίδα μάλλον θα μείνει στα χέρια των συριζαίων. Δεν υπήρξε ποτέ κάτι το ιδιαίτερα μαζικό. Η εκλογική εκτίναξη του ΣΥΡΙΖΑ δε συνοδεύτηκε από κάποια μαζικοποίηση της νεολαίας του (όπως συνέβη, άλλωστε, και με τις συνδικαλιστικές παραφυάδες του). Απόδειξη τα χαμηλά ποσοστά που εξακολούθησε να παίρνει στις φοιτητικές εκλογές. Ήταν, όμως, ένα φυτώριο εκκολλημένων παραγοντίσκων, οι οποίοι έπαιρναν τη σειρά τους στην επετηρίδα, φιλοδοξώντας ότι κάποια στιγμή θα έρθει η σειρά τους για να βουλευτούν σε βουλευτικές και αργότερα σε υπουργικές έδρες. Κάποιοι βολεύτηκαν το εφτάμηνο της κυβερνητικής θητείας του ΣΥΡΙΖΑ σε υπουργικά γραφεία, χτίζοντας την καριέρα τους.

Πολιτικά, η πλειοψηφία του ΚΣ της νεολαίας ελεγχόταν από το μηχανισμό του Κορωνάκη και στελέχη που συμμετείχαν στην ομάδα των «53+» και στην προεδρική πλειοψηφία. Προφανώς, δεν μπορούσαν όλοι να σηκώσουν τη μνημονιακή μετάλλαξη του ΣΥΡΙΖΑ. Άλλοι σκέφτηκαν το μέλλον που έχουν μπροστά τους. Όταν αυτοί θα είναι ώριμοι για το «άλμα καριέρας», ο Τσίπρας μπορεί ήδη να στέκεται δίπλα στον... Γιωργάκη Παπανδρέου. Γι' αυτό και την έκαναν, με τη φιλοδοξία να στήσουν ένα μαγαζάκι και να διεκδικήσουν μια καινούργια θέση κάτω από τον κοινοβουλευτικό ήλιο. Κρίνοντας από τις κινήσεις που ήδη έκαναν τα λίγα στελέχη των «53+» που αποχώρησαν από τον ΣΥΡΙΖΑ, βλέπουμε και τους νεολαίους να προσχωρούν στο μέτωπο της ΛΑΕ.

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Να δούμε τη φάκα και όχι το τυρί

Κ

Μια συζήτηση που πρέπει ν' ανοίξει

Οι οργανωμένοι οπαδοί του Ατρόμητου είναι γνωστοί και για τις πολιτικές παρεμβάσεις τους. Στο πρόσφατο παιχνίδι της ομάδας τους με τη Φενέρμαχτσε, με ανακοίνωσή τους ξεκαθάρισαν ότι δε θα επιτρέψουν σε κανέναν να χρησιμοποιήσει την ομάδα τους για να προβάλλει εθνικιστικά και ρατσιστικά συνθήματα, ενώ στην εξέδρα τους είχαν σηκώσει ένα πανό που έγραφε: «ούτε έθνη, ούτε σύνορα».

Η στήλη έχει αρκετές φορές σχολιάσει παρόμοιες ενέργειες, τόσο των Fentagin όσο και των οργανωμένων οπαδών άλλων ομάδων, τονίζοντας ότι η πολιτική δράση στις εξέδρες των γηπέδων, στις οποίες συγχάζουν χιλιάδες νεολαίοι που προέρχονται από την εργατική τάξη, είναι σημαντική και προσφέρει το λιθαράκι της στο γενικότερο αντιφασιστικό και αντικαπιταλιστικό αγώνα. Αυτό όμως σε καμιά περίπτωση δεν σημαίνει ότι όλα είναι ιδανικά στις εξέδρες των γηπέδων.

Εδώ και χρόνια είναι φανερό η αλλοίωση της υπόστασης του ποδοσφαίρου, το οποίο από το πιο λαϊκό άθλημα μετατρέπεται σε κερδοφόρο καπιταλιστική μπίζνα. Ο ανταγωνισμός εντός του αγωνιστικού χώρου απαιτεί από τις διοικήσεις την «επένδυση» μεγάλων ποσών για να εντάξουν στο δυναμικό της ομάδας τους κατάλληλους παίκτες που θα εξασφαλίσουν επιτυχίες και τίτλους. Στη συνέχεια, τα μεγάλα ποσά, που δεν μπορούν να τα εξασφαλίσουν οι οπαδοί της ομάδας, προϋποθέτουν την ύπαρξη ενός ισχυρού καπιταλιστή που θα «επενδύσει» στην ομάδα.

Στις περισσότερες των περιπτώσεων, οι οργανωμένοι οπαδοί ανέχονται (στην καλύτερη περίπτωση) την ύπαρξη των καπιταλιστών, γιατί σε διαφορετική περίπτωση η ομάδα τους δε θα μπορούσε να πετύχει τους στόχους της. Με την ανοχή τους αυτή, όμως, αναίρουν σε σημαντικό βαθμό την πολιτική τους δράση και συμμετέχουν στη διαδικασία αλλοίωσης της υπόστασης του ποδοσφαίρου.

Υπάρχει τρόπος αντιμετώπισης αυτής της αντίφασης; Ας είναι το ερώτημα αφορμή για προβληματισμό και ερέθισμα για μια συζήτηση που πρέπει ν' ανοίξει...

Είναι σπάνια περίπτωση, είδηση που αφορά ποδοσφαιρική ομάδα τοπικής κατηγορίας να τύχει ευρείας διάδοσης στον Τύπο και να απασχολήσει ακόμα και εφημερίδες όπως ΤΑ ΝΕΑ. Αναφερόμαστε στην Οστελμπιεν-Ντόρνμπουργκ, ομάδα γ' κατηγορίας στο γερμανικό κρατίδιο Σαξονία-Ανχαλτ, και στην απόφαση της τοπικής ομοσπονδίας να την παύσει από κάθε δραστηριότητα που σχετίζεται με το ποδόσφαιρο και από κάθε προσπάθεια ενασχόλησης με αυτό.

Ο λόγος που οδήγησε σ' αυτή την απόφαση ήταν έρευνα των δικαστικών αρχών του κρατιδίου, η οποία μετά από τη μελέτη δεκάδων φακέλων κατέληξε στο συμπέρασμα ότι, εκτός από τους οπαδούς, «η διοίκηση, οι παίκτες, αλλά και οι εργαζόμενοι, ήταν άμεσα συνδεδεμένοι, είτε ως ενεργά μέλη είτε ως συμπαθούντες, σε νέο-ναζιστικές ομάδες». Η αναφορά στην είδηση συνοδεύεται από θετικά σχόλια για τη γερμανική δικαιοσύνη. Κατεβλήθη προσπάθεια να πειστούν οι φίλαθλοι ότι το γερμανικό κράτος προσπαθεί με έμπρακτο τρόπο να περιορίσει τη δράση των νεοναζιστικών συμμοριών στις εξέδρες των γηπέδων. Σε ορισμένα δημοσιεύματα είχαμε και μπηχτές προς την ΟΥΕΦΑ, που αρκείται σε σποτάκια και επικοινωνιακές κινήσεις κατά του ρατσισμού και των νεοναζι και δεν παίρνει δραστικά

μέτρα για να αντιμετωπίσει τη δράση τους.

Η στήλη δε νομίζει ότι θα δυσκολευτεί για να αποδείξει την υποκρισία της γερμανικής δικαιοσύνης. Καταρχάς, δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι η αστική δημοκρατία στη Γερμανία έχει ένα συλλογικό αίσθημα ενοχής απέναντι στο ναζισμό που έχει συνδεθεί με τρομακτικά δεινά για τη Γερμανία, γι' αυτό και προσπαθεί να περιορίσει τη δράση των νεοναζι (δεν τους έχει κι ανάγκη, άλλωστε). Οι καπιταλιστές θα ήθελαν τους νεοναζι σαν δύναμη κρούσης εναντίον του εργατικού και κομμουνιστικού κινήματος, στην περίπτωση που δε θα κατάφερναν να το αντιμετωπίσουν στο πεδίο της ταξικής πάλης. Μέχρι να υπάρξει τέτοια συνθήκη, όπως στο Μεσοπόλεμο, οι νεοναζιστικές συμμορίες θα πρέπει να είναι στο «σκοτάδι» και όχι στο φως.

Η οικονομική κρίση είναι ο βασικός λόγος που έχει οδηγήσει σε έξαρση τα κρούσματα ποδοσφαιρικής βίας από οργανωμένες νεοναζιστικές συμμορίες, ιδιαίτερα στο κομμάτι της πρώην Ανατολικής Γερμανίας. Δε νομίζουμε ότι υπάρχει κάποιος που να πιστεύει ότι η γερμανική αστική δικαιοσύνη έχει λόγους να αντιταχθεί στα σχέδια εξαθλίωσης του γερμανικού λαού και της νεολαίας.

Το τρίτο στοιχείο που πρέπει να λάβουμε υπόψη μας είναι το δόγμα του «NO Politica», που προσπαθούν να επιβάλουν τα τελευταία χρόνια η

ΦΙΦΑ και η ΟΥΕΦΑ στις εξέδρες των γηπέδων και το οποίο αναγκάζει να ληφθούν μέτρα κατά της δράσης των νεοναζι. Εχουμε γράψει αρκετές φορές στο παρελθόν, ότι η εμπορική εκτόξευση της μπίζνας που λέγεται ποδόσφαιρο προσπαθεί να αποκόψει το άθλημα από οποιαδήποτε κοινωνική και πολιτική διάσταση και να μετατρέψει τους φίλαθλους και τους οπαδούς σε θεατές που θα πληρώνουν ένα εισιτήριο για να δουν ένα όμορφο ποδοσφαιρικό θέαμα. Συνεπώς, η απαγόρευση της δράσης των νεοναζιστικών συμμοριών είναι αναγκαία, ιδιαίτερα όταν αυτοί δεν αρκούνται σε «πολιτικά μηνύματα» μέσω πανό ή ανακοινώσεων, αλλά προσπαθούν να επιβληθούν και με έμπρακτο τρόπο, ανοίγοντας κεφάλια διαιτητών και αντίπαλων οπαδών.

Ως γνωστόν, η δράση γεννάει αντίδραση και τα νεοναζιστικά καθάρματα συνήθως παίρνουν σκληρή απάντηση και τσακίζονται από τους αντιφασίστες οπαδούς των ομάδων. Η ΦΙΦΑ και η ΟΥΕΦΑ με την εφαρμογή του «NO Politica» έχουν πραγματικό στόχο τους αντιφασίστες οπαδούς και τον περιορισμό της δικής τους δράσης στις εξέδρες των γηπέδων, που πλέον είναι ο μοναδικός χώρος που συγκεντρώνεται ένας σημαντικός αριθμός νεολαίων. Η αστική ιδεολογία, ανεξάρτητα από τις εκφράσεις της, από την κοινοβουλευτική διαδικασία μέχρι τις νεοναζιστικές και φασιστικές συμμορίες, μπορεί να διαχέεται και να «δηλητηριάζει» το λαό και τη νεολαία με πολλούς τρόπους και μάλιστα με πολύ καλύτερα αποτελέσματα σε σχέση με την πολιτική δουλειά στις εξέδρες των γηπέδων. Με το «NO Politica» προσπαθούν να πετύχουν με ένα σμπάρο δυο τρυγόνια. Αφενός να περιορίσουν την πολιτική δράση σε ένα μη προνομιακό για την αστική ιδεολογία χώρο και αφετέρου να δημιουργήσουν «αποστειρωμένες» ποδοσφαιρικές εξέδρες, στις οποίες οι φίλαθλοι-θεατές, πληρώνοντας ένα τσουχτερό εισιτήριο, θα μπορούν να παρακολουθήσουν με την ησυχία τους ένα όμορφο θέαμα.

Ας προσπαθήσουμε, λοιπόν, πίσω από τις «αναλύσεις» και το θαυμασμό του δημοσιογραφικού εσμού για τη γερμανική δικαιοσύνη, να δούμε τη φάκα και όχι το τυρί.

ΟΡΣΟΝ ΓΟΥΕΛΣ

Φάλσταφ / Οι καμπάνες του μεσονυκτίου

Φέτος συμπληρώνονται εκατό χρόνια από τη γέννηση του σπουδαίου Ορσον Γουέλς. Με αφορμή αυτή την επέτειο, η ταινία «Φάλσταφ» ή πιο γνωστή ως «Οι καμπάνες του μεσονυκτίου» (1965) επαναπροβάλλεται σε νέα αποκατεστημένη ψηφιακή κópια στον κινηματογράφο ΑΣΤΥ.

Η κλασική ταινία του Γουέλς, που κέρδισε το βραβείο της 20ής επετείου του Φεστιβάλ Καννών το 1966, αποτελεί μια συρραφή αποσπασμάτων από τα έργα του Σαίξπηρ «Ερρίκος ο 4ος», «Οι εύθυμες κυράδες του Γουίντσορ», «Ερρίκος ο 5ος» και «Ριχάρδος ο 2ος», που ενώνονται πάνω στην αφήγηση από τα «Χρονικά της Αγγλίας, της Σκωτίας και της Ιρλανδίας» του Χόλινσεντ. Ταυτόχρονα, ο Γουέλς είναι επηρεασμένος από το θεατρικό έργο «Πέντε βασιλιάδες», στο οποίο είχε πρωταγωνιστήσει σε ηλικία 25 ετών.

Στην ταινία παρακολουθούμε τον Ερρίκο τον Δ', σφετεριστή του θρόνου της Αγγλίας, ο οποίος προσπαθεί να καταστείλει τις εξεγέρσεις των ευγενών που στρέφονται κατά της εξουσίας του. Ο γιος του, Χαλ, προτιμά την παρέα του Φάλσταφ, ενός εύθυμου γερό-γλεντζέ που ζει σε πορνείο. Όταν όμως ανεβαίνει στο θρόνο της Αγγλίας ως Ερίκος ο Ε', απαρνείται τον φίλο και «πνευματικό του πατέρα» και τον εξορίζει από την αυλή, κάτι που έχει ως συνέπεια να σπάσει τη φιλία του με τον Φάλσταφ.

Μια τρομερή παραβολή για την εξουσία από τον Γουέλς, ο οποίος πήρε από τα σεξπιρικά κείμενα τα στοιχεία που εξυπηρέτησαν το όραμά του, δανείστηκε το χαρακτήρα του Φάλσταφ και έφτιαξε το δικό του μύθο. Ο Γουέλς βέβαια αποδεικνύει με την ταινία του αυτή (η οποία ήταν και η τελευταία ολοκληρωμένη μεγάλη ταινία του) ότι πέρα από ευφυής είναι μεγάλος μάστορας της κάμερας.

ΑΚΙΡΑ ΚΟΥΡΟΣΑΒΑ

Ντερσού Ουζάλα

Πρόκειται για μια από τις λιγότερο γνωστές ταινίες του Κουρσάβα, που γυρίστηκε το 1975 στη Ρωσία. Με αυτήν του την ταινία, ο Κουρσάβα αποτίει φόρο τιμής στη φύση, που όλο και λιγότερο μαθαίνουμε να αφουγκραζόμαστε.

Το σενάριο βασίστηκε στα δύο βιβλία του τοπογράφου/εξερευνητή Βλαντιμίρ Αρσένιεφ, ο οποίος το 1902 μαζί με την ομάδα του στάλθηκε να χαρτογραφήσει την περιοχή Ουσούρι της Σιβηρίας. Κατέγραψε λοιπόν τις εμπειρίες του κι ο ιάπωνας σκηνοθέτης εμπνεύστηκε από αυτές.

Ο μικρόσωμος ηλικιωμένος κυνηγός Ντερσού Ουζάλα είναι ένας άνθρωπος της φύσης που συνάντησε αυτήν την ομάδα, δέχτηκε να την οδηγήσει και παρά την αρχική κοροϊδία και λοιδορία που δέχτηκε, στο τέλος, κατάφερε με την απλοϊκή σοφία του να κερδίσει το σεβασμό και τη φιλία όλων και κυρίως του αρχηγού. Ο αρχηγός τον πείθει να έρθει στην πόλη μαζί του. Παρά το γε-

«Αλέξης εναντίον Βαγγέλα» είναι το σκηνικό που προσπαθούν να στήσουν την προεκλογική περίοδο, προκειμένου να αποπροσανατολίσουν το λαό και τη νεολαία και να τους οδηγήσουν στην κάλπη. Το σκηνικό μας θυμίζει τις κόντρες που είχαμε πιτσιρικάδες για να αποδείξουμε ποιος την έχει πιο μεγάλη και με αυτό το σκεπτικό επιλέξαμε τη συγκεκριμένη φωτογραφία. Ας κάνουμε ό,τι μπορούμε ο καθένας από το μετερίζι του για να τους αφήσουμε με το πουλί στο χέρι...

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Ψήφος - δίχως πρόσωπο και ύφος

Λίστα και φορολογική ληστεία (και νηστεία)

Λίστα και κοινωνική νύστα

Διαρκείς κυβιστήσεις

Ψήφο - ψήφο τον καημό μου (ΠΑΣΟΚ άδει)

ΛΑ.Ε: σαν ήμουνα κι εγώ Σύριζα, στον σφύριζα - στον σφύριζα

► Πρόβλημα νερού έχει η Ζάκυνθος. Και δεν υπάρχουν μετανάστες ή πρόσφυγες...

► Κι εκεί που ο Καμμένος «ομνύει» συνεργασία με τον Σύριζα, τσουπ! ο Ουζουνίδης να του φεύγει... (Προς ΝΔ;).

► ΛΑ.Ε: Κοκκινόχρωμα, ανάχωμα.

► 15.000 νέοι άνεργοι από Γενάρη μέχρι και Ιούνιο 2015. Επιπλέον 138.000 περίπου θέσεις εργασίας μείον ως το τέλος του 2015 (υπολογισμός ΓΣΕΒΕΕ). Εργαζόμενοι και άνεργοι καύσιμη ύλη των καπιταλιστών (μα και φωτιά...).

► Ετσι, λοιπόν; Η Επιτροπή «Σοφών» σχεδιάζει να «πηδήξει» σοφά τους υπάρχοντες συνταξιούχους. Φόκο!

► Η... σταθερότητα του κυρ-Φώτη.

► Κι ένα ακόμη ανέκδοτο: αγορά βιβλίου.

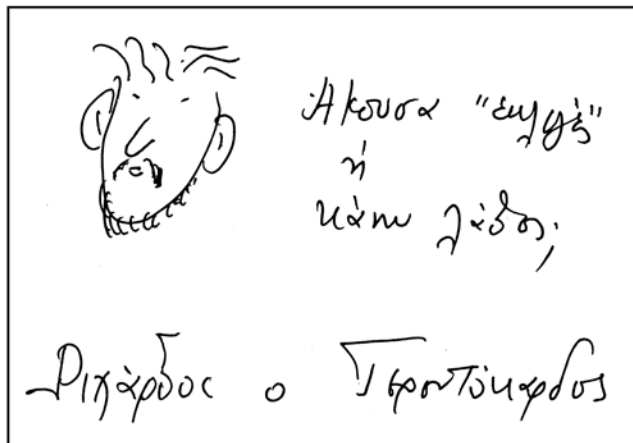
► Πανσεληνιοθήκατε;

► Η ελπίδα εξαφανίστηκε άμα τω ερχομώ της λεπίδας (3ου μνημονίου).

► Έχουν μετρήσει εκεί στον Περισσό πόσες φορές έχουν πει τα τελευταία 41 χρόνια «Τώρα ΚΚΕ» για να...; Αυτήν τη φορά υπόσχονται «άνεμο αισιοδοξίας» στην κοινωνική νηνεμία. Ελπίδα ο Σύριζα, αέρα (κοπανιστό) ο Περισσός...

► Οι Λαφαζαναίοι προσπαθούν (μα δεν μπορούν) να δικαιολογήσουν τη συμμετοχή τους στην έλευση της... λεπίδας.

► Ο κ. Π. Παπακωνσταντίνου στη ΛΑ.Ε. καμία έκπληξη. Στην

«Καθημερινή» (online, 30/8/15) χαρακτηρίζει τον Εργατικό Corbyn ως αριστερό.

► Σαν να μην ήταν μέλος της κυβέρνησης Σύριζα-ΑΝΕΛ στη συνέντευξή του στο ΜΕΓΑ (Κοινωνία ώρα ΜΕΓΑ) ο Λαφαζάν-αγάς.

► ΟΑΚΚΕ, εκλογές και πρόεδρος Ηλίας να ευθυμήσουμε και λίγο...

► «Ένα κολοσσιαίο κραχ των τραπεζών στη Βιέννη "άνοιξε το χορό" στις πτωχεύσεις. Οι ασυλλόγιστες κερδοσκοπίες διέλυσαν δεκάδες τράπεζες, που είχαν συγκεντρώσει με ψεύτικες υποσχέσεις τις αποταμιεύσεις των αγροτών για να βοηθήσουν την ανάπτυξη. Ο αριθμός των αυτοκτονιών τετραπλασιάστηκε σε ένα χρόνο στη Γερμανία. Η παραγωγή ελαττώθηκε κατά 40%. Εκατοντάδες χιλιάδες εργάτες απολύθηκαν. Η κυβέρνηση του Βερολίνου για να αντιμετωπίσει την εξέγερση ψήφισε ειδικούς αντεργατικούς νόμους. Στη συνέχεια η κρίση πέρασε στην άλλη πλευρά του ωκεανού. Οι Ενωμένες Πολιτείες εκείνη την περίοδο κρατούσαν τα σκήπτρα της

κερδοσκοπίας. Εδώ τα κεφάλαια επενδύονταν κύρια στις κατασκευές σιδηροδρόμων. Αλλά τότε ήταν η ένταση της κερδοσκοπίας στο ατσάλι που αυτός ο τομέας έπαψε πλέον να είναι επικερδής. Το κεφάλαιο αποτραβήχτηκε. Οι τράπεζες που βασικά "ζούσαν" απ' την κατάσταση αυτή βρέθηκαν με άδεια ταμεία. Αποτέλεσμα: οι κατασκευές να μείνουν μισοτελειωμένες από έλλειψη επενδυτικών κεφαλαίων, ενώ οι σιδηροδρομικοί που ήδη λειτουργούσαν να σταματήσουν. Οι σιδηροδρομικές εταιρείες αδυνατούσαν να πληρώσουν τα δάνεια. Ήταν μια πραγματική εκατόμυη για τις τράπεζες και τις βιομηχανίες. Μέσα σ' ένα χρόνο μόνο έκλεισαν στις Ενωμένες Πολιτείες 5.183 εργοστάσια και σε λίγες βδομάδες υπήρχαν ένα εκατομμύριο άνεργοι επιπλέον. Σε κάθε

κρίση πια αυτοί που δεν είχαν δουλειά υπολογίζονται σε εκατομμύρια και αυτή εδώ κράτησε χρόνια. Τα ημερομίσθια μειώθηκαν κατά 25%. Οι συνεχείς εργατικές διαμαρτυρίες βοήθησαν στην ανάπτυξη ενός μαζικού κινήματος, που ξέσπασε με την πρώτη μεγάλη απεργία τον Ιούλιο του 1877. Ήταν σχεδόν μια γενική εξέγερση. Την καθυπόταξαν με την αστυνομία, την εθνοφρουρά και τα ομοσπονδιακά στρατεύματα: εκατό νεκροί ανάμεσα στους εργάτες».

► «Μόνον ο Corbyn έχει σχέδιο». (The Morning Star, 31/8/15, online). Κοινές προτιμήσεις Π. Παπακωνσταντίνου και «Κ» Μ. Βρετανίας.

► «Το αυξανόμενο χάσμα μεταξύ μισθών και τιμών σπιτιών» (theguardian.com/uk-news/2015/sep/02/housing-market-gulf-salaries-house-price). Περί αναπτυσσόμενου καπιταλισμού ή who pays the ferryman...

► Πόσο μακριά είπαμε ότι «έφυγε» η Δ. Χαλαραμπίδου απ' τον Σύριζα; (χλευασμός...).

► Διαβάστε! Χασάν Αμπού Χανίμα: «Η εμπειρία του παλαιστινιακού σινεμά», στο Monoskop.com από το βιβλίο του Αρμάν Ματλάρ και Σεθ Σίγκελντ «Επικοινωνία και ταξικός αγώνας» (στην αγγλική Βασιλίας

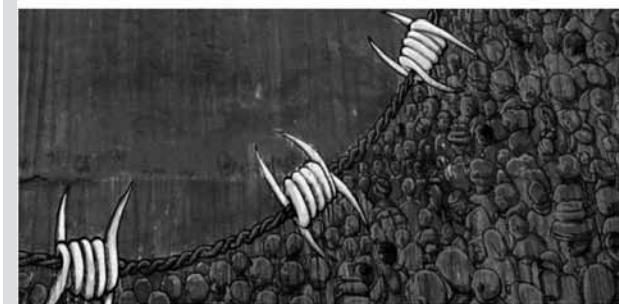
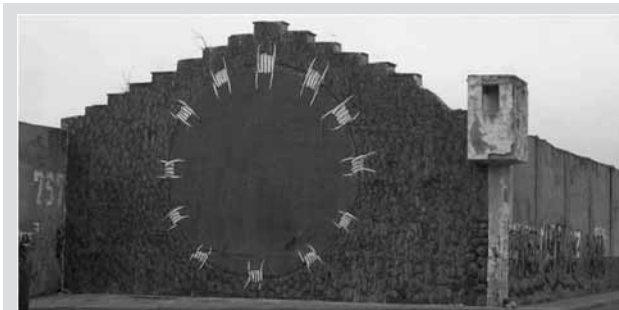
Περί νεκρών...

Η φωτογραφία του πνιγμένου τριήχρονου προσφυγόπουλου σε μια ακτή της Τουρκίας έγινε πρώτη είδηση στα αστικά ΜΜΕ, έντυπα και ηλεκτρονικά, όλου του κόσμου. Τόνοι δακρύων χύθηκαν από δημοσιογράφους και πολιτικούς.

Η αστική τάξη έχει τον τρόπο της να ενσωματώνει και να διαχειρίζεται ειδήσεις, πριν αυτές «περάσουν» στο στρατόπεδο του ταξικού της αντιπάλου. Η εικόνα του πνιγμένου παιδιού και τα δάκρυα των αστών σχολιαστών και πολιτικών φάνηκαν τόσο οικεία στο λαϊκό κόσμο, που δεν προσπάθησε να τα ανοικειώσει. Να αναρωτηθεί δηλαδή ποιος έφταξε για τον πνιγμό του παιδιού και τόσων άλλων προσφύγων και μεταναστών. Να σκεφτεί πως έφταναν αυτοί που τώρα κλαίει και γι' αυτό τα δάκρυά τους είναι κροκοδείλια.

Μερικές μέρες πριν, ένας 17χρονος πρόσφυγας βρέθηκε νεκρός πάνω σ' ένα σκάφος κοντά στην Κω, με μια σφαίρα σφηνωμένη στο κεφάλι του. Είχε προηγηθεί καταδίωξη του σκάφους από σκάφος της Frontex, όπως ανακοινώθηκε. Η είδηση πέρασε στα φιλά και εξαφανίστηκε την επόμενη κιόλας μέρα. Κροκοδείλια δάκρυα δε χύθηκαν. Η Frontex και το ελληνικό Λιμενικό πρέπει να συνεχίσουν να σκοτώνουν.

οι τοίχοι έχουν φωνή

◆ Συγκλονιστική τοιχογραφία (η φωτογραφία αλιεύτηκε από το Διαδίκτυο) σε εποικιακού τύπου κτίριο στα σύνορα Μαρόκου-Ισπανίας. Η σημαία της ΕΕ αποτυπωμένη όπως ακριβώς τη βλέπουν οι μετανάστες και οι πρόσφυγες από τις πρώην αποικίες και νυν νεοαποικίες της Αφρικής, που προσπαθούν να ξεφύγουν από την πείνα και τη δυστυχία, αναζητώντας μια θέση κακοπληρωμένου εργάτη στα σκλαβοπάζαρα των ευρωπαϊκών μητροπόλεων. Στη θέση των κίτρινων αστεριών κίτρινα αιχμηρά συρματοπλέγματα. Κενό το φόντο στο εσωτερικό της συρματοπλεγμένης σημαίας και έξω απ' αυτή χιλιάδες ανθρώπινες φιγούρες, στοιβαγμένες η μια δίπλα στην άλλη. Ένα αριστούργημα από κάθε άποψη. Βλν είναι το ψευδώνυμο του καλλιτέχνη που το υπογράφει και όπως είδαμε, ψάχνοντας λίγο στο Διαδίκτυο, είναι Ιταλός και ξεκίνησε την καλλιτεχνική του δράση από τη Μπολόνια. Μετά έγινε διεθνής (και διάσημος).

◆ Συνέντευξη: Ο Π. Καμμένος όπως δεν τον ξαναείδατε ποτέ - «Στις 21 Σεπτεμβρίου ο Αλέξης κι εγώ ξαναχτίζουμε την πατρίδα» (Το Χωρό, κεντρικός τίτλος πρωτοσέλιδου)

Τώρα που ο παλιός διαχωρισμός «μνημόνιο-αντιμνημόνιο», που επέτρεψε στον Καμμένο να φτιάξει κόμμα και να μπει στη Βουλή το 2012 και να σώσει την πατρίδα, να ξαναμπει στη Βουλή και να γίνει κυβερνητικός εταίρος και υπουργός το 2015, μας άφησε χρόνους, πρέπει και ο πρόεδρος Πάνος να βρει κάτι για να πιαστεί και να ξανασώσει την πατρίδα, έστω και οριακά. Ετσι, αποφάσισε να γίνει ετερόφωτος. Προσκολιέται στον Τσίπρα, τον οποίο αποκαλεί σκέτα Αλέξη, για να δείξει την οικειότητα που επικρατεί μεταξύ τους, και ελπίζει να πάρει ψήφους ως συμπλήρωμα του ΣΥΡΙΖΑ. Το ερώτημα έρχεται εύλογα: και πώς μπορεί το ακροδεξιό κόμμα του Καμμένου να πάρει ψήφους ως συμπλήρωμα του ΣΥΡΙΖΑ, όταν απευθύνεται σε διαφορετικό εκλογικό ακροατήριο; Υπάρχει μια παράμετρος που είναι η μοναδική στην οποία ποντάρει ο Καμμένος: ο κυβερνητισμός. Εφόσον και ο Τσίπρας λέει καλά λόγια για τον Καμμένο και τους ΑΝΕΛ και προαναγγέλλει νέα κυβερνητική συνεργασία, απορρίπτοντας ταυτόχρονα τη συγκυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ με τη ΝΔ, ο Καμμένος ποντάρει στην ενεργοποίηση των ρουσφετολογικών αντανάκλαστικών σε τμήμα της δεξιάς εκλογικής βάσης. Τους κλείνει με νόημα το μάτι και είναι σαν να τους λέει: εγώ μπορώ να σας βολέψω, γιατί θα είμαι στην κυβέρνηση, ενώ ο Μεϊμαράκης όχι, γιατί θα είναι στην αντιπολίτευση.

◆ Με μνημόνιο ή χωρίς, φωτιά στον αστικό τρόπο ζωής (σύνθημα στο Κολωνάκι με υπογραφή αστέρι).

Καλή η ρίμα, αλλά να ξέρουμε και τι γράφουμε. Γιατί ο αστικός τρόπος ζωής είναι διαφορετικός από τον καπιταλιστικό τρόπο παραγωγής. Εκτός αν το πρόβλημα του συνθηματογράφου είναι το lifestyle και το ταυτίζει με τον καπιταλισμό. Όσες φωτιές στον «αστικό τρόπο ζωής» και να βάλεις, όμως, ο καπιταλισμός θα είναι εδώ, παρών, παντοδύναμος, και σαν σύγχρονη Λερναία Ύδρα θα γεννά σε καθημερινή βάση αυτό που ονομάζουμε αστικό τρόπο ζωής, ο οποίος με τη σειρά του είναι κάτι πολύ πιο ευρύ και πιο σύνθετο απ' αυτό που έχει στο μυαλό του ο συνθηματογράφος. Πρέπει μάλιστα να επισημανθεί ότι ο αστικός τρόπος ζωής είναι κι αυτός ταξικά προσημασμένος. Άλλος ο πραγματικός αστικός τρόπος που απολαμβάνουν οι αστοί και άλλο οι ιδεοληψίες και η καρικατούρα αστικού τρόπου ζωής που χαρακτηρίζει τους προλετάριους.

γονός ότι ο κυνηγός περιβάλλεται με αγάπη, τελικά δεν αντέχει μακριά από το δάσος κι αποφασίζει να γυρίσει πίσω.

Ο Κουροσάβα στέκεται περισσότερο στην αντίθεση της στάσης των πρωταγωνιστών απέναντι στη φύση. Οι εκπρόσωποι του «πολιτισμού» δεν μπορούν να διανοηθούν την ανάγκη του Ντερσού Ουζάλα να μιλά με τα στοιχεία της φύσης, φέρονται αλαζονικά, αλλά στο τέλος υποτάσσονται στη σοφία του κυνηγού.

Με αφορμή τα εκατό χρόνια από τη γέννηση του Ορσον Γουέλς, ο κινηματογράφος «Αλκυονίδες» διοργανώνει τετράμηνο αφιέρωμα στο έργο του, με προβολές, εκδηλώσεις και άλλα δρώμενα. Αυτήν την εβδομάδα, θα προβάλονται οι ταινίες «Ο άγνωστος» και «Η κυρία από τη Σαγκάη», δυο φιλμ νουάρ του Γουέλς.

Ελένη Π.

«**Η** παραίτηση Τσίπρα είναι μέρος της λύσης, όχι μέρος της κρίσης» διεμήνυσε η Ανγκελα Μέρκελ, επιλέγοντας μάλιστα τον πιο χαρακτηριστικό τρόπο για να διατρανώσει τη στήριξή της στην... «πρώτη φορά Αριστερά». Ευρισκόμενη για επίσημη επίσκεψη στη Βραζιλία, ανέθεσε στη Ντίλμα Ρούσεφ να κοινοποιήσει την άποψή της!

Μπορεί το ιδεολόγημα ότι οι νεοφιλελεύθεροι της Ευρώπης θέλουν να γκρεμίσουν την κυβέρνηση Τσίπρα να καταρρέει (δεν είπε, άλλωστε, κάτι σχετικό ο Τσίπρας στο διάγγελμα-προεκλογική δήλωση που έκανε το βράδυ της Πέμπτης 20 Αυγούστου), όμως αυτή η στήριξη από τη Μέρκελ στον Τσίπρα θα έκα-

κή γερμανική στόχευση, ενόψει της ψηφοφορίας στη γερμανική Βουλή, κατά την οποία ήθελαν να περιορίσουν τα «κατά» από τους βουλευτές της συμμαχίας CDU/CSU. Η στήριξη που πρόσφερε η Μέρκελ στον Τσίπρα, μόλις αυτός προκήρυξε τις εκλογές, τους διέψευσε. Αλλωστε, τα ίδια ακριβώς με τους Γερμανούς δήλωσαν και οι Γάλλοι, οι μεγάλοι μας σύμμαχοι, όπως τους παρουσιάζουν.

Ο Ολάντ περιορίστηκε σε μια σύντομη δήλωση, στην οποία μίλησε για ένα «επιτυχές αποτέλεσμα για την Ελλάδα, η οποία **έκανε τις προσπάθειες που αναμενόταν**» και χαρακτήρισε τη συμφωνία «απόδειξη ότι η Ευρώπη είναι ικανή να προχω-

Εκλογές με τις ευλογίες των Μερκολάντ

νε τον Σαμαρά να σκάσει από το κακό του, γιατί ποτέ δεν την είχε από την ιθύνουσα ιμπεριαλιστική δύναμη της Ευρωλάνδης.

Να ήταν, όμως, μόνον η Μέρκελ... Ο Ντεϊσελμπλουμ, αφού αναφέρθηκε στην ευρεία συναίνεση που είχε η τρίτη μνημονιακή συμφωνία στο ελληνικό Κοινοβούλιο, εξέφρασε την ελπίδα οι εκλογές να οδηγήσουν σε μεγαλύτερη στήριξη της συμφωνίας. Και ο Γιούνκερ έβαλε το διευθυντή του Γραφείου του Μάρτιν Σέλμαϊρ να γράφει στο twitter: «Οι επαναληπτικές εκλογές στην Ελλάδα μπορούν ν' αποτελέσουν ένα δρόμο για να διευρυνθεί η υποστήριξη στο πρόγραμμα σταθεροποίησης και στήριξης από τον ESM, που μόλις υπέγραψε ο πρωθυπουργός Τσίπρας εξ ονόματος της Ελλάδας». Στα αξιοσημείωτα είναι η ώρα που γράφτηκε το tweet του Σέλμαϊρ. 7:28 το απόγευμα της Πέμπτης 20 Αυγούστου, μια ώρα πριν το διάγγελμα του Τσίπρα, δείγμα του ότι όλοι οι ιμπεριαλιστές ηγέτες και παράγοντες είχαν ενημερωθεί λεπτομερώς από τον Τσίπρα για το «διακύβευμα» αυτών των εκλογών και είχαν λάβει τις απαραίτητες εγγυήσεις.

Αν και πιο συγκρατημένος (μην στενοχωρήσει και τους ποταμοπασόκους) ο Μοσκοβισί έγραψε στο twitter ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή παίρνει υπόψη της την ανακοίνωση για εκλογές στην Ελλάδα, δίνοντας το στίγμα των προσδοκιών της: «Η ευρεία στήριξη στο Μνημόνιο Συνεννόησης και η προσήλωση στις δεσμεύσεις θα είναι το κλειδί για την επιτυχία»!

Είπαμε, οι ιμπεριαλιστές δεν κινούνται με κομματικά κριτήρια, αλλά με πραγματιστικά κριτήρια. Και τη στήριξή τους στον Τσίπρα, ως την καλύτερη λύση εξουσίας αυτή τη στιγμή στην Ελλάδα, την είχαν δείξει αμέσως μετά την ψήφιση του νέου Μνημόνιου και του τρίτου εφαρμοστικού πολυνόμου από την ελληνική Βουλή.

Εβαλε μυαλό, τον στηρίζουμε!

Ηταν ο ίδιος ο Σόιμπλε που έδωσε το στίγμα, σε συνέντευξη που έδωσε στη Deutsche Welle, μετά την ολοκλήρωση του Eurogroup της 14ης Αυγούστου, που ενέκρινε την τρίτη δανειακή σύμβαση και το τρίτο Μνημόνιο. Απαντώντας σε ερώτηση σχετική με τη στροφή 180 μοιρών που έκανε ο έλληνας πρωθυπουργός, ο γερμανός υπουργός Οικονομικών είπε, χωρίς ίχνος χαιρεκακίας στη φωνή ή στο ύφος του: «Προφανώς συνειδητοποίησε ότι αν θέλει η Ελλάδα να παραμείνει στο ευρώ θα πρέπει να καταβάλλει ακριβώς αυτές τις προσπάθειες. Είναι αυτό που έλεγα όλα αυτά τα χρόνια. Η Ελλάδα μπορεί να τα καταφέρει ως μέλος της ευρωζώνης μόνο αν καταβάλλει πολλές προσπάθειες. Είχε υποσχεθεί το αντίθετο, τώρα όμως δεν μπορεί να τηρήσει τις υποσχέσεις του. Σημασία έχει πάντως ότι προτίθεται να καταβάλλει αυτές τις προσπάθειες και αυτό είναι σίγουρα θετικό. Ελπίζουμε ότι όλα αυτά θα αποστηρίξουμε».

Το ίδιο ακριβώς περιεχόμενο είχε και η δήλωση που έκανε εξερχόμενος της συνόδου του

Eurogroup: «Είμαι ευχαριστημένος. Κάναμε σήμερα ένα σημαντικό βήμα. Μέχρι την Τετάρτη θα πρέπει η συμφωνία να επικυρωθεί από τα εθνικά κοινοβούλια. Είμαι όμως αισιόδοξος ότι θα πετύχουμε και αυτό το στόχο. Τις τελευταίες εβδομάδες έχει σημειωθεί σημαντική πρόοδος. **Στις σκληρές συζητήσεις τον Ιούλιο η ελληνική κυβέρνηση συνειδητοποίησε ότι δεν μπορεί να συνεχίσει έτσι όπως τους τελευταίους μήνες.** Η χώρα πρέπει να καταβάλει τη δική της προσπάθεια για να μπει σε κανονική τροχιά. Η ευρωπαϊκή αλληλεγγύη δεν έλειψε, αυτό που έλειπε ήταν η βούληση από ελληνικής πλευράς».

Στο ίδιο μήκος κύματος ήταν και η Μέρκελ, σε συνέντευξη που έδωσε στην τηλεόραση της ZDF. Αναφερόμενη στη στροφή της ελληνικής κυβέρνησης, τόνισε ότι αυτό επετεύχθη «χάρη στην σκληρή στάση πολλών χωρών, αλλά και του Βόλφγκανγκ Σόιμπλε και της γερμανικής κυβέρνησης». Η Αθήνα «βλέπει **τώρα** ότι η χώρα μπορεί να ξανασταθεί στα πόδια της μόνο εάν πραγματικά μεταρρυθμιστεί», τόνισε με έμφαση και παίρνοντας το ύφος της αυστηρής λυκειάρχισσας πρόσθεσε ότι οι εταίροι της Ευρωζώνης θα παρακολουθούν «εάν συνεχίζεται αυτή η δουλειά με την ίδια ένταση». Χρειάζονται επιπλέον μέτρα «αν θέλουμε να δούμε φως στην άκρη του τούνελ», κατέληξε.

Κάποιοι, που αρέσκονται στο παραμύθι ότι η ευρωπαϊκή νεοφιλελεύθερη δεξιά θέλει να ρίξει από την εξουσία την κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, θα έλεγαν ότι όλα όσα δήλωσαν η Μέρκελ και ο Σόιμπλε είχαν καθαρά εσωτερι-

ρήσει στη βάση των αρχών της αλληλεγγύης και της **υπευθυνότητας**». Η μόνη διαφορά από τις δηλώσεις των Μέρκελ-Σόιμπλε βρίσκεται στη γαλατική αβρότητα με την οποία διατύπωσε τη δήλωσή του.

Ο υπουργός Οικονομικών Σαπέν, ως καθ' ύλην αρμόδιος, υπήρξε πιο αναλυτικός. Χωρίς να μασάει τα λόγια του, συμπαρατάχτηκε με τον Σόιμπλε. «**Χάθηκε πολύς χρόνος επί μακρόν**» είπε, για να προσθέσει: «**Αλλά μέσα σε μερικές εβδομάδες, ο Αλέξης Τσίπρας, η κυβέρνησή του και η Βουλή της Ελλάδας ανέλαβαν τις ευθύνες τους**». Ο Σαπέν αναφέρθηκε με έμφαση στο ζήτημα της εμπιστοσύνης ανάμεσα στην ελληνική κυβέρνηση και τους εταίρους, χωρίς ν' αφήσει την παραμικρή αιχμή για τη Γερμανία και τους στενούς συμμάχους της, παρά μόνο για την... ανεύθυνη μέχρι κάποια στιγμή κυβέρνηση Τσίπρα. «**Η εμπιστοσύνη αποκαταστάθηκε**», είπε ο γάλλος υπουργός Οικονομικών. «Αυτό ήταν απαραίτητο και εξηγεί την εμπιστοσύνη στην εφαρμογή των αποφάσεων που έλαβε η ελληνική κυβέρνηση», πρόσθεσε.

Απαντώντας σε ερώτηση σχετική με τη σκληρότητα των μέτρων που έχει επιβάλει το κουαρτέτο («θεσμοί»), ο Μισέλ Σαπέν υπήρξε περισσότερο... Σόιμπλε από τον Σόιμπλε. «Οι επικρίσεις αυτές δεν είναι βάσιμες. Το σχέδιο αυτό είναι ισορροπημένο. Προβλέπει δημοσιονομικές προσπάθειες, εξοικονόμηση πόρων, φόρους, αλλά σε μικρότερο βαθμό από ό,τι τα προηγούμενα προγράμματα», είπε.

βαθύ κόκκινο

Πρόκριμα

Η επιβολή ΦΠΑ 23% στην εκπαίδευση δεν ενδιαφέρει μόνο τους σχολάρχες που βλέπουν τις επιχειρήσεις τους -χτυπημένες έτσι κι αλλιώς από την κρίση- να κλυδωνίζονται στο χείλος της αβύσσου. Ενδιαφέρει και ένα σημαντικό κομμάτι των μικροαστικών στρωμάτων που κατάφερνε -κόβοντας από εδώ κι από εκεί- να στέλνει ακόμη τα βλαστώρια του στην ιδιωτική εκπαίδευση. Η ιδιωτική εκπαίδευση δεν υπήρξε προνόμιο μόνο για τους γόνους της μπουρζουαζίας και στο χώρο της είναι σαφής ο διαχωρισμός ανάμεσα στα ακριβά «τοπ» ιδιωτικά σχολεία και στα ιδιωτικά του συρμού.

Γι' αυτό και η αλλαγή του νέου φορολογικού καθεστώτος τέθηκε επί τάπητος λίγες μέρες μετά τη θέσπισή του. Έχει και εκλογική σημασία, άλλωστε. Μέχρι την περασμένη Δευτέρα είχε βρεθεί λύση προεκλογικά συμφέρουσα: η υπηρεσιακή κυβέρνηση, με Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου, θα ανέβαλε επί δίμηνο την εφαρμογή του μέτρου, μέχρι η επόμενη κυβέρνηση να δει τι θα κάνει. Ο υπηρεσιακός αναπληρωτής υπουργός Οικονομικών Τ. Αλεξιάδης προανήγγειλε την ΠΝΠ σε ραδιοφωνική εκπομπή το πρωί της Δευτέρας. Λίγες ώρες αργότερα, όμως, το θέμα κόλλησε στο γραφείο του υπηρεσιακού υπουργού Οικονομικών Γ. Χουλιαράκη και η ΠΝΠ δεν εκδόθηκε.

«Εβαλε βέτο ο ΣΥΡΙΖΑ», έσπευσαν να πουν οι δεξιοί, δείχνοντας τον Χουλιαράκη. Όμως ο Χουλιαράκης δεν είναι περισσότερο ΣΥΡΙΖΑ από τον Αλεξιάδη. Απλώς, είναι εκείνος που κρατάει την επαφή με την τρόικα (άνθρωπος της απόλυτης εμπιστοσύνης των ιμπεριαλιστών δανειστών). Είτε υπέβαλε ερώτημα στην τρόικα, όπως προβλέπει το Μνημόνιο-3 (η κυβέρνηση θα πρέπει να θέτει κάθε νομοθετική πρωτοβουλία της υπόψη των «θεσμών» και να νομοθετεί μόνο αν έχει τη σύμφωνη γνώμη τους) και η τρόικα είπε «όχι», είτε έκρινε μόνος του ότι δεν πρέπει να ανοιχτεί τέτοιο μέτωπο, η έκδοση της ΠΝΠ πάγωσε.

Ξέσπασε σάλος, η ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ έκρινε ότι δεν τη συμφέρει προεκλογικά, έκανε κωλοτούμπα και εκμεταλλευόμενη μια ποντιοπιλατική δήλωση της εκπροσώπου της Κομισιόν ζήτησε από την υπηρεσιακή να εκδώσει την ΠΝΠ. Δεν ξέρουμε τι θα γίνει στο τέλος, όμως πήραμε ήδη μια απτή απόδειξη για το καθεστώς σκληρού αποικιακού ελέγχου των ιμπεριαλιστών δανειστών πάνω στο ελληνικό κράτος και ταυτόχρονα μια απόδειξη για την απάτη του προεκλογικού «αφηγήματος» του ΣΥΡΙΖΑ.

Οι δανειστές δεν αφήνουν το παραμικρό περιθώριο ευελιξίας. Λειτουργούν ως υπερκυβέρνηση και έχουν εγκαταστήσει το μηχανισμό που τους είναι απαραίτητος για να μπορούν να παίξουν αυτό το ρόλο τους. Έχουν λόγο ακόμη και για παρεμβάσεις που κοστολογούνται σε λίγες δεκάδες εκατομμύρια ευρώ (τόσο θα κόστιζε το δίμηνο πάγωμα του 23% στην ιδιωτική εκπαίδευση). Και βέβαια, αδιαφορούν για τις προεκλογικές ανάγκες των αστικών κομμάτων. Κι αν ακόμη δεχτούν να εκδοθεί η ΠΝΠ, θα πρόκειται μόνο για προεκλογική αναστολή του μέτρου, που για να γίνει μόνιμη θα πρέπει να αντικατασταθεί με ισοδύναμα μέτρα. Κάποια άλλα προϊόντα και υπηρεσίες θα πρέπει να ανέβουν στο 23%.

Από την άλλη, ο ΣΥΡΙΖΑ υφίσταται το πολιτικό κόστος μιας επιλογής (εντέχνως του τη φόρτωσε η ΝΔ, λόγω Χουλιαράκη), ανίκανος να διαπραγματευθεί το παραμικρό, ενώ την ίδια στιγμή λείει από τα προεκλογικά μπαλκόνια ότι είναι ο καταλληλότερος να κυβερνήσει, διότι το Μνημόνιο-3 έχει αφήσει μια σειρά ζητήματα ανοιχτά κι αυτός είναι σε θέση να τα διαπραγματευθεί σκληρά και να πετύχει την εξαφάνισή ή έστω την ελαχιστοποίηση των επιπτώσεων στα λαϊκά στρώματα.

Φανταστείτε τι πρόκειται να γίνει σε ζητήματα όπως η Κοινωνική Ασφάλιση, οι εργασιακές σχέσεις, το φορολογικό των αγροτών. Η «λογική των αριθμών», που επικαλείται η τρόικα, σε συνδυασμό με τα προβλεπόμενα στο Μνημόνιο-3 και την καπιταλιστική ύφεση που θα μαστίζει τον ελληνικό καπιταλισμό και το 2016 (τουλάχιστον), προδιαγράφει τη θέσπιση όλου του νέου αντιλαϊκού πακέτου.

Π.Γ.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξάμηνη συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638

KONTRA

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σηλιάς 5, Μεταμόρφωση